کلیوال ژوند

د پردې تر شاه رازونه

ادبي کیسې

Ketabton.com

لیکوال: محمد نعیم وردک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم :	کلیوال ژوند (د پردې تر شا رازونه)
مضمون:	ادبي کیسې
لیکوال:	محمد نعیم وردګ
مخ پاڼه(فسبوک):	نعیم جان بوډا
انلاین چارې:	انجنیر صفت الله فضلي
کال:	۱۴۰۱ هـ.ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــــ پیل ـــــ

{ زنـــــچو }

زن چــو کلمــه مــې لــه ماشــومتوبه، وخــت ناوخــت ډېــره تــر غــوږو تېــره ښېــره کېــده، ان دجومـــات پـــه تبـــۍ دســـپینږیرو لـــه خـــولې رانیـــولې، دځوانـــانو ترهجـــرو چـــې یـــو بـــل تـــه بـــه یـــې دبېغیرتـــۍ دســـمبول پـــه حیـــث کارولـــه؛ حتـــا دځینـــو خبـــرو، یـــا د ځینو کارونو په کولو سره به مې انا په پلار پسې هم زن چو ناره کوله.

خــو بیــا هــم تــر ډېــره وختــه یــې پــوره پــه معنــا نــه پوهېــدم، صــرف دومــره اخــذ مــې تــرې کــوو، دچــا پــه بــاب بــه چــې زنچــو نــوم واخیســتل شــو، تــر پامــه بــه مــې یــو قســم بــې غیرتــه، یــا دځینــو پــه اصــطلاح دوس راغلــو، نــور بــه مــې چــې هــر وخــت دا ســړی لېــدو، دنمــوړي دمشــرۍ او شخصــیت پــه انــدازه خیــال بــه مــې نــه پــرې راتلــوو. څــه ســر مــو خــوړوم، دلــس یولســو کــالو پــه عمــر وم؛ چــې کشــر کاکــا تــه مـــو واده وکـــړو؛ کاکـــا مـــې هـــم دخپلـــې ښـــځې ســـره، داصـــیلو غیرتـــي پښـــتانو مېـــړو دمعیـــار خـــلاف یعنـــي زنچـــویی ژونـــد پیـــل کـــړو، هـــېڅ سیاســـت یـــې نـــه ورســـره ســـاتلو، تـــل بـــه یـــې ټـــوکې ورســـره کـــولې، ســـره خنـــدل بـــه یـــې؛ هـــر راز او مشـــوره بـــه یـــې ورســـره کولـــه، د هـــر قســـم اشـــتیباهاتو او وران کـــارۍ پـــه مقابـــل کـــې بـــه یـــې ښښـــنه ورتـــه کولـــه، یـــوه ورځ یـــې لغـــت نکـــړه، نـــه یـــې یـــوه څپـړاخـــه تـــرې تېـــره کـــړه، بـــرعکس لا بـــه یـــې د انـــدک نـــاروغۍ لـــه وجـــې ډاکتـــر تـــه روانـــه کـــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، څــه وخــت بــه يــې چــې زړه شــو، دپــلار کــره يــې دتلــو اجــازه ورکولــه او همداســې دکــور پــه زنانــه يــې کــارونو کــې بــه ورســره مــخ او اســتر ؤ. لکــه د اطــاقونو جــارو کــول، لوښــي مينځــل، حتــا يــوه ورځ مــې وليــدو ښــځې يــې خانــه ټکاني کوله، ډوډۍ ده پخه کړه.

خلاصــه د کاکــا دې قســم بېغيرتــه سياســت غــوره کولــو مــې عمــه ګــانو تــه خونــد نــه ورکــوو؛ اګــر چــې کاکــا مخکــې لــه واده او وروســته لــه واده دخپــل بهــر کــارونو ســربېره دکــور پــه کــارونو کــې د عمــه ګــانو ســره مــې هــم پــوره مرســته کولــه؛ هــر پســرلی دخانــه ټکــانۍ پــه وخــت ســيند کــې دقــالينو مينځــل دکاکــا پــه غــاړه وو؛ د درنــدو کــاليو؛ بســترو؛ المــاريو ايســتل، ننســتل او همداســې دضرورت په وخت کې به کاکا دايم حاضر وو، څه غاړې بندې کړم.

خــو دخپلــې ښــځې پــه وړانــدې يــې دکاکــا داســې رويــش تــر مــا، زمــا تــر مــور، انا؛ خويندو، پورې چاته خوند نه ورکوو؛ خاصتاً عمه ګانو ته.

کاکــا نــه يــوازې دا چــې د ښــځې ســره همکــاري کولــه، بلکــې يورانــو، نــدرورانو او يــا هــم د کــور نــورو فــرد فــرد غــړو تــه يــې پــه خــاص درنــاوي هــم نــه وه قايلــه کــړې، چــې دا هــم داصــيل غيرتــي مېــړه مهمــه ځانګېړنــه وه؛ خــو متصــفانه زمــا کاکــا کــې يــې کمــی وو؛ همــدا کمــی ســبب شــو پــه کاکــا د زنچــو نــوم ســور شــو، آشــپزخانه کــې هلتــه او دلتــه بــه دښــځو لــه خــوا ګــپ پــرې جــوړ وو؛ پســې خنــدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه یـې، کـه څـه هـم ظـاهراً ګـپ وو؛ خـو پـه عـین حـال کـې دکاکـا او ښـځه سـره یـې یـو قسـم د ډېـر قـوي تضـاد بـوی هـم تـرې راتلـوو؛ امـا کاکـا تـر ډېـره ځـان نـه پوهـو؛ دښـځې سـربېره یـې دکـور دټولـو غـړو سـره دپخـوا پـه څېـر عـادي ژونـد او مینـه کولـه. خـو دا چـې پـه مقابـل لـوري کـې دپخـوا پـه شـان نـه جـذبې ده، کـرار کـرار یـې دکاکـا فکـري مسـیر هـم بـدل کـړو؛ لـه دې وروسـته دکـورنۍ دښـځو تـر مـنځ لـه زنچـو پرتـه دکاکـا بـل نـوم چـا نـه پېژنـدو؛ د زن چـو ښـځه؛ دزن چـو بـوټ، دزن چـو زوی، دزنچـو لـور؛ زن چـو راغلـو، زن چـو لاړو او همداسې.

لنـډه دا چـې، دې حالـت یـونیم، دوه کالـه نـور هـم دوم وکـړو، بلاخېـره کاکـا ببـل شـو، ځـان تـه ژونـد یـې پېـل کـړو. لـه دې وروسـته نـو دکـور ځـوان زه شـوم، پـه دې وخـت کـې بـه مـې کلـه کلـه د کـورنۍ لخـوا د واده خبـره هـم یـادې ده؛ خـو ددې خبـرې پـه یادېـدو سـره بـه زمـا پـه زړه کـې دخوشـحالۍ تـر څنـګ دا خبـره هـم تـاو شـوه؛ چـې زه بایـد ډېـر بیـدار وم؛ ترڅـو لکـه کاکـا زنچـو مـې نکـړي، هسـې نـه پـه مـا بانـدې هـم د زن چـو نـوم سـور شـي، هـر ځـای دکـور دښـځو پـس پسـک او خنـداګانې وي، کـور کـې زمـا هـم هـر څـه د زنچـو پـه نـوم یـادېږي، خلاصـه ورځ تـر بلـې دواده خبـره ګرمېـده، ان تـر دې چـې یـوه ورځ راغلـه، دا زېـری هـم رابانـدې وشـو، بـره کـلا کـې دسـرمعلم فـاروق کشـره لـور (ښـاپېرۍ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــې راتـــه وکـــړه؛ ډېـــر خوشـــحاله شـــوم، واقعـــاً بـــې جـــوړې ښـــکلې، او بـــاادب نجلـــۍ وه؛ مـــا لیســـه کـــې لیـــدلې وه، زه چـــې لـــه لیســـې فارغېـــدم؛ دا لســـم صـــنف کـــې وه. خـــو پـــه هـــر حـــال چـــې خبـــره بـــل خـــوا لاړ نشـــي، راځـــم دکیســـې دوام تـــه، نجلـــۍ یـــونیم کـــال نـــامزادې دپـــلار پـــه کـــور کېناســـته؛ پـــس لـــه یـــونیم کـــال نـــه مـــو د واده مراســـم ونیـــول، میلمـــانو تـــه د غرمـــې تـــر ډوډۍ ورکولـــو وروســـته شـــپږ، اوه مـــوټره نارینـــه او ښـــځې پـــه نـــاوې پســـې پـــه ورا ورغلـــو، د ښـــاپیرۍ کـــورنۍ او دوســـتانو مـــو پـــه خـــورا اخـــلاص میلمـــه پالنـــه وکـــړه، کـــه څـــه هـــم ډوډۍ مـــو خـــوړلې وه، امـــا دوئ د دوهـــم ځـــل لپـــاره بیـــا رابانـــدې وخـــوړه، چـــای مـــو وڅښـــو، ښـــې خوشـــحاله شـــیبې مـــو تېـــرې کـــړې، خـــو لـــه بـــده مرغـــه دې اخیـــر کـــې چـــې د راوتلـــو پـــه حـــال کـــې و، دروازې تـــه نـــږدې وم، خـــو لا راوتلـــی نـــه وم، چـــې تـــر شـــاه مـــې دخوینـــدو او عمـــه ګـــانو دنـــاوې دخوینـــدو او کاکـــا د لورګـــانو ســـره جنـــګ شـــو، پـــوه نشـــوم چـــې جنـــګ پـــه څـــه وو، خـــو چـــغ او پـــوغ یـــې ډېـــر جـــګ شـــو، شـــاوخوا خلـــک یـــې پـــه بـــامو راودرول؛ بلاخېـــره دنرانـــو پـــه ګوابنـــېدو جنـــګ خـــلاص شـــو، نـــاوې مـــو راویســـتله مـــوټرو کـــې راســـواره شـــو؛ پـــه لارو بـــه دنـــاوې دسـلګیو غـږ کلـه، کلـه لـږ ډېـر جـګ شـو، زمـوږ ښـځو بـه پټکـه پـرې وکـړه واپـس بـه یـې غلـې کـړه؛ بلاخیـره خپـل کورتـه راوسـېدو؛ نـور نـو زمـا ټـول تمرکـز پـه دې وو؛ چـې بایـد ډېـر هوښـیار اوسـم، تـر څـو داسـې کـوم عمـل سـر رانـه ونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهـي، چې د زنځوګانو لـور تـه مـې کې کـاږي او دا مـې هـم اوریـدلي و، چې هـر وخت بـه لـه اولـه قـدم پـوخ ایـږدې، کـه یـو ځـل ورځ ابـو درنـه یـوړو، بیـا یـې نشـې راټنګـولی، همـدا و، چې دښـاپېرۍ پـه وړانـدې مـې سـر لـه لمـړۍ شـپې د چنګیـز پـه شـان خـورا بـې ترحمـه، تنـد او تـریخ دریـځ غـوره کـړو، کـه څـه هـم پورتـه مـې یادونـه کـړې ښـاپېرۍ پـه ښـکلا، حیـا، انسـانیت کـې جـوړه نـه درلـوده؛ امـا دلتـه مـا پـه ټـول تـوان کوشـش کولـو چـې خپـل رښـتیني احساسـات پټ کـړم؛ د دروغجنـو حرکـاتو پـه مـټ ښـاپېرۍ تـه یـې ځـان زمـا لـه دیـدګاه هسې یـو پـه پـزو را بـار وښـیم؛ هـرې خبـرې تـه بـه مـې یـې رد او غـوابن مـاتونکی جـواب ورکـوو؛ پـه عـین حـال کـې مـې لحظـه پـه لحظـه دا هڅـه هـم کولـه چې د ښـاپېرۍ پـه وړانـدې لـه ترینګلـی جـدي سیاسـته مـې د کـورنۍ نـور غـړي هـم خبـر شـي؛ تـر څـو چې غیـرت او مېړانـه مـې وسـتایي؛ نـو ځکـه مـې دهـر ځـل ښـاپېرۍ تهدیـدونکو، رټـونکـو الفـاظو سـره غـږ جګـه وو. ښـاپېرۍ هـم وخـت ناوخـت لـه هـرې موقـع نـه پـه اسـتفاده کوښـښ کـوو؛ چې وضـیعت مـې بـدل کـړي، پـه شـونډ مـې موسـکا راولـي، خـو دا چې زه لـه ماشـومتوبه د زنځـو نامـه نـه وېرېـدم، او دځـان تـرې ژغورلـو پـه لټـه کـې وم، ددغـې سـاعت او ورځې لپاره مې فلانونه جوړول؛ زړه کې مې وېل:

– فکر نه کړم چې د خوږ په شنه کاڼي دې اوبه زېښېلي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصــه؛ نجلـۍ تــر کالــل یــونیم کالــل پــورې پــه دې هڅــه کــې وه؛ بلاخېــره نامېــده شــوه، کــرار کــرار یــې لــه دې هڅــې لاس واخیســتلو؛ پــه دې وخــت کــې نــو زمــا او دې بچــي ســربېره یــې دټــول کــور خــدمت هــم ور پــه غــاړه وو، د یورانــو، نــدرورانو لېــورو او کــلا د یــوه ډلــه ماشــومانو پــه نــوکرۍ کــې ســر پــه تــلاق اوښــته، د کــور دښــځو ورتــه جــوړ کــړي قــانون لــه مخــې پــه هــرو څلــورو میاشــتو کــې بــه یوځــل دشــپږو شــپو لپــاره دپــلار کــور تــه تللــه، خــو دا شــپږ شــپې بــه یــې هــم پــه مــوږ تــر شــپږو میاشــتو ډېــرې وغمېــدې، نــه بــه مــو پــاکې جــامې وې، نــه بــه لوښــی لرګــی پــه ځــای وو، نــه بــه ډوډۍ پــه وخــت وه؛ ګیلاســونه بــه پــه برنــډه رغړېــدل، حتــا دا شــپږ ورځــې بــه مــو بســترې هــم شــپه، ورځ هــوارې پرتــې وې، ماخوســتن بــه پــرې ننتلــو، ســهار بــه تــرې جګېــدو؛ شــپږ شــپې پــس بــه چــې ښــاپېرۍ راغلــه، هــر څــه بــه ســم شــول، دکــور نظــام بــه دپخــوا پــه څېــر شــو؛ دې او بچیــانو بــه یــې دپــلار پــه کــور کــې څــه نــوې جــامې هــم پیــداکړې وې؛ لنــډه دا چــې ښــاپېرۍ شــپږ کالــه پــه پــورتني چاوکــاټ کــې تېتــه وچلېــده، پــس لــه شــپږو کــالونو یــې یوقســم روانــي تکلیــف پیــداکړو او ســر بــه یــې ربړدېــدو کلــه، کلــه بــه یــې یــو لاس او خولــه هــم کږېــدل، خــو بیــا هــم ښــه وه، څــه زمــا، څــه د کــور د نــورو غړیــو دفشــار او تهدیــد پــه زور یــې تــر خپــل مخکنــي مســولیته رســېدګي کولــه، ان تــر دې چــې یــو کالــل بــل هــم تېرشــو، اګــر چــې یوځــل یــې دپــلار کــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشـــپو پــه وخـــت کـــې پـــلار دوا هـــم پـــرې کـــړې وه، خـــو ښـــه نشـــوه مـــرض يـــې لا پســـې زيـــات شـــو؛ نـــور يـــې نـــو دکـــور تـــر ټولـــو چـــارو پخـــوا غونـــدې پـــه وخـــت او منظمـــه رســـيدګي نشـــواى کـــولی، کـــه څـــه هـــم دتهديـــداتو فشـــار د مخکـــې پـــه پرتلـــه څـــو چنـــده پـــرې زيـــات شـــو؛ هـــر چـــا بـــه دمکرجنـــې ګيـــدړې نـــاره پســـې کولـــه، خـــو ګيـــدړې بيـــا هغســـې منـــډه ونـــه کـــړه، حتـــا لـــه خپلـــو ماشـــومانو يـــې هـــم لاس واخيســـتلو، ببـــر ســـرونه، خيـــرن پيـــرن بـــه ګرځېـــدل، کامـــلاً يـــې پـــه وړانـــدې تغيـــر وکـــړو، هغـــه خبـــرې تـــرې ولاړې، څنګـــه چـــې مخکـــې بـــه يـــې د کـــور د نـــورو کـــارونو ســـره ســـره دخپلـــو ماشـــومانو نظافـــت، تربيـــه، او صـــحت تـــه پـــام کـــوو، لـــه هـــرې موقـــع نـــه پـــه اســـتفاده بـــه يـــې الـــف، ب، ت... ورتـــه ښـــودل، ســـپاره بـــه يـــې ورتـــه ويلـــه؛ يعنـــې کـــاملاً يـــې رنـــګ بـــدل کـــړو، مـــوږ لـــه هـــرې لارې کوشـــش کـــوو، چـــې ببرتـــه يـــې مخکنـــي حالـــت تـــه وګرځـــوو، يـــوه بـــه ويـــل ډاکتـــر تـــه بـــه يـــې بوځـــو، بـــل بـــه ويـــل نـــه مکـــر کـــوي ناروغـــه نـــه ده، چـــا يـــو څـــه ويـــل، چـــا بـــه بـــل څـــه؛ خـــو تـــر څـــو چـــې يـــوې ټـــول منـــوونکي پرېکـــړې تـــه رســـېدو ډېـــرې شـــپې ورځـــې نـــورې هـــم تېـــرې شـــوې لا تېرېـــدې، تـــر دې چـــې يـــوه ورځ مـــوږ ټـــول پـــه برنـــډه ناســـت وو، چـــاى مـــو څښـــلو، ګپـــه مـــو جـــوړ وه، ښـــاپېرۍ تـــر برنـــډه لانـــدې د ونـــې بـــېخ کـــې لوښـــي مينځـــل، يـــو وخـــت دلوښـــو شـــرنګو او پرونـــګ جـــګ شـــو؛ چـــې ور ومـــو کتـــل ښـــاپېرۍ دلوښـــو مـــنځ کـــې راړنګـــه وه، ســـر يـــې ونـــې تـــه ورڅېرمـــه؛ دغـــوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبــو ډنــډ کــې ایښــی و. ورتــرف مــې کــړل؛ پــه غېــږ کــې مــې راواخیســته، پــه برنــډه مــې واچــوه، ختــې مــې یــې لــه مــخ نــه پــاکې کــړې، مــور مــې غــږ وکــړو: یخــې ابــوه پــرې واچــوئ، ضــعف یــې کــړی، ښــه کېــږي! دمــور د امــر ســره ســم ځــو کــوزې اوبــه مــو پــرې واچــوې، لنــده خوشــته مــو کــړه، خــو راپــه حاــل نشــو، لا یــې پــه خولــه ســپین کــپ ودرېــدو، رنــګ یــې تــور او شــین کېــدو؛ بلــه چــاره نــه وه، زمــوږ ګونــډي ډاکتــر ادریــس تــه مــې زنــګ ووهلــو؛ خیــر د یوســي ډاکتــر پــه منډه ځان راورسوو؛ چې ښاپېرۍ یې ولېده وېل یې:

– وضــعیت یــې ښــه نــه دی، عاجــل یــې یــوې مجهــزې شــېفاخانې تــه ورســوئ؛ مبایــل مــې تیــار لاس کــې وو؛ د داود اســتاذ نمبــر مــې اوکــې کــړه؛ موضــع مــې ورســره شــریکه کــړه؛ کــور یــې ودان پنځــه دقیقــې نــه وې وتلــې چــې لــه مــوټر ســره یــې راورســېدو؛ زر، زر یــې چــوکۍ چپــه کــړې، مــا تــر ښــاپېرۍ غېــږ لانــدې کــړه موټر ته مې دننه کړه،

د زنانــه پــایوازې لپــاره مــې دکاکــا ښــځې تــه غــږ وکــړو؛ دکاکــا ښــځه لــه یــوې خــوا دشــېفاخانو پــه قــانون او رواج پوهېــده؛ بــل خــوا یــې کــابلۍ ژبــه فارســي زده وه. اګــر چــې ماســره ببخــي نــه وه جــوړه، مګــر ښــاپېرۍ ډېــره پــه ګرانــه وه؛ ډاډه وم چې راسره ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمـړي سـر کـې يـې چـې کيسـه ذکـر شـوه، دا مـې دهمغـه زنچـو کاکـا ښـځه وه؛ مـا بـه کاکـا نـاوې ورتـه ويـل. خـو پـه هـر حـال راځـم خپلـې خبـرې تـه؛ مـوټر حرکـت وکـړو، کاکـا نـاوې دښـاپرۍ سـر پـه خپـل زنګانـه تکيـه کـړو، زه يـې هـم تـر څنـګ ناسـت وم؛ تـر دښـتې ټـوپ تېـر شـو، دورانـي تـه نارسـيده مـوټر جمـف وکـړو؛ دښـاپېرۍ لـه سـره تـاو ټيکـری وښـويدو؛ پـه ککـره کـې يـې ديـوې روپـۍ پـه انـدازه يـا څـه زيـات دسـر سـپين پوسـت ښـکاره شـو، ويښـته تـرې ختلـي وو؛ کاکا ناوې ماته وکتل وويل:

- دا کار ستا دی؟

ومې ويل:

- نـه، خـدايزده چـا پـرې شـکولي؛ دکاکـا ښـځې خپـل پلـو ور پورتـه کـړو؛ اوښکې يې پاکې کړې، نور يې غږ ونکړو.

لنـډه دا چـې سـاعت، نـيم سـاعت وروسـته کابـل تـه ورسـېدو؛ د دارلمـان پـه سـرک پراتـه د اسـتقلال روغتـون عاجـل شـبهې تـه مـو ور دننـه کـړه، ډاکترانـو عاجـل خپلـې څېړنـې پيـل کـړې؛ يـوې ډاکتـرې چـې اوکسـيجن ورتـه بسـته کول، کاکا ناوې ته مې يې مخ ور واړوه کړل يې:

- مور دې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ناوې په ډکو سترګو، ورغبرګه کړه:

– نه بېچاره مې دلور په ځای ده، هسې مې مور غوندې ښکاري.

تر اوکسجن او سیروم بسته کېدو وروسته سرطبیب ووېل:

– ترڅو دمعایناتو نتیجه راځي مریض مو دعاجل بستر پنځم اطاق ته یوسوئ، د ډاکتر د امر مطابق پنځم اطاق ته ولاړو؛ ښاپېرۍ مو له تذکرې نه چپرکټ ته پورته کړه، ما دچفرکټ له یوې، کاکا ناوې له بلې خوا دښاپېرۍ تر څنګ لږ لږ ځانونه ورتکیه کړل، ښاپېرۍ لا همغسې بې حاله پرته وه، په تندي یې څاڅکې څاڅکې خولې ولاړې وې، کاکا ناوې خپل دسکول ته لاس کړو، کاغذي دسمال یې راوښکو، دښاپېرۍ خولې یې پرې وچې کړې، تقریباً یونیم ساعت ووتو؛ ماښام وو؛ غوښتل مې بهر چېرته لمونځ وکړم؛ چې راڅګ شوم په وره کې ډاکتر په مخه راغلو درې څلور ورقې کاغذ؛ یو دکېړۍ عکس یې لاس کې وو؛ وېل یې:

– دښاپېرۍ پایواز یې؟

زر مې ووېل:

– هو

راغبرګه یې کړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پــه خواشــنۍ ســره مــریض مــو جګرخــون شــوی عصــبي ســقطه یــې کــړې، دعلاج وړ نه دی، خو ترڅو چې ساه پکې شته همدلته دې وي.

خــدای ج شــته د ډکتــر خبــرو ســخت بــد تــاثیر رابانــدې وکــړو، واپــس راتــاو شــوم، چــې کتــل مــې دکاکــا ښــځې خپــل اننګــۍ دښــاپېرۍ پــه اننګــي ایښــی وو، ژړا یې ستوني کې بنده کړې وه، غټې غټې سلګۍ یې کولې،

زما په لیدو یې سر راپورته کړو، ووېل:

- اوس دې زړه ښه شو؟ په خویندو او عمه ګانو دې هم زېری وکړه!

غــږ مــې ونــه کــړو، پټــه خولــه لــه اطاقــه تــرې راووتلــم؛ کــور تــه مــې زنــګ وکــړ؛ د ډاکتــر خبــره مــې ورتــه وکــړه؛ تــر څــو دجنــازې تیــاري ونیســي، خلاصــه همغــه د ډاکتــر خبــره شــوه؛ دشــپې تــر یولســو بجــو ژونــدۍ وه، پــه یولســو بجــو یــې درې څلــور ســلګۍ وکــړې، ښــاپېرۍ ختمــه شــوه، لنــډه بــه یــې وایــم، ســهار وختــي مــو جنــازه دکــور پــه لــوري بــار کــړه؛ ترڅــو رســېدلو دجنــازې ټــول ترتیبــات نیــول شــوي وو؛ دښــاپېرۍ پلارګنــۍ هــم رارســېدلې وه، بلاخبــره جنــازه وشــوه، دښــاپېرۍ جســد مــو یــې خپلــې پلارګنــۍ تــه تســلیم کــړو، مــوټر پــه روانېــدو وو؛ پــه جنــازه پســې راغلــې ښــځې زمــوږ لــه دروازې وتلــې ژړل یــې، دښــاپېرۍ مور غږ پرې وکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مه ژاړئ شکر چې ددې دوزخ نه مې کلمې راټولې شوې.

دښځو د ژړا غږ لا جګ شو، په ژړا ژړا موټر ته وختې ولاړې.

زمـوږ مېلمانـه هـم کـرار کـرار ولاړل، تـر یـوې هفتـې مـې دومـره پـام نـه وو. پـس لـه یـوې هفتـې مـې ورځ تـر بلـې زیـات د ښـاپېرۍ کمـی احساسـه وو، د زمـان پـه تېرېـدو سـره، هغـه دکـورنۍ نجینـې چـې ښـاپېرۍ مـې تـرې قربـان کـړه، ځینـې یـې واده شـوې خپـل خـوارې ژوندونـه یـې پیـل کـړل؛ څـه یـې چـې پـاتې وې، هغـو پـه مـخ بـل پوسـت هـوار کـړو، دښـاپېرۍ د وخـت اخـلاق او نزاکـت یـې پـاتې نـه شـو، حتـا تـر دې چـې د (شـیرین آغـا) پـه ځـای بـه یـې (شـین آغـا) غـږ راپسـې کولـو؛ بلاخیـره خبـره ان تـر دې راورسـېده چـې د مهمانخـانې تـر څنـګ یـونیم اطـاق تـه یـې د خپلـو وړو یتیمـانو سـره را بېـل کـړم، اتـې مـې بلکـل چـا پـه طـرف هـم نـه راکتـل، هـر څـه یـې راپرېښـودل، دځـان سـربېره، د واړو بچیـانو خدمت مې په خپله غاړه شو، دسرګرولو ته نه وم وزګار.

تاسـو بـاور وکـړئ، هغـه بوټـان مـې چـې ښـاپېرۍ بـه پـه هـرو دوه دری ورځـو کـې یـو ځـل رنګـول، نـیم، نـیم مـن خـاورې مـې پکـې کشـکولې؛ دجـامو وطـو خـو مـې لـه سـره نـه پېژنـدو، هغـه بچیـانو مـې چـې سـپېږې وکـړې؛ او همداسـې ډېـرې نـورې کیسـې چـې دلتـه یـې یـادول مناسـب نـه ګـڼم شـرم دی، تیـره بـه پـرې کېـږدو. خـو صـحیح عقـل مـې هغـه ورځ سـر تـه راغلـو چـې حـاوېلۍ مـنځ کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناســـت وم، د زوی لـــه مـــرداری ډک پـــارتوګ مـــې مينځلـــو ، هـــاخوا کړکـــۍ تـــه مـــې چې پام شو ، د کلا ښځې له خندا راته شنه تبۍ وې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ په نشه کې تېشه }

یـوې نجلـۍ تـه مـې سـترګک ووهلـو ، البتـه پـه داسـې حـال کـې چـې دځینـو نـورو ورځـو پـه شـان دا ځـل هـم لـه دنـدې وختـي کـور تـه راغلـم، خپـل کـورنی مـوټر کـرولا مـې د ټکسـي پـه حسـاب، ښـار تـه د چلولـو لپـاره ویسـتلو ، پـه لمـړي قـدم کـې مـې لـه خپلـې اسـتادګاه (کارتـه سـخي) لـه چـاراهي یـو دربـس پورتـه کـړو ، د دارلامـان پـه سـمه کـې د کیـور روغتـون پـه مخکـې مـې ښـکته کـړو ، ددې تـر ښـکته کولـو وروسـته مـې د بـل دربـس منـدلو پـه پـار مـوټر د همـدې روغتـون تـر مـخ د سـرک پـه څنـډه ودرولـو ، لـه مـوټر نـه ښـکته شـوم، څـو لحظـې یـې تـر څنـګ ولاړ وم، واپـس د مـوټر پـه سـیټ کـې کیناسـتم، شیشـه مـې ټیټـه کـړه، څـه وخـت وروسـته مـې هـاخوا د روغتـون د دروازې تـر څنـګ دېوالـ تـه د پنـډو ناسـتو ښـځو او نـرو مینـځ کـې یـوې ډېـرې ښـکلې نجلـۍ تـه پـام شـو ، چـې سـترګې یـې راکـې خښـې کـړې وې، کـه څـه هـم تـور عربـي حجـاب یـې کـړی و ، سـر تـر پایـه ټولـه پکـې پټـه وه، یـوازې دوې سـترګې یـې ښـکارېدې، خـو یـوازې همـدې دوه غټـو غټـو ، تـور او سـپینو پـاکو بـاڼورو سـترګو یـې د ټـول بـدن د خـورا ښـکلا نماینـه ګـي کولـه، دبلګـې پـه بڼـه، د ډاکتـر نجیـب الله د واکمـۍ پـه محالـ مـو کـه کومـه مسـتنده ویـدیو کـې د میـرمن ښـاپیرۍ نغمـې سـترګې لیـدلې وي؟ یعنـي هغـه وخـت چـې پـه جـوش د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځــوانۍ کــې وه، ممکــن دا یــې څــه ناڅــه پــه ځــای تشــبه وي، خــو پــه هــر حالــ، تــر ډېــره مــې ځــان نــه پــرې پوهولــو، صــرف دســترګو تــر کونجــو مــې ښارلــه، نجلــۍ هــېڅ بلخــوا ســترګې نــه اړولــې، د څــه وخــت تــر تېرېــدو وروســته راجګــه شــوه، ماتــه پــه کتــو، کتــو، نــژدې مــې تــر ځنــګ تیــره شــوه، وړانــدې لــه یــوې کراچــۍ نــه یــې د لســو کــه پنځــو روپیــو څــه شــی راواخیســتل، واپــس راوګرځېــده، بیــا هــم پــه مــا دنظــر ســاتلو ســره مــې تــر ځنــګ تېــره شــوه، پــه همغــه خپــل ځــای یــې کیناســته، خــو لا یــې هــم د یــوې ثانیــه لپــاره ســترګې بلخــوا نــه رانــه اړولــې، کــرار کــرار یــې زمــا وینــه هــم ګرمــه کــړه، بلاخیــره مــخ مــې ورواړو نیــغ پــه نیــغ مــې ســترګې ورســره وجنګــولې، نجلــۍ زر ښــکته وکتــل، د خلــې پــه وســیله یــې د ځمکــې پــه ټومبلــو ځــان مصــروف کــړو، نــور دې د ســترګو تــر کونجــو ښــارلم، تــر څــو چــې مــا ورتــه کتــل، دې ســترګې نــه را اړولــې، کلــه بــه چــې زمــا پــام بــل خــوا شــو، دې بــه بیــا تــر نظــر لانــدې ونیــولم، چــې بیــا بــه مــې وروکتــل، دتیــر ځــل پــه شــان بــه یــې بیــا هــم ځــان هــاخوا دېخــوا غلــط کــړو، چــې ګویــا زمــا خــو تاتــه هــېڅ پــام هــم نــه دی، لــه دې وروســته بیخــي ښــکاري شــوه، مابــه چــې مــزې لــږ ټکــان هــم وخوړلــو، دې بــه زر خپلــې ســترګې بلــې خواتــه واړولــې، تــر څــو زه یــې ونــه وینــم چــې ماتــه یــې کتــل، بــل ځــل مــا هــم لــه چــل نــه کــار ورتــه واخیســتلو، تــر ډېــره مــې خوشــې کــړه، هــېڅ ځــان مــې نــه پــرې پوهولــو، خــو د مخکــې ولاړ بــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــوټر پــه شیشــه کــې مــې تــر تقیــب لانــدې وه، کلــه چــې ښــه راکــې غرقــه شــوه، زر مــې مــخ ورواړو د ســترګې پــه ســترګې ورلګېــدو ســره ســم مــې یــو ښــه کلــک ســترګک ورتــه ووهلــو، خــو دا ځــل ســره د ســترګکه نجلــۍ هــېڅ ســترګې بلخــوا وانــه ړولــې، تــر ډېــره یــې ســترګې زمــا پــه ســترګو کــې پــاتې وې، حیــران حیــران یــې راتــه کتــل، ډېــر وروســته یــې خپــل نظــر ورټــول کــړو، هــاخوا د ماشــومانو د لوبــو پــه لــور یــې ســترګې واړولــې، مــا لا هــم تقیبولــه چــې بیــا هــم راګــوري یــا کــوم بــل عکســل عمــل ښــئي، کنــه؟ پــه همــدې جریــان کــې دروغتــون دروازه خلاصــه شــوه، روغتــون ســاتونکي خلکــو تــه د روغتــون داخــل تــه د ننوتلــو اجــازه ورکــړه، ډلــه نــر او ښــځې پــرې ور روان شــول، نمــوړې نجلــۍ لــه ګڼــې ګــوڼې لــرې راګوښــه شــوه، د یــوې شــیبې لپــاره یــې دېخــوا پښــه نیــولې وه، ټــول خلــک یــې تــر مــخ کــړل، دا لــه اخیــره پســې شــوه، پــه دې ســره ماتــه هــم ښــه موقــع پــه لاس راغلــه، دروازې تــه نارســیده، چــې غالبــاً لــه مانــه د دونــیم، درې متــرو پــه انــدازه لــرې وه، لــه شــانه مــې غــاړه پســې تــازه کــړه، پرلــه پســې مــې بــل ټــوخی پســې وکــړو، نجلــۍ مــخ راواړو زمــا پــه خــوا راروانــه شــوه، ښــه نــژدې راغلــه تقریبــاً د نــیم متــر فاصــلې پــه لرلــو ســره، پــه داســې حــال کــې چــې زه تــر جویچــه دېخــوا د ســرک پــه څنــډه د مــوټر پــه ســیټ کــې ناســت وم، دا هــاخوا پیــاده رو کــې مخــامخ راتــه ودریــده، ښــه پــه جــرات او حوصــیله یــې کــړل: قربــان دې شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـا ورور يــې ولاړ شــه خپــل کــار دې وکــړه، فکــر کــړم زمــا لــه درتــه کتلــو دې غلــط برداشــت وکــړو، خــو داســې نــه ده، تاتــه پــه کتلــو ځکــه ســترګو واکــه رانــه واخيســتو، تېــر کـالـ همــدا شــپې ورځــې مــې کــټ مــټ، ســتا پــه قــد، ســتا پــه رنــګ روغــن، ســتا پــه څيــره يــو ورور شــهيد شــو، همــدا يــو ورور مــې لــرو، نــورې يــې ســترګې لــه اوښــکو راډکــې شــوې، ژړا پــرې زور شــوه، خبــرې تــرې ولاړې، د حجــاب پيځکــه يــې ورپورتــه کــړه، تختــه يــې ســترګو تــه ونيولــه، يــوه شــيبه ځــای پــه ځــای ولاړه وه، غټــې غټــې ســلګۍ يــې وهلــې، کــه څــه هــم ښــنه مــې هــم تــرې وغوښــتله، خــو خــدايزده ســتونی يــې ســلګيو بنــد کــړی و، کــه وايــې نــه وربــدل؟ غــږ يــې ونکــړو، بلاخيــره پــه همــدې ســلګيو ســلګيو کــې يــې مــخ رانــه واړو روانــه شــوه، چــې واقعــت شــي زه يــې هــم ډېــر ســخت بــې خونــده کــړم، هــيڅ ځمکــې ځــای نــه راکولــو، ســربيره ددې چــې لــه نجلــۍ ســره د مصــروفيت پــه جريــان کــې مــې د مــوټر د خرابــۍ پــه بهانــه دوه درې دربســه هــم ځــواب کــړي و، خــو لــه دې وروســته هــم نــور کــار خونــد نــه راکولــو، اتــې لــه هــر څــه تېــر شــوم، مــوټر مــې راوګرځولــو، ښــه مــې پــرې ټينګــه کــړه، پــه يــوه ټــاپ کــې د دارالمــان لــه ســاحې راووتلــم، مســتقيماً کــور تــه راغلــم، څــه مــې پــه نجلــۍ زړه بــد و، څــه مــې د خپلــو هېوادوالــو خوينــدو مينــدو پــه وړانــدې دداســې پســت او بــې غيرتــه چلنــد اختيــارولو بانــدې خجالــت وم، ځــان مــې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــورا چيتـــي انســـانانو لـــه جملـــې محسوســـولو، تـــر ډېـــره وختـــه مـــې د خـــولې خوند داسې خراب و، لکه د ټولې دنيا مرداري مې چې....

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ناروغ دې حمل لري }

پـــس لـــه دوه نيمـــو کـــالونو د ســـعودي عربســـتان لـــه ســـتړې او ســـختې مـــزودۍ کـــور تـــه راغلـــم، ولـــې څنګـــه مـــې چـــې طمعـــه لرلـــه، دکـــورنۍ لـــه خـــوا مـــې هســـې هرکلـــی ونـــه شـــو، د هيچـــا پـــه خولـــه موســـکا او څېـــره کـــې مـــې خوشـــحالي ونـــه ليـــده، د مجبـــورۍ لـــه مخـــې صـــرف هغـــه ســـتړي مشـــي او ځينـــو يـــې پـــه لنـډو کـــې وړپســـې دوهمـــه دوديـــزه د حـــال احوالـــ پوښـــتنه هـــم وکـــړه، نـــور يـــو قســـم خاموشـــه خاموشـــي کـــور کـــې خـــوره وه، څـــه پيســـې او تـــوحفې مـــې چـــې راوړې وې، هـــم خـــاص اســـتقبال يـــې ونشـــو، بلخـــوا مـــې ميـــرمن (هـــوا) هـــم ډېـــره ســـخته ناروغـــه وه، کېـــده يـــې پړســـېدلي و، پښـــو کـــې يـــې هـــم لـــړ، لـــړ پړســـوب ښـــکارېدو، وضـــعيت يـــې پـــوره خـــراب و، امـــا زه پـــه ټـــول کـــې د کـــور عمـــومي اوضـــا تـــه فکـــر وړی وم، کلـــه بـــه مـــې پـــه ځـــان شـــک شـــو، چـــې ګويـــا مـــا خـــو بـــه هـــم داســـې کـــوم عمـــل نـــه وي کـــړی؟ ترڅـــو کـــورنۍ مـــې لـــه مـــا خپـــه وي، يـــا بـــه مـــې زړه کـــې راتېـــره شـــوه، هســـې نـــه نـــژدې دوســـتانو کـــې څـــوک مـــړه وي، لـــه مـــا بـــه خبـــره پټـــه وي، هـــوا مـــې ډېـــره وپوښـــتله هـــيڅ راز يـــې پـــه لاس رانـــه کـــړو، اصـــلاً د نـــاروغۍ لـــه وجـــې يـــې خبـــرې نشـــوی کـــولی، خـــو عـــين حـــال کـــې دومـــره ناروغـــه هـــم نـــه راتـــه ښـــکارېده، داســـې شـــک کېـــدو، لکـــه لـــه مـــا چـــې څـــه پټـــوي، يـــا کلکـــه رانـــه مـــروره وي، لنـډه دا چـــې تـــر يـــوې شـــپې زيـــات مـــې دا وضـــعيت ونشـــوی زغملـــی، جـــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوم د کـورنۍ ددې خاموشـۍ او خفگـان د علـت پوښـتلو او یـو ښـه ډاکتـر تـه د هـوا د بولـو د مشـورې پـه پـار مـې دمـور څنـګ تـه ورغلـم، دې تـه مخـامخ پوشـتۍ تـه کیناسـتم، مـور مـې لـه خپلـې مخـې نـه د منـو قـاب راوښـویو، کـړل یـې: منـه پوچـه کـړه، یـوه مـې تـرې راپورتـه کـړه! د منـې خوړلـو پـه محالـل مـې ورته کړل:

- مـورې! ددې کـور اوضـاء بېخـې تغیـر کـړی، د هـر یـوه پـه څېـره او سـترګو کـې خـورا خفگـان او مایوسـي ښـکاري، خیـرت خـو دی؟ پـه دې سـره مـې د مـور رنـګ تـور او شـین شـو، څـو لحظـې سـاه نیـولې وه، بلاخیـره زمـا نـه د پـټ کـړي، ډک زړه بـړاس تـه یـې مخـه ورکـړه، پـه چیغـو چیغـو ژړا یـې پیـل وکـړو، لپه لپه اوښکې یې یخن ته راتوېدې، همدې چیغو او ژړا کې یې کړل:

- افـرین پـه مـوږ کـې چـې تـر اوسـه ژونـدي یـو، ولـې خریمـې دې څـه درتـه ونـه ویل؟ واپس یې په خپل ځواب کې کړل:

- نـه چیـرې وایـي، هغـو بـه تاتـه هـم لـه شـرمه ځـان پـه مکـر او مریضـۍ وهلـی وي؟ پسـې زیاتـه یـې کـړه: د پـلار او نیکـه درنـه دروازه یـې دې پـه غولـو ولړلـه، دوسـت او دښـمن تـه یـې سـپک او سـپاند کـړو، بیـا یـې آسـمان طـرف تـه د لاسـونو پـه لپـه کولـو سـره کـړل: یـا الله ج اسـمان راوارتیـږې، نـور ژونـد نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غـــوارړو، پـــه کومـــو ســـترګو بـــه پـــه دې کلـــي کـــور کـــې ژونـــد کـــوو، پـــه کومـــو سترګو به خلکو ته ګورو...

زه هيـــران ورتـــه ناســـت وم، همـــدې وخـــت کـــې مـــې کشـــر ورور جمـــال د مـــور چيغـــې او فريـــاد اوربـــدلی و، اتـــاق تـــه يـــې سـر رادننـــه کـــړو، مـــور تـــه يـــې کـــړل: بس کړه مورې ډېره مه ژاړه فشار دې جګېږي، بيا يې ماته مخ راوړو:

- لالکـــه! تـــه راځـــه بېـــرون تـــه، مـــور پرېـــږده چـــې ببګـــاه يـــې هـــم فشـــار ډېـــر لـــوړ و. پســـې ورجـــګ شـــوم، مخـــامخ اتـــاق تـــه ننوتلـــو، مخکـــې تـــر کيناســـتلو مـــې ورتـــه کړل:

- و وروره! دا څه کيسه ده؟

جمال کړل:

- مـــا کـــور کـــې وېلـــي و، چـــې دوې درې شـــپې لالـــک تـــه مـــه وايئ، ترڅـــو لـــږ دمـــه يـــې جـــوړه شـــي، ولـــې دا چـــې تاســـو يـــې ســـر راپورتـــه کـــړی، کـــه رښـــتيا شـــي د پټېـــدو هـــم نـــه ده، لـــه تېـــرو دوه مياشـــتو راپـــه دې خـــوا دې د ښـــځې (هـــوا) ټيمنـــګ بـــدل شـــوي و، ټولـــه ورځ بـــه پـــه خپـــل اتـــاق ننـــوتلې وه، نـــه د کـــور پـــه کيســـه کـــې وه، نـــه د ژونـــد، حتـــا ډوډۍ تـــه بـــه هـــم نـــه راتللـــه، چـــې څـــوک بـــه مـــې وروليـــږل، بهانـــه بـــه يـــې ورتـــه وکـــړه، چـــې زه مريضـــه يـــم، نـــه يـــې خـــورم، نـــور بـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــې غــږ ونکــړو، زړه کــې مــې وېــل: ځــه خيــر چــې وږې شــي، هغــه آشـــپزخانه ده، وبــه يــې خـــوري، شـــپې ورځـــې وې همداســـې تېرېـــدې، ان تـــر دې چـــې ســـتا لـــه راتلـــو نـــه څـــو ورځـــې مخکـــې مـــې يـــوه هندوانـــه راوړه، پتنـــوس کـــې مـــې ټـــوټې کـــړه، خديجـــه مـــې ورولېږلـــه مـــور تـــه يـــې هـــم غـــږ وروکـــړو، دې تـــه هـــم ورغلـــه ترڅـــو راشـــي هندوانـــه وخـــوري، خديجـــه واپـــس زر تـــرې راغلـــه پـــه ورخطـــايي ســـره يـــې وېـــل: وريـنـــدارې ژړل وېـــل يـــې ګېـــډه مـــې خـــوږېږي، پړســـوب يـــې هـــم پيـــداکړی، د هنـــدوانې يـــوه ټوټـــه مـــې نيمـــه لاس کـــې وه، نيمـــه خولـــه کـــې، د خـــولې مـــې تېـــره کـــړه، د لاس مـــې بېرتـــه پتناســـه کـــې وچولـــه، ســـم د لاســـه راجـــګ شـــوم، مـــور تـــه مـــې کـــړل: ځانونـــه مـــو تيـــار کـــړئ، ترڅـــو ډاکتـــر تـــه ولاړ شـــو، پـــه منـــډه مـــې مـــوټر راوســـتلو د جـــانيخيلو کلنيـــک تـــه د رســـېدو ســـره ســـم مـــې ډاکتـــر مرتضـــا راپيـــداکړو، بـــې نمبـــره يـــې ننيســـتلو، معاينـــه خانـــه کـــې درئ، څلـــور ډاکتـــران و، لمـــړی يـــې تبـــه او فشـــار وکتـــل، بيـــا يـــې د وينـــې او تلـــويزوني معاينـــاتو پـــارچې راکـــړې، د وينـــې نتجـــه لا نـــه وه راوتلـــې، يـــوازې د تلـــويزوني معاينـــاتو نتجـــه مـــې ډاکتـــر تـــه راوړه، تـــر کتلـــو وروســـته يـــې کـــړل: نـــاروغ مـــو حمـــل لـــري، ډيـــرى ښـــځې د حمـــل پـــه څلورمـــه، پنځمـــه مياشـــت دا ډول دردونـــه تجروبه کوي، دوا درته ليکم، ددې سره ښه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبــره نــه وه، ماوېــل چــې بــرق ونیــولم، تــر ســترګو مــې اوه رنګــه ســپرغي بــاد شــول، نــور نــه پــه دوا پســې وګرځېــدو، نــه ډاکتــر پســې، یــو قســم دېوالــل پــه دېوالــل لــه کلینــک نــه راووتلــم، ډرېــور تــه مــې غــږ وکــړو، مــوټر یــې راچالانــد کــړو، دا لا هنــوز هــم چونګېــده نازونــه او د ســختو ناروغــانو تمثیــل یــې کولــو، فقــط ســیټ تــه مــې ورټیلــه کــړه، پــه مخــه راغلــو، لــه همغــې ورځــې مــو پــه کــور مــاتم جــوړ دی، نــه د چــا ډوډۍ زړه تــه کېــږي، نــه د چــا پــه شــونډو یــوه خبــره راځــي، نــه مــو لــه کــور وتلــو تــه زړه کېــږي، داســې انګیــرو لکــه ټــول خلــک چــې زمــوږ دروازې تــه پــه مــوږ پــورې د خنــدلو لپــاره راټــول وي، چکــې وهــي، کــه څــه هــم تــر اوســه بهــر نــور څــوک نــه دي خبــر، صــرف کلینیــک کــې نــور ډاکتــران خــو خیــر مــوږ نــه پېژنــي، نــه پــوه شــول چــې دا حمــل یــې لــه چانــه اخیســتی؟ یــوازنی کــس چــې مــوږ او تاســو ښــه پــه رســمیت پېژنــي او لــه دې پېښــې خبــر شــو، هغــه ډاکتــر مرتضــا دی، کــه نــور هــېڅ نــه وي، خپلــې ښــځې تــه خــو یــې هــرو مــرو وایــي، ښــځه یــې چــې خبــره شــوه، هغــه ســبا لســو نــورو ښــځو تــه وایــي، میاشــت کــې ټــول ولــس خبرېــږي، چــې بېخــي خبــر هــم نشــي، زه فکــر نکــړم د چــا وجــدان یــې دې ومنــي، ترڅــو دداســې خریمــه پــه وړانــدې دې چوپــه خولــه پــاتې شــي، پــه بســته حرامــوني یــې دې ســترګې پټــې کــړي؟ دا چــې ســتا د راتلــو غــږ و او ســتا ښــځه ده، مــوږ هــم ســتا راتلــو تــه منتظــر شــو، نــور تــه پــوهېږې او کــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې، پـه همـدې حالـ يـې زغمـې؟ طـلاق ورکـوي، دپـلار کـره يـې ورشـړې؟ او کـه ماتــه اختيــار راکــوې چــې دبــرش مرمــۍ يــې ترســينه وباســم؟ ترڅــو د کــورنۍ نــام، ننبــان مــو هــم پــه خپــل ځــای پــاتې شــي، مــوږ هــم پــه هــر مجلــس کــې، ســر ټيټــي نــه اوســو، لکــه ومــو چــې کــړو، پــاتې ژونــد هــم همداســې د نــر پــه شــان وکړو، حتا آينده نسل ښځې مو هم درس ترې واخلي!

يــو ناڅاپــه د ورور لــه خــولې دداســې عجــايبو اوربــدلو پــه ځــواب کــې حيــران بريــان پــاتې شــوم، پــه ټــول بــدن مــې لکــه مېږيــان چــې ګرځــي، غوږونــو کــې مــې پــه تکــراري ښــه يــو قســم کړنــګ، کړنــګ آوازونــه کېــدل، نــور مــې هــم وضــعيت خــورا غيــرې نرمالــ لــوري تــه ولاړو، پــه عينــي وخــت کــې جمالــ د ځــواب رانــه اوربــدو پــه پــار دوې ســترګې خــولې تــه رانيــولې وې، خــو زه ونــه توانيــدم، چــې دده دهيلــې ســره ســم زر ځــواب ورکــړم او يــا هــم ســم د لاســه د يــادو کــړو دريــو نســخو نــه يــې يــوه ورتــه انتخــاب کــړم، تــر ډېــره همداســې خــاموش او فکــر کولــو کــې پــاتې شــوم، دلتــه زمــا د ورخطــايۍ، غوســه او غيــرې نرمالــ وضــعيت نــه، شــيطان تــه هــم موقــع پــه لاس ورغلــه، د پراخــه او ســالم فکــر کولــو پــه ځــای مــې يــې فکــري مســير د هــوا پــه وړانــدې منفــي خطســير تــه برابــر کــړو، زړه کــې يــې راوچــول: افســوز پــه مــا څــومره ګرانــه وه؟ څــومره بــاور مــې پــرې لرلــو؟ ترڅــو بــه مــې چــې اول دې تــه وانخيســتل ځــان تــه مــې هــېڅ شــی نــه اخيســتل، د عربــو پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښــکلو او ځوانــو ښــځو، نجينــو پســې بــه مــې ددې لپــاره کتــل، چــې پــه تــن ښايســـته جــامې، بــوټ، څپلــۍ، ســاعت، د ســکول.... يــې صــحيح کــړم، ترڅــو د تللــو پــه وخــت يــې هــوا تــه هــم واخلــم، مګــر دا دومــره کمصــله وختلــه، چــې نــه يـــې زمـــا کـــورنۍ او دروازې تـــه وکتـــل، نـــه يـــې خپـــل درانـــه مـــور، پـــلار همدارنګــه تــل تــر تلــه درنــې، بــاعزت کــورنۍ تــه وکتــل او نــه يــې هــم پخپلــه پــه مـــا زړه وســـوځېدو، چـــې د عربـــو پـــه ســـختو ســـرو ګرميـــو کـــې مـــې ددې لپـــاره د ښــه ژونــد او ښــه راتلــونکې جوړولــو پــه پــار شــپه، ورځ پــه ځــان يــو کــړي وه، لــه ســهار نــه تــر بېګــا مــې درنــې، درنــې مــزدورۍ کــولې، همداســې پرلــه پســې مــې يـــې پـــه وړانـــدې د نفـــرت او کرکـــې وســوســـې پـــه زړه راوربـــدې، د عصـــبانيت لـــور تـــه تللـــم، همـــدا و، چـــې تـــر يـــوې ښـــې شـــيبې چـــوف پـــاتې کېـــدو وروســـته مـــې د جمال په ځواب کې ورغبرګه کړه:

– افســـوز ښـــته زياتـــه رابانـــدې ګرانـــه وه، کـــه ټـــول کـــور تـــه يـــې اور وراچـــولی وای، زه بـــه بيـــا هـــم ددې پـــه طـــرف ولاړ وم، ولـــې بيـــا هـــم کـــه ښځـــي تـــر زغـــم اوښـــتې وی، هـــر کلـــه چـــې د خاونـــد او ښـــځې تـــرمنځ تـــر کـــور دننـــه ســـتونزو، فکـــري مخـــالفتونو، تـــاوتريخوالي يـــا نـــورو مشـــکيلاتو لـــه کبلـــه خبـــره يـــو د بـــل تـــر زغملـــو واوړي، پـــه هغـــه صـــورت کـــې يـــې ښـــه حـــل لاره، پـــه اســـلامي شـــرعي طريقـــه د دواړو جـــانبو د ټولـــو حقوقـــو پـــه مرعـــات کولـــو ســـره طـــلاق دی، امـــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

داســې کمصــل انســان چــې لــه بــاور او ښــو نــه دې ســوء اســتفاده وکــړي، تــا هــم ســپک کــړي دوســت او دښــمن تــه دې ټيــټ ســترګی کــړي، کــورنۍ دې هــم ســپکه کــړي، ان خپلــې دروازې مــور پــلار او ورونــو تــه هــم ونــه ګــوري، د ســپي پــه مــرګ بايــد مــردار شــي، پــه مردارېــدو ســره يــې، لــه خلکــو اخيســتی عــزت واپــس ورتــه راوګرځــول شــي، زه درســره موافــق يــم، دېــرش مرمــۍ يــې ولــې کــه شــپيته، مګــر د کــوم چــا ســره يــې چــې مــردار خــورګي کــړې، څــوک دی؟ څــه رنګــه يــې ددې لــوړې کــلا او دې دومــره کــور نــه پــټ تــر خپلــې بســترې رارسولی؟ دا حال بايد ترې واخيستل شي.

جمال راغبرګه کړه:

- بــس تــه تــرې خــلاص يــې داســې بــه يــې ټکــي پــه ټکــي درتــه پــرې ووايــم، خپــل ديــن بــه يــې ليــدلی وي، زمــا بــه يــې نــه وي ليــدلی، تــه صــرف راتــه کينــه غــوږ ورته ونيسه.

لنــډه بــه يــې ووايــم، جمــال ببخــي ببتابــه او احساســاتي و، زمــا د اجــازه ورکولــو ســره ســم د همــدې ورځــې پــه، ماسښــين مــو يــې کــاظم مامــا تــه زنــګ وکــړو، ورته کړل يې:

- مامــا د مــور مــې دا دوې ورځــې فشــار يــو څــه لــوړ شــوی، دواه هــم خــوري نــه پــرې لګــي، مــا ډېــر ورتــه ووېــل چــې يــوه شــپه ستاســو کــره درشــي، ترڅــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړځــي، لــږ بــه یــې وینــه جریــان پیــداکړي، څــه بــه یــې فکــر پــه بلــه شــي، انشاءالله ښه کېږي، خو زما نه مني، وبښه ته یو زنګ ورته وکړه!

نمــوړی مامــا مــې پــه مــور ګــران و، د زنــګ ورتــه راکولــو ســره مــې مــور پــه ویښــتو ګمــنځ راوخیســته دتلــو تابعــه یــې ونیولــه، جمالــل خدیجــه او منــوره هــم پســې اشــتهنۍ کــړې، پــه دې ســره یــې ښــه زمینــه مســاعده کــړه، کــور یــوازې زه، جمالــل او هــوا پــاتې شــو، جمالــل مــازیګر بالاخــانې تــه وختلــو تــر ډېــره یــې ټــک او ټــوک راتلــو، چــې کتــل مــې د څــاه د ربښونــو نــه یــې د وهلــو لپــاره دوې متروکــې جــوړې کــړې وې، راښــکته شــو، ماښــام تــر لمانځــه وروســته یــې ډوډۍ راوخیســتله، زمــا زړه تــه نــه کېــده، خــو بیــا هــم یــو دوې ګــولې مــې وخــوړه، دســترخوان یــې ټــول کــړو، د دېوالــل خواتــه یــې واچولــو قــاب او کاســه یــې لــه پاســه پــرې کېښــودل، ســم لــه واره پورتــه شــو، لاس یــې ورجــګ کــړو، د المــارۍ لــه ســره یــې تفانچــه او یــو غــټ برچــې تــه ورتــه چــاقو هــم راوخیســتل، نــور یــې ماتــه کــړل: لالکــه! راځــه ددې پــه خانــدان کــې......... چــې دا خریمتــوب او مســتي یــې اوس تــر....... پــرې وباســم، ډېــر پــوچ ښــکنځل یــې وکــړل، پســې زیاتــه یــې کــړه: څــو بیــا بلــه رنــډۍ د خپلــو کورنیــو د عــزت ســره داســې لــوبې ونکــړي، نــه چاتــه داســې د بــې غیرتــه فکــر ونکــړي. لــه څــه وېلــو پرتــه زړه نــا زړه پســې ورپورتــه شــوم، ســترګې مــې لــه اوښــکو راډکــې شــوې، چــون یــو خــوا مــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــر دې دمــه چــرګ نــه و وژلــی، نــه مــې يــې جرئــت لرلــو، انســان خــو پرېــږده، ولــې نــن د مجبــورۍ لــه مخــې ســل ســلنه کلــک ورتــه وتــړل شــوم، بلخــوا لــه دې واقعــې هــاخوا هــوا د بــې جــوړې ځــوانۍ لرلــو عــلاوه، ډېــره مينــه ناکــه او بــا وفــا نجلــۍ وه، د ورســره تيــر کــړي ژونــد پــه لــړ کــې راســره کــړې نيکــۍ او راکــړې مينــې يــوه، يــوه صــحنه يــې ذهــن تــه راتللــه، واقعــاً لــه نــورو انســانانو نــه جــلا خــوار ښايســته ځــانګړنې، مثبــت فکــر او پراخــه حوصــيله الله ج ورکــړي و، همدارنګــه پــه لمانځــه، اوداســه کــې ډېــره تکــړه وه، حتــا د ســهار د لمانځــه پــه محاــل بــه يــې لــه ماســره هــم تــل لانجــه وه، خــدای ج شــته زه د ســهار پــه لمانځــه کــې ټمبــل يــم، لــه خوبــه نشــم بيداريــدی، هــوا بــه بــار بــار وېــل جــګ شــه، اوبــه مــې درتــه تيــارې کــړې اودس وکــړه، جــګ شــه ناوختــه شــوه، جــګ شــه قضــاء دې کــړو، دا چــې ډېــره بــه شــله شــوه، اخيــر بــه مــې بــې آبــه کــړه، ځــو لحظــې بــه غلــې وه، بيــا بــه راغلــه پــه تنــدي بــه يــې ښــکل کــړم، اننګــی بــه يــې پــه اننګــي راکېښــودو نــور بــه يــې زارۍ شــروع کــړې، خيــره جــګ شــه اودس وکــړه، لمــونځ قضــا کېــږي، بېــدمازي انســان بدبختــه کــوي، د کــور برکــت ورســره ځــي، همدارنګــه لــه بېلابېلــو لارو يــې کــار اخيســتلو، اخيــر بــه يــې جــګ کــړم. لــه دې ســوا د ضــرورت پــه وخــت لــه کورنــه د وتلــو پــه محاــل بــه يــې ډېــر ښــه حجــاب مرعــاتولو، خــو ســربېره ددې چــې پرلــه پســې ښايســته ځــانګړنې يــې پــه ذهــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورېـدې، سـترګې مــې یــې راډکــې کـړې، عــین حـاـل کـې مــې زړه کـې راتېــده: کــه رښــتیا دومــره ښــه نجلــۍ وی، بیــا یــې دومــره لــوی جـک ولــې وهــل؟ حتمــاً دا هــر څــه یــې زمــا پــه وړانــدې تمثیــل او ددې لپــاره یــې کــول، ترڅــو زمــا پــه سـر خــولۍ کېــږدي، بــاور پــرې وکــړم، نــه یــې کــور کــې قیــد کــړم، نــه یــې وڅــارم، تــر هغــو چــې خپــل عاشــق او ورســره مــزو، چړچــو تــه اســانه لاس رســی ولــري، لکــه لرلی یې چې دی.

خــو پــه هــر حــاـل جمــاـل مــې تــر مــخ و، اتــاق تــه ورننوتلــو، زه وره کــې پښــه نیــولی شــوم، اتــاق تــه د جمــاـل پــه ورننوتلــو هــوا خبــره نشــوه، څنګــه چــې پرتــه وه، همغــه شــان پرتــه وه، زمــوږ پــه ګومــان لا یــې هــم دســختې نــاروغۍ او بــې حــالۍ تمثیــل کولــو، امــا جمــاـل د ورنــژدې کېــدو ســره ســم مــلا کــې پــه لغــت ووهلــه، نجلــۍ پــه خفــه غــږ د الله فریــاد پــه کولــو ســره، مــخ راوګرځــو، ســترګې یــې رارنــې کــړې، د جمــاـل پــه لیــدو یــې، ټیکــري پســې منګــولې واچــولې، د راجګېــدو هڅــه یــې وکــړه، خــو لکــه ښــه د کــالونو ســخت او بــې ســیکه نــاروغ، پــه ډېــر زور تــر یــوې انــدازې راجګــه شــوه، لا پــوره نــه وه، راناســته بلــه څپــړ یــې ورکــړه، واپــس ولوېــده، پســې ورټیــټ شــو، ویښــتو کــې یــې لاس ورواچولــو راجګــه یــې کــړه، پــه شــاته دېوالــل یــې ورووهلــه همداســې تختــه یــې ورکېنولــه، نجلــۍ پــه ورخطــایۍ او تکــراري بڼــه فقــط یــا الله ج یــا الله وېــل، جمــاـل تفــانچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه مرمــۍ ورتېــره کــړه، میــل یــې پــه تنــدي ورکېښــودو، ورتــه کــړل یــې: خولــه دې بنــده کــړه، چنــګ او فنــګ دې پرېــږده، چــې رښــتیا دې الله ج پــه یــاد وي، لــه ځانــه بــه دې خریمــه نــه جوړولــه، حرامــوني بــه دې نکــړل، نــور دې مکــر او نازونــه نــه چلېــږي، دوې خبــرې درتــه کــوم، ښــه یــې واوره! ایــا د ســوتې پــه زور اقــرار دربانــدې وکــړم، کــه خپلــه یــې کــوې؟ دا حرامــونی دې لــه چانــه پــه کېــږه شــوی؟ زمــا او لــه دې دومــره کــور نــه پــټ دې څــه رنګــه رابطــه ورســره نیولــه؟ څرنګــه دې راوســتلو؟ دلتــه دې راوســتلی؟ د پــلار پــه کــور کــې دې ورســره یــو ځــای شــوې یــې؟ تــه وروتلــې یــې؟ څــه کیســه وه؟ هــوا پــه بــې انــرژۍ لړزانــده غــږ ژړا کــې وبــل: پــه خــدای، پــه قــران کــه مــې هېڅــوک لیــدلي وي، یــا د چــا لاس رابانــدې لګېــدلې وي، جمالــل پــه کاذبــه موســکا او تمســخر ورتــه کــړل: ښــا بیــا نــو حتمــاً شــپاله (غوجــل) تــه ننــوتلې یــې پــه خــره دې ځــان ډډ کــړی، لــه همــدې ســره یــې ربنــې متروکــه ورتــه بنــده کــړه، پــه ټــول زور ســره یــې پنځــه، شــپږ متروکــې پــه ســر، ســر ووهلــه، چــې وار بــه یــې پــرې وکــړو، تــر ټــول ســر، مــخ، غــاړه بــه یــې تــاو شــوه، لــه پــوزې یــې د وینــو تــر شــو، د یــوه غــوږ نــه یــې هــم وینــې راروانــې شــوې، چــون د متروکــې دلمــړې وار ســره یــې لښــتۍ هــاخوا والوتلــه، فکــر کــړم د همــدې لښــتۍ د نلکــې ســره یــې غــوږ راوشــکېدو، خــو پــه هــر حالــل مــخ، غــاړه، ســر کــالي مــالي یــې ټــول پــه وینــو ســره پــره شــول، د نجلــۍ چیغــې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریــاد جـګ شــو، خــو دومــره هــم نــه چــې تــر اتــاق ووځــي، یــا یــې ګاونــډیان واوري، لــه پنځــو شــپږ متروکــو وهلــو وروســته، جمــال د تیارســـۍ پــه حالــت کــې دمــه ونیولــه، یــو ځــل بیــا یــې غــږ پــرې وکــړو: حــال وایــې کنــه؟ نجلـــۍ فقــط وای الله، وای الله چیغـــې وهلـــې، بیـــا یـــې دوهلـــو شـــروع پـــرې وکـــړه، زه لـــه ماشــومتوبه د وینــو ســره، حساســیت لــرم، پــه لیــدو مــې یــې ړزه بنــه نشــي، ضـــعف رابانـــدې راځـــي، تـــرې راشـــاته شـــوم، نـــور مـــې نـــه لیـــده، صـــرف، ددې چیغـــې او د متروکـــې ســـرپار مـــې آورېـــدو، کلـــه بـــه جمـــال هـــم غـــږ پـــرې وکـــړو: وایـــې کنـــه؟ بلاخېـــره نجلـــۍ لـــه چیغـــو ولوېـــده، لکـــه څـــاروی چـــې د حلالولـــو پـــه وخــت نــیم دمــی شــي، لــه مــرۍ نــه یــې یــو قســم وهــم نــاک خرهــار راوځــي، پــس، پـــس یـــې همداســـې یـــو نـــیم خخخـــخ، خخخـــخ غـــږ راوتلـــو، ان تـــر دې چـــې دا غـــږ یـــې هـــم ورک شـــو، یـــوازې د متروکـــې ســـرپار او دجمـــال ســـتمار مـــې اورېـــدو، وضـــعیت مـــې بنـــه نـــه و، پـــه زړه مـــې ګرمـــي ګرمـــي راتللـــه، لـــه دهلېـــز نـــه هـــم، بیخـــې حـــویلۍ تـــه راووتلـــم، ترڅـــو هـــېڅ غـــږ هـــم وانـــه ورم، تقریبـــاً لـــس، پـــنځلس دقیقـــې وروســـته، جمـــال لـــه کوټـــۍ نـــه غـــږ راوکـــړو، چـــې ورغلـــم هـــوا ختمـــه وه، پــه وینــو لانــده وېښــته یــې پــه مــخ راخــواره و، کمــېس یــې لــه بنــکته نــه، ســینې تـــه ورتـــول شـــوی و، ګېـــډه او مـــلا یـــې لـــوڅ و، د هـــرې متروکـــې پـــه ځـــای کـــې ســـرې وینـــې راخوټېـــدلې وې، یـــوه پایڅـــه یـــې هـــم شـــکېدلې وه، تـــر ورانـــه پـــورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـې پښـه ښـکارېده، دا هـم لـه ډېـرو وهلـو نـه تکـه تـوره او شـنه وه، څـاڅکي څـاڅکي وینـې پـرې ولاړې او روانـې وې، پکـې پـاتې جـامې یـې هـم پـه وینـو لنـدې خوشـتې، پـه بـدن ورچسـپېدلې وې، تـر څنـګ دېوال تـه یـې هـم زیـاتې وینـې بـاد شـوې وې، تـر نیمـایي سـور پـور و، څنګـه مـې چـې سـترګې پـرې ولګېـدې، زر واپـس راووتلـم، د زیـات لیـدو تـاب مـې یـې نـه لرلـو، جمال یې هم وسایل راټول کړل راپسې راووتلو، حویلۍ کې یې راته کړل:

- کـورنۍ تـه یـې زنـګ وکـړه، چـې پـه همـدې شـپه کـې یـې یوسـي، خـو دا چـې مـور، پـلار، ورونـه یـې ډېـر درانـه او ښـه خلـک و، شخصـاً لـه ماسـره یـې ډېـرې نیکـۍ کـړې وې، یـو خـوا خـو یـې پـه لمـړي سـر کـې د هـوا ولـور بېخـي رانـه وانـه خیسـتلو، حتـا د واده مصـارف یـې هـم لـه ځانـه وکـړل، بلخـوا پـس لـه واد بـه چـې کلـه ورغلـم زښـته ډېـر قـدر بـه مـې یـې کـول، هـېڅ مـې نشـوی کـولی چـې دلـور د وژلـو خبـر یـې پـرې وکـړم، اخیـر مـې ځـان تـه خپلـه ډاډ ورکـړو، زړه کـې مـې وېـل: څـه نـو کـه انسـانان وي، غیـرت لـري؟ تنهـا زمـا او زمـوږ د کـورنۍ سـپکه خـو نـه ده، ددوئ هـم اولاد دی، د دوئ کـورنۍ، خپـل مـور، پـلار ورونـه یـې هـم سـپک کـړل، بایـد پـه مـرګ یـې خوشـحاله شـي، همـدا و، چـې اتـاق تـه ننـوتلم مبایـل مـې لـه چـارچ نـه راخـلاص کـړو، پـلار تـه مـې یـې زنـګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهلـــو، ســـپمکارت مـــې نـــوی و، لـــه مســـافرۍ نـــه پـــه راتلـــو مـــې هـــم نـــه و خبـــر، شماره يې ونه پېژندله د اوکې سره سم يې کړل: بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام کاکا ښه يې پخير يې!؟

- الحمدالله ښه يم، تاسو ښه يئ، وبښه ومې نه پېژندې څوک يې؟

په لنډو کې مې ورغبرګه کړه:

- کمال يم، هوا مړه ده، پسې راشئ!

په جګ غږ يې کړل:

- هوا!!

په همدې سره مې تماس ورقطعه کړو، نور مې ورسره اوږده نکړه.

خلاصـــه کـــه څـــه هـــم ځـــای لـــرې و، خـــو مـــوټر يـــې خپـــل و، بلخـــوا تيـــز راغلـــي و، يـــو ســـاعت وروســـته يـــې مـــور، پـــلار او يـــو ورور راورســـېدل د لـــور وضـــعيت يـــې چـــې وليـــدلو، ټولـــو چيغـــې کـــړې، مـــور يـــې د همـــدې لمـــړۍ چيغـــې ســـره پـــرې ورولوېـــده ضـــعف يـــې وکـــړو، پـــلار يـــې تـــر غـــاړه لاس ورلانـــدې کـــړل، دڅـــو شـــيبو لپـــاره يـــې پـــه همـــدې مړينـــې راکښنولـــه، ســـر يـــې پـــه خپلـــه ســـينه پـــورې جوخـــت ونيولـــو، دده ســـپينې جـــامې هـــم پـــه وينـــو ســـرې، پـــرې شـــوې، تنـــدی يـــې د هـــوا پـــه ککـــره تکيـــه کـــړو، غټـــې غټـــې ســـلګۍ يـــې وهلـــې، ســـيل، ســـيل اوښـــکې يـــې پـــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتويــولې، ورور يـــې لمـــړی زر، زر د کمـــيس لمنـــه پـــرې راکـــش کـــړه، ګېـــډه او مـــلا يـــې ورپـــټ کـــړل، شـــکېدلې پايڅـــه يـــې پـــه پښـــه ور آواره کـــړه، عينـــې حالـــ کې يې د ژړا سره ګډه کړل:

- قربـــان قربـــان زمـــا مظلـــومې خـــورې مـــورې وبښـــه، څـــه خبـــر و؟ چـــې دا بـــه داســـې ځنـــاور وي، تـــا بـــه داســـې تيکـــه تيکـــه کـــوي، بيـــا يـــې تـــر څنـــګ ګېناســـتلو، پـــه وينـــو ســـره څپـــړ يـــې د څـــو لحظـــو لپـــاره پخپلـــو دواړو لاســـو کـــې ټينګـــه ونيولـــه، واپـــس راجـــګ شـــو، زه چـــې لـــه بهـــر خوانـــه پـــه کړکـــۍ ورولاړ وم، مـــخ يـــې راوړولـــو کـــړل يـــې: ولـــې کفـــر يـــئ کـــه اســـلام؟ دومـــره ظلـــم څـــوک کـــوي؟ لـــه همـــدې ســـره راروان شـــو، تـــر وره راووتلـــو، زه آمـــده شـــوم، پـــوه نـــه وم، چـــې جنـــګ کـــوي، کـــه زړه کـــې يـــې څـــه دي؟ خـــو نمـــوړي زمـــا طـــرف تـــه بيخـــي راونـــه کتـــل، ســـلګۍ يـــې وهلـــې، حـــويلۍ کـــې د دروازې پـــه لـــوري تېـــز روان و، غـــږ مـــې پســـې وکـــړو، زمـــا هڅـــه دا وه، ترڅـــو پـــه آرامـــه يـــې پـــوه کـــړم، چـــې هســـې مـــو نـــه ده، وژلـــې، لـــه کـــوم بـــل چـــا نـــه يـــې حمـــل احيســـتی و، ســـبا يـــې حرامـــونی درتـــه زېږولـــو، شـــکر وباســـه چـــې تـــرې خـــلاص مـــو کـــړې، کنـــه هغـــه نـــوم بـــه دې بيـــا چېرتـــه وړلـــو، ولـــې هـــېڅ ځـــان يـــې پـــوه نکـــړو، همغـــه شـــان ګړنـــدی روان و، عـــين حالـــ کـــې يـــې، ښـــکنځل هـــم کـــول، د خـــدای ج پـــه عـــذب اختـــه شـــئ، لعنـــت دې وي درباندې .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمال يې خبرې ونښوى زغملى، وړاندې د مور د اتاق له کړکۍ يې سر راويستلو، پسې نارې يې کړې:

- خوله دې سمه ښوروه، که درووتلم!

نور يې څه ونه ويل، خبره يې همدلته بنده کړه، خو هلک بيا هم هيڅ ځان پرې پوه نکړو، له دروازې ووتلو، د موټر د سلف غږ يې راغلو، لس پنځلس دقيقې نه وې وتلې، چې د رينجرو کوغ او پوغ شو، د امنيتي ملي مربوط عسکر راورسېدل، جمال چلاکي وکړه، د کلا له شانه د توت په راتېرو شاخونو باغچه ته واوښت، ځان يې ويستلو، زه يې ونيولم لاس يې تر شاه راولچک کړل، برقي ډنډې ورسره وې ډېر سخت يې ووهم، دلته هم ما غوښتل چې د هوا د وژلو لامل او ګنا ورته ووايم، ولې د يوې خبرې اجازه يې هم رانکړه، جمال پسې يې هم کور په بل مخ راوړو ان د ګاونډيانو کورونه يې پسې وکتل، پيدا يې نه کړو، زه يې راويستلم، د رينجرې باډۍ کې له چوکيو لاندې په غولي يې کېنولم، تر رينجر يو شمېر مسلح عسکر تا و، امنيت يې نيولى و، نور تر ډېره زموږ په کور کې و، تحقيقات او څېړنې يې کولې، چې کتل مې د طب عدلي اړوند يو سپين امبولانس هم راغلو، په ډېر لوړ آواز وهم ناک اورنګونه يې کول، په سر يې سرې او شنې اشارې ډېم او فول کېدې، عسکرو د هوا جسد ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راويســـتلو، دوی هــم راتـــول شــول رېنجــرو تـــه وختـــل، زمــا پـــه ســر يـــې تـــوره خـــولۍ راکـــش کــړه، حرکــت يـــې وکـــړو، لمـــړی يـــې د امنيتـــي ملـــي تحقيـــق خـــانې تـــه يـــوړم، دلتـــه ډېـرې ســـختې شـــکنجې او وهـــل هـــم و، پـــس لـــه پنځلســـو ورځـــو د طبـــې عـــدلي روغتـــون نـــه د هـــوا د معاينـــاتو او څېړنـــو نتيجـــه راغلـــه، ليکلـــي و: د افغانســـتان اســـلامي جمهوريـــت د عـــدلي طـــب د دقيقـــو څېړنـــو او معلومـــاتو لـــه مخـــې د مرحـــومې هـــوا نـــومې مېرمنـــې پـــه رحـــم کـــې ماشـــوم نـــه، بلکـــې تېمـــور دانـــه وه، پـــه عـــوض ددې چـــې عـــاجلي يـــې جراحـــي او اساســـي درملنـــه شـــوې وی، بـــرعکس ډېـــر ســـخت ظلـــم ورســـره شـــوی، تـــر خـــورا وحشـــت نـــاکو شـــکنجو لانـــدې وژل شـــوې. د عـــدلي روغتـــون ددې راپـــور پـــه رارســـېدو ســـره، عـــلاوه ددې چـــې پـــه خپـــل ظلـــم او د هـــوا پـــه مظلوميـــت مـــې زبنـــته ډېـــر وژل، عســـکرو هـــم بـــلا ســـخت ووهـــم، نـــور يـــې دوســـيه داتـــه جـــوړه کـــړه، محکمـــې تـــه يـــې معرفـــي کـــړم، لنـــډه دا چـــې محکمـــې اوه لکـــه افغـــانۍ نغـــدي جرمـــه رانـــه واخيســـتله، يوويشـــت کالـــه يـــې قيـــد راتـــه وليکلـــو، د څرخـــي پلـــه زنـــدان تـــه يـــې ولېـــږلم، دوې مياشـــتې وروســـته زنـــدان کـــې خبـــر شـــوم، جمـــال هـــم د ترکـــی پـــه مـــرز کـــې پولســـو نيـــولی و، ډېـــر ســـخت يـــې وهلـــی و، لاس او پښـــې يـــې ورمـــات کـــړي و، لـــه همغـــو وهلـــو نـــه مـــړ شـــوی و، کـــوم دلارې ملګـــري يـــې چـــې زمـــوږ کـــورنۍ تـــه حوالـــ ورکـــړی و، پـــه خبـــره يـــې جســـد يـــې هـــم لـــه دوئ نـــه همغـــه غـــره کـــې پـــاتې شـــوی و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله علـم چـې بیـا بـه چـا خـاورې پـرې اړولــې وې، کـه بـه حیوانـاتو یـا مرغـانو خـوړلی وي، خلاصـه ورور، هـوا، اوه لکـه افغـانۍ، د سـعودي وېـزه هرڅـه مـې لـه لاسـه ورکـړل، خپلـه هـم تقریبـاً عمـري قیـد رابانـدې وختلـو، د خـدای ج پـه بـدبختیو بدبختـه شـوم، د څـه وخـت پـه تېرېـدو سـره، مـې د مـور او خوینـدو سـره ماماګـانو خپلـه وسـه کولـه او د ګاونـډیانو، کلـي کـور پـه عشـر او زکـات پایېـدل، ان تـر دې چـې دوه کالـه پـس بیـا هـم همـدې زنـدان کـې خبـر شـوم، یـوه خـور مـې خدیجـه یـې لـه غربـت او لـوږې پـه کلـي کـې یـوه سـپینږیري تـه ورکـړې وه، پـه داسـې حـال کـې چـې د نمـوړي سـپینږیري د واده شـویو لورانـو لـه اړخـه لمســیانې زمــا دخــور همزولــې وې، بلاخبــره تــر اوه کالــه زنــدان تېرولــو وروســته، د اشــرف غنــي احمــدزي پــه مشــرۍ د وخــت جمهــوري نظــام د طالبــانو لخــوا ســقوط شــو، د نــورو ولایتونــو پــه شــمول، د کابــل د زنــدانونو دروازې یــې هــم د ټولــو بنــدیانو پــه مــخ خلاصــې کــړې، زه هــم پکــې ازاد شــوم، همغــه ورځ پــس لــه ماښــامه غلــی کــور تــه ولاړم، د مــور او کشــرۍ خــور منــوره ســره مــې ولیــدل، خدیجــه تــه د ورتلــو وخــت مــې پیــدا نــه کــړو، شــپه مــې وکــړه، وربـدم چـې دا ځـل مـې طالبـان ونـه نیسـي، زنـدان تـه مـې خطـا نـه کـړي، یـوه دسـپینو زرو ګـوتمۍ مـې لرلـه، غمـي یـې څـه ارزښـت لرلـو، دا مـې راوخیسـتله سـهار وختـي لـه کـوره راووتلـم، ګـوتمۍ مـې پـه لارو وپلورلـه، جیـب خـرڅ مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــرې برابــره کــړو، لمــړی نیمــروز او لــه نیمــروز نــه ایــران تــه ولاړم، هلتــه مــې هــم چــې راســته اچولــه، چپــه لوېــده، یــوه ورځ بــه پــه کــار، پنځــه ورځــې بــه بــې کــاره وم، لــه بــې خرځــۍ او زړه تنګــۍ مــې نــور ســاه پــه ختلــو وه، څنګــه چــې پــه کــار شــوم، بــدبختي څــه کــوې، لــس ورځــې کــار مــې وکــړو، پــه یولســمه ورځ مــازیګر و، پــه داســې حــال کــې چــې پــه ســېمټو ککــړ پکــړ لبــاس کــار مــې پــه تــن و، ســخت ســتړی هــم وم، پــولس رانــه تــاو شــول وبــې نیــولم، څــو لغتــې او څپــړې یــې ووهلــم، ولچــک یــې راواچــول، مــوټر تــه یــې پورتــه کــړم، پیســې میســې پــاتې شــوې، پنځــه ورځــې کمــپ کــې وم، دوه نــیم زره تــومن مــې جیــب کــې و، هغــه یــې هــم رانــه واخیســتل، شــپږمه یــې واپــس نیمــروز تــه راواړولــم، نیمــروز کــې یــوه روپــۍ هــم نــه وه راســره، چــې تــر کابلــه او بیــا تــر خپــل کلــي پــرې راغلــی وی، حتــا هوټــل کــې د شــپې کولــو، ډوډۍ خوړلــو پیســې نــه وې راســره، لــه دې کبلــه ډېــرې شــپې پــه نیمــروز کــې پــاتې شــوم، مــزدورۍ پســې کرځېــدم، خــو کــار نــه پیداکېــدو، ډوډۍ بــه مــې پــه ټولــه ســپین ســترګۍ دې دوکانــدارانو ســره خوړلــه، یــا بــه چــې ډرېــوران پــرې غونــډ و، وربــه غلــم ډوډۍ بــه مــې ورســره وخوړلــه، کلــه بــه یــې یــو لــس روپــۍ راکــړې، یــوه نیمــه ورځ بــه شــل، دېــرش روپــۍ مــزدوري پیداشــوه ډوډۍ بــه مــې پــرې وخوړلــه، دشــپې لــه خــوا بــه د بــازار تــر شــاه پــارک تــه تللــم، ســلګونه متعــادان پکــې پراتــه و، اولــه شــپه مــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــر ســخت یــخ وشــو، نــژدې یــې وژلــی وم، ســهار تــر نهــه، لســو بجــو بېخــي جګېدلی نشوم، یو معتاد مې خواته راغلو، کړل یې:

- خمار یې ځان دې درد کوي؟

ورغبرګه مې کړه:

- نــه عمــل نلــرم، د شــپې مــې ډېــر بــد یــخ وشــو، اوس مــې هــم د ټــول وجــود بندونه کرغچ دي، نه خلاصېږي، متعاد موسک شو کړل یې:

- ځنګــه یــې وژلــی نــه یــې، پــه دې یــخ کــې بــې مــوادو شــپه کېــږي؟ لــږ لــږ ســر درنــه وه، یعنــي نشــه کــوه، چــې وینــه دې ټینګــه شــي، وجــود دې د یــخ مقامــت پیــداکړي، کنــه وژنــي دې، یــا یــو ســپی پیــدا کــړه، د شــپې یــې پــه څــادر کــې درســره پټــوه، ســپی هــم ګــرم دی، یــخ دې نــه تــرې وهــي، بیــا یــې کــړل: خــو ســپی هــم چــې نشــه نشــي، نــه درســره څملــي، زړه کــې مــې وېــل: یــا خدایــه دا څــه اورم؟ څه حالت ته دې راوستلم؟ خو په هر حال معتاد ته مې کړل:

- د موادو روپۍ نه لرم!

وېل یې:

- خیــر دلتــه تــر نیمــایي زیــات کســان نــه مــواد لــري، نــه یــې پیســې، هــر چــا چــې څکــول پــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــه، ډولــۍ کــې حصــار دود دې دومــره نشــه کــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـې شـپه دې پـرې تېـره شـي، د لاس پـه اشـاره سـره يـې زياتـه کـړه، کـه نـه وي، هغـه زمـا ملګـري دي، بيـا هلتـه راځـه، پـه همـدې خبـره رانـه راروان شـو، مـا ځـان وخوځولـو، پښـې او لاسـونه مـې وښـورول، دجګېـدو هڅـه مـې وکـړه، ډېـر پـه سـختۍ جـګ شـوم، لـړ لـړ چـې وګرځېـدم، بندونـه مـې خـلاص شـول، ورې وم، د ډوډۍ پـه غـم خوړلـو پسـې بـازار تـه راووتلـم، چـې کيسـه اوږده نشـي، دا ورځ هـم تېـره شـوه، ماښـام بيـا پـارک تـه راغلـم، تـر ډېـره مـې مقامـت وکـړو، خـو څـومره چـې شـپه پخېـده يـخ زاياتېـدو، بلاخېـره ورخطـا يـې کـړم، لحظـه پـه لحظـه مـې وضـعيت خرابېـدو، ان تـر دې چـې لاس او پښـې مـې بـې حسـه شـول، دا شـپه تـر پرونـۍ شـپې ډېـره يخـه وه، زړه کـې مـې راتېـره شـوه: قسـم ده کـه ببخـي ژونـدی تـرې ووځـې، بلـه لار نـه وه، د معتـاد د خبـرې پـه تقيـب، شـاوخوا مـې وکتـل، معتـادان خـو ډېـر سـره ډولـۍ ډولـۍ و، زه د نـژدې کثافـت دانـۍ تـر څنـګ دريـو معتـادانو تـه ورغلـم، د زړو پلاسـتکي ګونيـو ډولـۍ يـې جـوړه کـړې وه، لـه ډېـرو خيريـو او دودونـو نـه تکـه تـوره شـوې وه، کـرار، کـرار مـې ددې دوو تـر قـات سـر ور دننـه کـړو، دوی چـې وليـدم، د معتـادانو مـې دا يـو کـار خوښـ ېږي، خپلـو کـې ډېـره ښـه ملګـري سـره پـالي او ډېـر ښـه نيـت لـري، هـرې ډولـۍ تـه چـې ورشـې څـوک دې نـه منـع کـوي، نـه پوښـتنه کـوي چـې څـوک يـې؟ دوی هـم چـې زه وليـدم، سـره وښـورېدل، ځـای يـې راکـړو، نشـه يـې کـړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، اور يــې ســاف شــوی و، خــو لا هــم لــه پاســه يــې د ســګريټ پــه دړې مــوادو نــرې، نــرې لــوګی کولــو، زه يــې لمــړی ډېــر وتړوخــولم، څــو لحظــې وروســته مــې د ســتوني او ســږو عضــلات (غوښــې) شــل شــول، دټــوخې قابليــت يــې لــه لاســه ورکــړو، کــرار، کــرار مــې د زړه ضــربان هــم زيــات شــو، بلاخېــره داســې ګــرم شــوم، چــې پــه همــدې شــنه يــخ کــې مــې وجــود خولــه پرېښــوده، لــه ډېــرې ګرمــۍ مــې ســاه بندېــده، غوښــتل مــې لــه ډولــۍ راووځــم، نيشــه وم، جګېــدی نشــوم شــاته راولوېــدم، لکــه چــې پــه پښــه مــې اور وشــيندلو، معتــادان پــه پــوزو کــې وغونــدل، پښــې مــې يــې دېخــوا راټېلــه کــړې، څــه مــې خپلــه ځــان راوښــويو لــه دوی نــه يــو متــر رادې خــوا شــوم، څــو شــيبې پــروت وم، نشــه مــې شــيبه پــه شــېبه زياتېده، نور په ځان نه يم پو، خدايزده بې هوشه شوی وم

کــه ويــده شــوی وم، نــه پــه شــپه خبــر شــوی يــم، نــه پــه يــخ، ان د ورځــې لــس بجــې وې، چــې ســترګې مــرې راوغړولــې، لا هــم نښــه نشــه وم، طبعيــت مــې داســې برابــر و، لکــه د ټــول جهــان پاچــا چــې يــم، زړه کــې مــې وېــل دا نشــې خــو ســم شــی دي، معتــادنو هســې لــه ځــانونو ملنګــان نــه دي پســې جــوړکړي، لنــډه دا چــې مــازيګر مــې نيشــه والوتلــه، ســم د لاســه يــوه بلــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــوم، بيــا مــې ځــان نيشــه کــړو، حتــا تــر دې چــې څلــور پنځــه ورځــې وروســته يــې هســې تــاثير نــه رابانــدې کولــو، مجبــور وم، چــې هــره شــپه دوه، درې ځلــه ځــان نشــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــړم، خلاصـــه لـــس ورځــې وروســـته بـــه تولـــه شـــپه پـــه ډولــۍ کــې ناســت وم، چــې راوبـــه وتلـــم پنځـــه دقيقـــې وروســـته بـــه يـــخ ونيـــولم، واپـــس بـــه ډولـــۍ تـــه ورننـــوتلم او کـــه خـــوب بـــه راتللـــو ډولـــۍ کـــې بـــه هـــم نـــور نشـــوى کېناســـتى، بيـــا مـــې د ســـيمتو د ګونيـــو يـــو تـــرفن پيـــداکړى و، د يـــو بغلانـــي ملګـــري مـــې ســـپى و، همغـــه بـــه مـــې راســـره تـــرې لانـــدې ځملولـــو، رښـــتيا هـــم ســـپيان ډېـــر ګـــرم مزاجـــه دي، چـــې راســـره پـــټ بـــه مـــو کړلـــو، بيـــا بـــه مـــو يـــخ نـــه کېـــدو، لـــه تاســـو دې پټـــه نـــه وي، د ســـپي ســـره د ځملاســـتلو يـــو جالبـــه خـــاطره بـــه هـــم درســـره شـــريکه کـــړم، البتـــه حيـــا دې وي، د نـــورو شـــپو پـــه شـــان، يـــوه شـــپه بيـــا هـــم د بغلانـــي ملګـــري، مـــومن د ســـپي ســـره تـــر تـــرفن لانـــدې وېـــده وم، خـــړ غـــټ کوتـــه ســـپى و، د شـــپې مـــې خـــوب ليـــدو، چـــې د هـــوا ســـره پـــه تخـــت پـــروت يـــم، دخـــوب نـــازک ښـــکلي لبـــاس يـــې پـــه تـــن و، ســـپين ســـپين اندامونـــه يـــې تـــرې ښـــکارېدل، پـــه ځنـــګ راواوښـــته، پـــه اننګـــي يـــې مچـــو کـــړم، ګورګـــوتۍ، ګورګـــوتۍ ځنـــې يـــې پـــه مـــخ راولوېـــدې، بيـــا مـــې يـــې پـــه ســـينه لاس راتـــه کېښـــودو، ښـــکته د نامـــه تـــر غـــوټۍ يـــې، ځېـــړ کـــش راکـــش کـــړه، پـــه دې ســـره يـــې زمـــا احساســـات هـــم راوپـــارول، ورو ورپـــه اړخ شـــوم، لاس مـــې پـــرې ورواچولـــو، ښـــکته پورتـــه مـــې يـــې پـــه انـــدامو کشـــولو، نرمـــه نرمـــه مـــې چـــاپي کولـــه، نوبـــت ســـينې تـــه راورســـېدو، تـــى مـــې يـــې پـــه منګـــول کـــې ونيولـــو، چـــې پچـــک مـــې کـــړو، ســـپي راغـــپ وهـــل، خولـــه يـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راواچولـــه، ســـترګې مـــې رانېـــه کـــړې، چـــې ګـــورم تـــر مـــایعو مـــې نیـــولی و، زر مـــې لاس راکـــش کـــړو، ســـپي ټـــوف کـــړل، همـــدې ســـره لـــه تـــرفنې نـــه ووتلـــو، زه څـــو دقیقـــې نـــور هـــم پـــروت وم، پخـــوانی ژونـــد، مـــور، خوینـــدې، ورور، هـــوا او راســـره مینـــه یـــې یـــاد تـــه راغلـــه، کـــوم چـــې نیمـــه شـــپه خـــوب کـــې بـــه پـــه اړخ راواوښـــتله پـــه مـــخ، غـــاړه بـــه یـــې کلـــک، کلـــک مچـــو کـــړم، واپـــس بـــه یـــې ســـر پـــه بالښـــت ورخطـــا کـــړو، پـــه بـــل اړخ بـــه ویـــده شـــوه تـــور څټـــې بـــه یـــې پـــه مـــخ او غـــاړه ورخـــورې شـــوې، اوســـني حالـــل تـــه مـــې پـــه کتـــو، دې یـــادونو ښـــه ډېـــر وژړولـــم، خـــو پـــه هـــر حالـــل، نیشـــه مـــې الـــوتلې وه، بـــدن مـــې مـــړ، مـــړ درد کولـــو، پســـې راجـــګ شـــوم، مـــومن او ملګـــرو یـــې ډولـــۍ جـــوړه کـــړې وه، زه هـــم پکـــې ورپـــټ شـــوم، لنـــډه یـــې دا چـــې نیمـــروز کـــې پـــه همـــدې شـــان څـــه بانـــدې یـــوه نیمـــه میاشـــت وخـــت رابانـــدې تېـــر شـــو، پـــه همـــدې مـــوده کـــې مـــې زښـــته ډېـــر وزن هـــم لـــه لاســـه ورکـــړی و، وچ اســـکلیټ رانـــه جـــوړ شـــو، خـــو ښـــه و، بلـــه ورځ لـــه ایـــران نـــه یـــو لـــوی ټیلـــر مـــوټر راغلـــو کاشـــیان او مزایـــق پکـــې بـــار و، دلتـــه یـــې لـــه هغـــو مـــوټر نـــه راښـــکته کـــول، یـــو بـــل مـــوټر کـــې یـــې بـــارول، دا مـــوټر کابـــل تـــه راتللـــو، ډرېـــور یـــې راتـــه وېل: راشه موټر راسره بار کړه، روپۍ به درکړم!

ما ورته کړل:

- روپۍ مه راکوه کابل ته مې درسره بوځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکی شو، راغبرګه یې کړه:

- سیټ کې سپړې درنه بادېږي، کنې بولې مې!

بیا مې ورته کړل:

- باډۍ کې د کاشیان تر څنګ کېنم!

وېل یې:

- بیا نو سمه ده، راشه!

شـروع مـې ورسـره وکـړه، شـپږ نفـره نـور هـم و، ان تـر نیمـې شـې پـرې اختـه و، چې بار شو، د ډرېور سترګو ته مې سترګې نیولې وې، راته کړل یې:

- اوس ناوختـه ده، سـهار وختـي چـې لمـونځ دې وکـړو راځـه حرکـت کـوو، زړه کـې مـې وېـل چـې لمـونځ لـه کومـه شـو، غـرق شـې دا یـوه نیمـه میاشـت کېـږي چـې جنـوب کـړځم، مـوږ ډوډۍ نشـو پیـداکولی د حمـام پیسـې بـه لـه څـه نشـي؟ خـو ده تـه مـې د بلـې پـه پـار سـر وخوځولـو، ډرېـور او کلینـر یـې هوټـل تـه ننوتـل، زه پـارک تـه راغلـم، پـه دوه دریـو ډولیـو کـې ورپـټ شـوم، امـا دې وخـت کـې مـې معتـادي ببخـي زیاتـه شـوې وه، صـرف پـه ډولېـو کـې پټېـدو مـې خمـار نشـوی مـاتولی، د بـدن درد مـې شـیبه پـه شـیبه زیاتېـدو، مجبـور شـوم، د بابه میر خواته ورغلم، نموړي مخدره مواد خرڅول، ورته ومې وېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مـوټر مـې بـار کـړی، پيسـې يـې سـهار راکـوي، يـو ګـرام پـوډر اوس راکـړه، لـه درده مـړ شـوم، څنګـه مـې چـې پيسـې واخيسـتې درتـه راوړم يـې، بابـه ميـر مـازيګر د مـوټر بـارولو پـه وخـت وليـدم، بـې چـون او چـرا يـې جيـب تـه لاس کـړو، کاغـذ کـې پېچلـې يوګرامـه د پـوډرو پلتـه يـې راکـړه، تـرې راروان شـوم، مـومن يـې د سـپي سـره تـر ځـل لانـدې ويـده و، راويښ مـې کـړو، هـاخوا معـارف ناسـت و، ځـان يـې ګرولـو، خمـار پسـې اخيسـی و، بـدن يـې درد کولـو، هغـو تـه مـې هـم غـږ وکـړو، لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، معـارف ننګرهـاري و، اصـلاً دلتـه نـوي سـلنه پودريـان د نـورو ولايتونـو و، ټـول زمـا پـه شـان لـه ايـران نـه رامـرز شـوي و، د کرايـه او هوټـل کـې د شـپې پيسـې بـه يـې نـه لرلـې، بلخـوا نيمـروز کـې دوکانـدارانو، ډرېـورو او عـامو خلکـو هـم لـه ايرانـه پـه رامـرز شـويو مسـافرو هـېڅ تـرحم او انسـانيت يـې نـه ورسـره کولـو، نـه يـې د يـوې روپـۍ مرسـته ورسـره کولـه، ملامـت هـم نـه و، مسـافر زښـته ډېـر و، رسـيدګي يـې نشـوی پسـې کـولی، چـې يـوه تـه بـه يـې يـوه ډوډۍ وخيسـتله، سـلګونه نـور بـه تـرې تـاو شـول، سـړي بـه دوه سـاعته ځـان نشـوی تـرې ايسـتلی، بنـاءً هغـه مسـافر چـې لـه ايـران او يـا کورنـه د پيسـو ورلېږلـو څـوک يـې نـه لـرل، مجبـور و، پـه پـارک کـې شـپه وکـړي، درحـالې کـې چـې پـه پـارک کـې لـه نشـې کولـو پرتـه شـپه نـه تېريـده، يـخ وژل، چـې نشـه بـه يـې وکـړه، دوې ورځـې پـس

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــه داســې معتــادان و، چــې پــه ځلــورو بــه جګېــدل، د تــل لپــاره بــه د همــدې ځــای شــول، خــو پــه هــر صــورت، معــارف او مــومن مــې راډولــۍ کــړل، پــوډر مــو وڅکولــو ښــه مــو ځانونــه نشــه کــړل، دوی همغلتــه واړول، کــه څــه هــم ســاعت نــه و، پوهېــدم نــه چــې څــه وخــت دی؟ خــو زه مــوټر تــه راغلــم، بــاډۍ تــه وروخــتلم وړانــدې کــونج کــې د کاشــیانو پــه ســر کېناســتم، یوخــوا ډېــر ســخت نشــه وم، بلخــوا بــې خوبــه وم، ســم دلاســه وېــده شــوی وم، یــو وخــت چــې راویښ شــوم، نیمــه ورځ وه، مــوټر روان و، ډېــر راغلــي و، د ډرېــور نیمــروز کــې نــه و راتــه پــام شــوی، پــه لارو یــې چېرتــه لیــدلی وم، خــو غــږ یــې نــه و رابانــدې کــړی، ویــده یــې پرېښــی وم، زابــل کــې یــې مــوټر ودرولــو، راوکتــل چــې ناســت یــې ولیــدم غــږ یې وکړو: څه حال دې دی پیره! ژوندی یې؟

– هو، ښه یم!

– وږی نه یې!؟

وږی وم، خــو ده تــه مــې غــږ ونکــړو؛ پــوه شــو چــې وږی دی، نــور رانــه لاړو د کلینــر ســره یــې هوټــل تــه ننوتلــو، څــو لحظــې وروســته د مــوټر لــه څنــګ نــه د هوټــل شــاګرد یــوه ډوډۍ، یــو دیپیپســي بوتــل او پــه پلاســتکي یــک بــار مصــرف کاســو کــې یــو خــوراک ښــه غــوړ پلــو راتــه ونیولــو، د پســه غوښــه یــې پــه ســر ایښــې وه، دا چــې یــو خــوا وږی وم، بلخــوا مــې لــه ډېــره وختــه غــوړ او پاخــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوي خــوا ږه، (کتــغ) پــه ســترګو نــه و لیــدلی، ډېــر ښــه خونــد یــې وکــړو، ډربــور تــه مــې زښــته ډېــرې دعاګــانې وکــړې، خــو لــه بدمرغــه ماتــه الله ج داســې پــه قهــر و، چــې چاتــه بــه مــې دعــا وکــړه، پــه ښــېرو بــه واوښــته، غزنــي کــې یــې یــو ســراچه مــوټر ووهلــو، اتــه لــس زره (۱۸) افغــانۍ تــاوان یــې تــرې واخیســتلو؛ خــو پــه هــر صــورت د شــپې نــه بجــې وې، کابــل تــه راورســېدو، دوی د ســېلو پــه طــرف تلــل، زه د کوټســـنګي چکپاینـــټ کـــې تـــرې ښـــکته شـــوم، ان مـــازیګر مـــې نیشـــه الــوتلې وه، پــه بــدن مــې درد و، دلتــه نــو ښــه ســم ټــوک، ټــوک وم، لــه هــر ځــه ســره کېــږي، لــه درد ســره نــه کېــږي، همــدا و، چــې پرتــه لــه هــاخوا، دېخــوا کتلــو مــې مســتقیماً پــه پــولې ســوخته ورمنــډه کــړل، کــوم چــې د کابــل ښــار دمعتــادانو تــر ټولــو لــوی مرکــز و، تــر پلــه لانــدې ورښــکته شــوم، د ښــځو او ماشــومانو پــه شــمول ســلګونه متعــادان تــرې لانــدې اوســېدل، چــا نشــې کــولې، ځــوک کثافــاتو، مــردارو اوبــو کــې پراتــه و، چــا اســتفراق کــول، ځــو کســان مــې مــړه پکــې ولیــدل، د چــا اوس ځانکــدن و، بېخــي یــو عجیــب او غریــب وضــعیت یــې و او دلتــه داســې هــم نــه و، چــې د هــر چــا پــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــې ځــه دې درتــه ونــه وایــي، بلکــې دلتــه د هــر چــا ګــروه معالومــه وه، لــه دې کبلــه مــا هــم د یــوې اتــه کســیزه ډلــې ســره تابعیــت وکــړو، ډلمشــر خپــل شــرطونه راتــه وړانــدې کــړل، اساســي شــرط یــې دا و: چــې لــه هــره طریقــه وي، د ورځــې بــه ســل روپــۍ ماتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

روړې، غـــلا کـــوې، ســـوال کـــوې، پلاســـتیکونه ټولـــوې، ټکســـي والـــو تـــه ســـواري پیـــدا کـــوې، حیـــا دې وي پســـې زیاتـــه یـــې کـــړه: کونـــه ورکـــوې، کـــه مردګـــاوي کـــوې مقصـــد هـــر ماښـــام زه ســـل ســـل روپـــۍ درنـــه غـــواړم؛ دا چـــې زه ســـخت خمـــار وم، وجـــود مـــې داســـې درد کولـــو، لکـــه ټـــول هـــډوکي مـــې چـــې مـــات وي، زر زر مـــې د موفقیـــت پـــه پـــار ســـر ورتـــه ښـــورولو، همـــدا و چـــې پـــه ډولـــۍ کـــې د ورننوتلـــو اجـــازه یـــې راکـــړه، د یـــوګرام خلورمـــه برخـــه پـــوډر یـــې هـــم راکـــړو، دا مـــې د دړی لـــه پاســـه پـــه اور کېښـــودو، ښـــه پـــه خونـــد مـــې وڅکولـــو، ســـهار مـــو بیـــا اور بـــل کـــړو، ډولـــۍ مـــو پـــرې جـــوړه کـــړه، تـــر نشـــې وروســـته، د ســـلو روپیـــو پـــه پیـــداکولو پســـې لـــه پلنـــه راوختلـــو، د ګـــروپ نـــور ملګـــري مـــې یوخـــوا او بلـــه خـــوا ولاړل، زه حیـــران وم، چـــې چېرتـــه لاړ شـــم، څـــه وکـــړم؟ کـــه څـــه هـــم خپـــل کلـــی کـــور، مـــور او خوینـــدې مـــې هـــم ډېـــر یادېـــدل، خـــو هلتـــه هـــم نشـــوی تللـــی، چـــون یـــو خـــوا مـــې کرایـــه نـــه لرلـــه، لـــه کمپنـــۍ نـــه زمـــوږ تـــر کلـــي دوه ســـوه افغـــانۍ کرایـــه وه، بـــل دا چـــې مـــا بایـــد بېګـــاه تـــه هـــرو مـــرو دلتـــه ځـــان رارســـولی وی، نیشـــه مـــې کـــړې وی، کلـــي کـــې بـــه مـــې نشـــې مـــواد لـــه کومـــه کـــړي و؟ د درده بـــه پـــه یـــوه چیغـــه وم، هـــر چیرتـــه چـــې لوېـــدلی وی، همغلتـــه بـــه پـــروت وم، همـــدې فکـــرو کـــې غـــرق وم، چـــې یـــو ســـپین ږیـــری پـــه مـــلا قـــات پـــوډري راغلـــو د ښـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـره مـــې کاغـــذ او پلاســـتیکونه و، زر زر یـــې راټـــول کـــړل، پـــه خیـــرن پلاستیکي بوج کې یې تخته کړل، پوښتنه مې ترې وکړه:

– پـه دې کـار کـې څـه شـی جـوړېږي، کنـه؟ زه نـوی راغلـی یـم، مشـر مـو د ورځې سل روپۍ راباندې ایښې، نه پوهېږم چې څه کار وکړم!

سړي وخندل کړل یې:

– مـوږ هـم سـل، سـل روپـۍ اچـوو، زه لـه ډېـره وخـت همـدا کـار کـوم، تـر ماسښـینه یـې چـې ټـول کـړم، سـل، یوسـلو لـس، یوسـلو شـل روپـۍ کېـږي، پـه لس، شل روپۍ ډوډۍ واخلم، سل روپۍ مشر ته ورکوم!

ورته کړل مې:

بیا خو ښه دی، یوه خالي ګونۍ به ماته پیدانکړې؟ زه یې هم ټولوم!

بیـا یـې لـه موسـکا سـره زېـړې داړې پـه تـور وچ مـخ کـې راښـکاره شـوې، وېـل یې:

– ډېرې دي راځه!

پسـې شـوم ان د دهبوریـو کوڅـو تـه یـې راوسـتلم، پـه اشـغالدانیو کـې یـې راتـه کتلـه، پـه یـو دو کـې یـې پیـدانکړه، دریمـې تـه یـې چـې سـر وروځـړو، پیـدا یـې کړلـه، لـه پاسـه چـا پخـې وریځـې پـرې وراچـولې وې، لـه ګـونۍ نـه وریځـو تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېـر خوشـحاله شـو ، د کثافـت دانـۍ مـنځ تـه ورښـکته شـو ، وریځـې یـې پـه ګـونۍ کـې راونغـاړلې، ماتـه یـې راکـړې، دی لـه اخیـره پسـې راوختلـو ، هـاخوا ورتـه کیناسـتو وریځـې، مـو وخـوړلې، د ګـونۍ خولـه تړلـې وه، د یـوې کیلـو پـه انـدازه څـه شـی پکـې و ، چـې راخلاصـه مـو کـړه، مـړ پشـنګوری چـا کثافـت دانـۍ تـه پکـې راوړی و ، پشـنګوری مـو واپـس کثافـاتو کـې وروارتیېلـو ، ګـونۍ مـا راسـره واخیسـتله، پـه پلاسـتیک ټولولـو مـې شـروع وکـړه، دی بـه پـه یـوه کوڅـه تللـو ، زه پـه بلـه، اخیـر کـې بـه سـره یـو ځـای کېـدلو ، تنهـا پلاسـتیکونه مـو هـم نـه ټولـو ، کاغذونـه، دپیپسـي بوتـل، پلاسـتیکي بـوټ، وچـه ډوډۍ هـر څـه بـه مـو ګـونۍ کـې تختـه کـول، لنـډه دا چـې مـازیګر مـو کوهنـه فروشـیو تـه وروړل، دده یوسـلو لـس روپـۍ شـوې، زمـا لـږ کـم و ، نـوي ۹۰ روپـۍ یـې راکـړې، لـس روپـۍ بیـا ده قـرض راکـړې، خلاصـه یـوه میاشـت مـې دا کـار وکـړو ، نـور تـرې تنـګ شـوم، کوڅـو کـې بـه ماشـومانو پـه تیـږو ویشـتلو ، سـپیانو بـه نـه پرېښـودلو ، غـپ او غـوپ بـه یـې ایښـی و ، منـډې بـه یـې راپسـې وهلـې، دوکانـدارانو بـه هـم ښـکنځل راتـه کـول، شـړلو یـې، وبرېـدل، ترڅـو څـه شـی تـرې پـټ نکـړو ، لـه دې کـار وروسـته مـې څـه وخـت د کوټسـنګي تـر پلـه لانـدې د کمپنـۍ او نقـاش مـوټرو تـه چیغـې وهلـې سـوارۍ مـې ورتـه پیـداکولې، مقابـل کـې بـه یـې ډرېـورو پنځـه، پنځـه روپـۍ راکـولې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څــه وخــت تــر تېرېــدو پــس مــې دا کــار هــم پرېښــودو، يــو خــوا ډېــر ســتړی و، بلخــوا ډيــرى متعــادانو دا کــار کولــو، تــر مــوټرو نــه مــوږ زيــات و، ســل روپــۍ د زړه پــه وينــو پکــې پيداکېــدې، تــر نيمــې شــپې بــه پــرې اختــه و، ددې کــار تــر پرېښــودو، وروســته مــې وچــو غلــو تــه مخــه کــړه، هرڅــه بــه چــې برابــر شــول پورتــه کــول مــې، نــه د کراچــۍ والــه مالونــه رانــه پــه امــن کــې و، نــه د دوکانــدارانو، د کومــو کورونــه دروازې بــه چــې خلاصــې وې، کــه څــوک بــه نــه و، حــاوېلۍ کــې بــه مــې يــې چــې پــه هــر څــه ســترګې ولګېــدې تــرې رايســتل مــې، د موقــع پــه برابرېــدو ســره مــې، پــه کيڅــه بــورۍ هــم هيلــه نــه کولــه، حتــا کومــه ورځ بــه چــې نــور کــار ونشــو، مــازيګر، ماښــام د لمانځــه پــه محالــل بــه مســجدونو تــه تللــم تــر خپلــه وســه، يــو يــا دوه جــوړه نــوي بــوټ بــه مــې رابغــل تــه کــړل، د مشــر ســل روپــۍ بــه مــې پــرې جــوړولې، ان تــر دې چــې نــن ســتا ســره بندي يم، باقي والله علم.

درنــو لوســتونکو! دکيســې محتــوا همــدومره وه، څــه مــو چــې ولوســتل، د نمــوړې کيســې راوي، کمــال نــامی معتــاد مــې څــه وخــت لــه مخــه، دوکــان کــې پــه غــلا ګيــر کــړو، د جــزا پــه پــار مــې ديــو ســاعت لپــاره ګــدام کــې بنــدي کــړی و، همــدې لــړ کــې مــې يــې مخــدره مــوادو تــه د مخــه کولــو، لامــل او ســبب تــرې وپوښــتلو، کــه څــه هــم ډېــر کلــک متعــاد و، ظــاهري څېــره يــې پــوره تخريــب

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوې وه، وچ کلــک دوه هــډوکي پــاتې و، خــو روانــي حالــل او درونــي ځيرکتيــا يــې لا هــم پــه خپــل ځــاى و، مخــدره مــوادو تــه د مخــه کولــو، پــه ځــواب کــې مــې يــې پــه خــورا روانــه او فصــيحه ژبــه پــورتنۍ کيســه راتــه وکــړه، لــه دې وروســته بــه مــې هــم ببــر ســر، تــور مــخ، لاس او پښــې، د عمرونــو خيرنــې جــامې پــه تــن، کلــه ناکلــه کوڅــنګي کــې ليــدلو، ماتــه بــه يــې هغــه کيســه رايــاد شــوه، حتــا تــر دې چــې نــن ســهار لــه کــوره دوکــان تــه راروان وم، د پنځمــې حــوزې تــر مــخ پــه يــوه ډېــره چټلــه او لــه مــرادارو ابــو ډکــه جويچــه (لښــتي) کــې مــړ و، خــدايي چــې شــي زړه مــې پــرې بدشــو، بيــا يــې هــم راتــه کــړې، کيســه يــاد تــه راغلــه، دوکــان تــه د رارســېدلو ســره ســم مــې قلــم او کتابچــه پــرې راواخيســتل، د نــو ځوانــانو د عبــرت پــه پــار مــې ټکــي پــه ټکــي وليکلــه، هيلــه ده پــه لوســتلو مــو ارزېدلې وي.

پاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ څنګه دې وجدان مني؟ }

یـو ناڅاپـه د کلـي لـه پاسـه د څـو نوعـه امریکـایي الوتکـو خطرنـاک غوږمبهـار فضـاء اشـغال کـړه، کـه څـه هـم شـپه وه، خـو ډېـر وخـت لا نـه و، وتلـی شـاوخوا لـس بجـې وې، د څـو شـیبو پـه تېـردو سـره دوې لـوې دوه څرخـه الـوتکې، کـوم چـې هـرې یـوې بـه یـې لسـګونه پوځیـان لېـږدول، د کلـي کـوز او بـر کېنا سـتې جنګیـالي یـې ښـکته کـړل، جیـټ (B-52) چـې ډېـر سـخت بمبـار بـه یـې کولـو او یـو څرخـه کوچنیـو نښـان ویشـتونکو الوتکـو لـه پاسـه نظـارت تـرې کولـو، خلاصـه د پوځیـانو د ښـکته کولـو سـره سـم، د وسـلو ټـک او ټـوک شـروع شـو، بلاخیـره ډېـر شـدید جنـګ ونښـلېدو، د سـپکو او درنـو وسـلو ډزو کلـی د زلزلـې پـه شـان لړزولـو، عـین حـال کـې د ښـځو او ماشـومانو چیغـې هـم ورسـره ګـډې وې، اصـلاً چاپـه پـه مسـجد وه، چـون ماښـام د لمانځـه پـه محـال څـو تنـه طالبـان راغلـل، لا هـم مسـجد کـې و، امریکـایي ځواکونـو راپـور تـر لاسـه کـړی و، همغـه و چـې چاپـه یـې پـرې ووهلـه، ټـولې لارې یـې پـرې بنـدې کـړې، محاصـره یـې کـړل، خـو دوی هـم پـه ارامـه تسـلیم نشـول، سـنګر یـې ورسـره ونیولـو، ډېـر کلـک ورسـره وجسـپېدل، لنـډه دا چـې د نـیم سـاعت پـه تېرېـدو سـره، د څلـورو طالبـانو پـه شـهادت او یـو امریکـایي پـوځي پـه مردارېـدو او دوه نـورو پـه زخمیکېـدو سـره جګـړه پـای تـه ورسـېده، امریکـایي پوځیـان د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصـفيه پـه پـار مسـجد تـه ننوتلـل، بدبختانـه دمسـجد پـه وړانـدې کـونج د ملاامـام پـه کـوچني اتـاق کـې يـې مالـک بيچـاره ژونـدی ونيولـو، نمـوړی د مسـجد د خـادم سـبحان کاکـا زوی و، دا چـې پـلار يـې يـو خـوا ضـعيفه او بلخـوا نـاروغ و، د خپـل پـلار سـره د مرسـتې پـه پـار ډېـری کارونـه لکـه مسـجد جـرو کـول، د ابـو آبدانونـه ډکـول، هـر مـازيگر د کلـي لـه کورونـو نـه د مسـافرو لپـاره ډوډۍ راټولـول بـه مالـک ورتـه کـول، همدارنگـه نمـوړی بـه مکلـف و، چـې د لماخوسـتنه هـم تـر ډېـره پـه مسـجد کـې پـاتې شـي، څـو ټـول خلـک ووځـي، لـه اخيـره ور پسـې راقلـف کـړي، طالبـان بـه هـم پـه يـوه ځـای نـه پـاتې کېـدل، چـې ډوډۍ بـه يـې يـو ځـای وخوړلـه د شـپې لپـاره بـه بـل ځـای تلـل، امـا لـه بـده مرغـه ترڅـو دوی ځـای بـدلولو، چاپـه پـرې ولوېـده، همـدا و چـې مالـک هـم گيـر پکـې راغلـو، تـوره خـولۍ يـې پـه سـر ورکـش کـړه، طيـارې تـه يـې پورتـه کـړو، لـه ځـان سـره يـې يـوړو، هغـه هـم پـه داسـې حالـل کـې چـې، دری ورځـې وروسـته د راتلـونکې جمعـې پـه ورځ يـې واده و، واده هـم داسـې د آرمـانونو ډک واده، چـې کالونـه کالونـه يـې د خپلـې معشـوقې (ډېـوې) کـورنۍ تـه د سـوال لمـن غـوړولې وه، ان تـر دې چـې کلـه بـه يـې د مسـجد ملاامـام تـه اوزر زارۍ کـولې، کلـه بـه يـې د کلـي د مخـورو او لحـاظمنو سـپينږيرو لاسـونه ښـکلول، ورواسـطه کـول بـه يـې، ولـې دا چـې د ډېـوې پـلار يـو پېژنـدل شـوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضـــي او پيســـه داره شـــخص و، لويـــه کـــورنۍ يـــې لرلـــه، بـــرعکس مالـــک د يـــو غريـــب ســـړي يـــا د مســـجد د خـــادم زوی و، چـــې ده خپلـــه هـــم د نـــورو کـــارونو او مزدوريـــو ســـربېره تـــر ډېـــره د پـــلار ســـره د خـــادمۍ پـــه چـــارو کـــې همکـــاري کولـــه، پـــه ډېـــوه بانـــدې عاشـــقۍ يـــې هـــم د مســـافرو لپـــاره هـــر مـــازيګر د کلـــي لـــه کورونـــو د ډوډۍ راټولـــو نـــه منشـــاء اخيســـتې وه، لـــه دې کبلـــه د ډېـــوې کـــورنۍ پـــه هـــېڅ صـــورت مالـــک خپـــل ســـيال نـــه ګڼلـــو، کنـــه کـــه څـــه هـــم لـــه غربـــت هـــاخوا نـــور ملـــک کـــې هـــېڅ کمـــی نـــه و، ډېـــر يـــو شـــرف او ســـنګين هلـــک و، ښـــکلې ځـــواني يـــې لرلـــه، تـــر دولســـم صـــنف پـــورې يـــې زدکـــړې هـــم کـــړې وې، خـــو ســـره ددې چـــې پـــه ډېـــوه پـــورې يـــې ډېـــر ســـخت زړه ګنـــډلی و، پـــه هـــېڅ نوعـــه نـــه تـــرې صـــبرېدو، بـــل مقابـــل د ډېـــوې کـــورنۍ يـــې هـــم پـــه وړانـــدې ډېـــره جـــدي وه، نـــه يـــې د ملاامـــام مـــخ منلـــو، نـــه د مشـــرانو او نـــه هـــم د ســـپينږيرو ټـــول يـــې لـــه يـــوې مخـــې راځوابـــول، څـــه ســـر مـــو خـــوږوم، لنـــډه دا چـــې، بلاخيـــره پســـې لـــه وختونـــو، وخـــت راغلـــو، هـــره دعـــا يـــا صـــدقه يـــې چـــې قبولـــه شـــوه، عـــلاوه ددې چـــې عاشـــقي يـــې يـــو طرفـــه وه، يـــوازې مالـــک زړه پـــرې بـــايلی و، پـــه ډېـــوه کـــې تـــر اخيـــره چـــا داســـې څـــه علايـــم او حرکـــات ونـــه ليـــدل چـــې ګويـــا دا دې هـــم پـــه مالـــک مئينـــه وي، امـــا دا چـــې مالـــک زښـــته ډېـــر وخـــت او زښـــته ډېـــر عـــذر او زاری وکـــړې، خـــدايزده زړه يـــې پـــرې وســـو؟ لـــه کبـــر نـــه ووېرېـــده؟ کـــه بـــه بلـــه کومـــه خبـــره وه، خـــو هـــر څـــه چـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

و، د ټــولې کــورنۍ خــلاف یـې د مالــک وړانــدیز تــه لبیــک وویلــو، د خپلــې کــوزدې ګــل یــې ورتــه واســتولو، لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، د خــوب د لیــدو پــه شــان، کلــه چــې د ډېــوې لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ پــه ورتــه رااســتول شــوي ګـــل د مالـــک ســـترګې ولګېـــدې، د معـــامول خـــلاف غجیـــب او غریـــب احساســـات یـــې لـــه ځانـــه وښـــودل، پـــه ځـــای ددې چـــې وخانـــدي خوشـــحالي وکـــړي، ډکـــه کوڅـــه کـــې یـــې پـــه چیغـــو چیغـــو وژل ان تـــر دې چـــې بـــې حالـــه شـــو، ضـعف یــې وکــړو، رنــګ یــې لکــه د مــړي تــک زېــړ شــوه، خــو پــه هــر راز، خلاصــه لا هــم ســره ددې چــې مالــک تــه د کــوزدې د ګــل پــه اســتولو، ډېــوې د خپلــې کــورنۍ د فــرد، فــرد مخالفــت پــه ســر اخیســتی و، فاصــیله یــې تــرې نیــولې وه، د هــر یــوه پېغــور، پټکــې، پــټ او ښــکاره خبــرې یــې پــه ځــان تېرولــې، خــو بیــا هــم ددې ټولــو ســتونزو ســره ســره، د مالــک د بــې وســۍ لــه وجــه دری کالــه د پــلار پــه کــور نــامزاد کېناســته، پــس لــه دریــو کــالونو مالــک او کــورنۍ یــې ایلــه د واده کولــو تیــاری ونیولــو، کــه څــه هــم وېــل کېــدل چــې دا هــم ډېــوې خپلــې ګــانې ورکــړې وې، همغــه یــې پلــورلې وې، واده تــه یــې تیــاری پــرې ونیولــو، خــو هــر څــه چــې و. امــا بدبختانــه دا ارمــان یــې یــو ځــل بیــا پــه زړه داغ پــاتې شـــو، مالـــک امریکـــایي ځواکونـــو لـــه ځانـــه ســـره بوتلـــو، د واده لپـــاره ټولـــه تیــاري او ترتیبــات یــې ځــای پــه ځــای پــاتې شــول، پــه دې ســره د کــورنۍ ســربیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې، مالــک د خپــل شــرافت او انســانیت لــه مخــې د واړه کلیوالــو پــه زړونــو کــې خــاص ځــای درلــود ، همــدا و چــې درد یــې پــه ټــول کلــي د مــاتم سـیوری خـور کـړو ، زمـا خـو نـو بیـا بېخـي د بـدو ورځـو ، راز او نیـاز یـوازنی ملګـری و ، لـه حـده زیـات پـرې خفـه شـوم، یعنـي کـه ووایـم، چـې د عمـر پـه اوږدو کـې مـې تـر ټولـو لویـه غمیـزه وه، ممکـن دروغ مـې نـه وي ویلـي، خـو افسـوز نـور مـې هـېڅ مرسـته وس کـې نـه و ورسـره، یـوازې هغـه کارونـه چـې مالـک بـه یـې د پـلار سـره د مرسـتې او همکـارۍ پـه پـار مـخ تـه وړل، هغـه کـه د خـادمۍ و، یـا تـر کـور بهـر نـور کارونـه و، لـه ده وروسـته، ان لـه همـدې اولـې ورځـې نـه مـې پـه ټــول اخــلاص وږه ورکــړه. لنــډه دا چــې د مالــک د کــورنۍ، دوســتانو او کلیوالـو د ټولـو هڅـو سـره سـره بیـا هـم نهـه (۹) میاشـتې یـې نـه د مـړي حال معلــوم شــو ، نــه د ژونــدي، چــا بــه ویــل لــه طیــارې یــې راغوځــولی، ذره، ذره شـوی مـړ دي، چـا بـه ویـل ګونتنـامو تـه یـې وړی، کـوم چـې پـه کوبیـا هېـواد کـې د نـاټو ځواکونـو تـر ټولـو لـوی او وحشـتناک زنـدان و، چـا بـه بګـرام او لـوګر یـادول، چـون لـوګر کـې د امریکایـانو ډېـره لویـه قرارګـاه و، زمـوږ د ولایـت پـه شـمول یـو شـمېر نـورو نـژدې ولایـاتونو کـې شـپنۍ چـاپې اکثریـت لـه لـوګر نـه وهـل کېـدې، کـوم کسـان بـه یـې چـې ژونـدي ونیـول، هغـه یـې هـم لمـړی لـوګر تـه وړل، وروسـته بـه یـې یـا وژل او یـا بـه یـې هـم نـورو زنـدانونو تـه اسـتول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخیــره پــس لــه نهــه میاشــتو مــازیگر و، بــاغ کــې مــې ریشــکه ریبلــه، مبایــل تــه مــې لــه یــوې ناشــناخته شــمارې نــه زنــګ راغلــو، د اوکــې ســره ســم مــې غــږ پــرې وکړو:

- بلې سلام علیکوم!

- وعلیکوم سلام لونګ جانه! جوړ یې، پخیر یې...؟

سـر لــه لمــړې کلیمــې مــې یــې غــږ وپېژنــدو، لــه خوشــحالۍ مــې تــر ټــول وجــود فــوراً یــو قســم ســور تــاو پورتــه شــو، ان لاس او پښــو مــې لــړزه پیــداکړه، پــه خوښۍ سره مې ورغبرګه کړه:

- مالک جانه! ته یې، که خوب وینم؟

دی هم موسکی شو کړل یې:

- هــو لونــګ جانــه! مالــک یــم خنګــه یــې؟ ښــه یــې؟ کــور مــو خیــرت دی؟ زمــا د لالک دوی نه احوال لرې ښه دي؟

- شــکر الحمــدالله چــې غــږ مــې دې واورېــدو، هــو! فضــل د الله ج دی، مــوږ هــم ښــه یــو، ســتا لالــک، مورجانــه او خــورکۍ دې هــم جــوړ او روغ دي، دا وایــه چې ته څنګه یې؟ له کوم ځای نه دې زنګ وهلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الحمــدالله چــې ښــه یاســت، زه هــم د الله ج کــرم دی ښــه یــم، لــه کابــل نــه مــې زنـــګ کـــړی، د بـــاګرام زنـــدان کـــې وم، دری ورځـــې لـــه مخـــه مـــازیګر محاـــل، د څـو نـورو زنـداني ملګـرو سـره آزاد شـوم، همغــه ماښـام کابـل تـه راغلـو، خپـل مبایـل نـه لـرم، اوس مـې هـم لـه فیسـو نـه زنـګ کـړی او لمړنـی کـس تـه یـې چـې تمــاس مــې درســره ونیولــو، خــو فعــلاً دې هــم خبــره صــرف ستاســره وي، چــون مــا د نیمــروز د مــوټرو ټیکــټ کــړی، ببګــا تــه پخیــر حرکــت کــوم، کــه الله ج راســره وکړل، غواړم همداسې اورپا ته ولاړ شم....

دهلـــک خبـــرو دوم لرلـــو، ولـــې دا وروســـتۍ جملـــه مـــې یـــې ونشـــوی زغملـــی، ځای په ځای مې قید کړو ورغبرګه مې کړه:

- پـــه تـــا څـــه شـــوي؟ و ظالمـــه! مـــور او پـــلار دې درپســـې ړانـــده شـــول، دا نهـــه میاشـــتې دې نـــه د مـــړي درک پـــه لاس ورتلـــو نـــه د ژونـــدي، اورپـــا خـــو تښـــتي نــه، بلخــوا هغــه کوژدنــه ډېــوه دې چــې کالونــه کالونــه یــې دې کــورنۍ تــه اوز او زارۍ وکـــړې، د لـــوی او کوچـــوني زنـــه یـــې دې ونیولـــه، لاســـونه دې ورتـــه مچـــو کــړل، ولــې بیــا هــم نــه یــوازې دا چــې ســیال یــې ونــه ګڼلــې، بلکــې ســتا ســره د خپلــې لــور کــوژده کــول یــې د ځــان ســپکاوی ګڼلــو، مګــر دې خپلــه زړه دربانــدې وســـو، ســـتا لپـــاره یـــې د ټـــول کـــور مخالفـــت پـــه غـــاړه واخیســـتو، د خپلـــې نـــامزادۍ ګـــل یـــې درتـــه واســـتولو، ایـــا نـــن ســـتا څنګـــه وجـــدان منـــي، چـــې دومـــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـې غیرتـي ورسـره وکـړې؟ د کـالونو لپـار یـې یـو ځـل بیـا د خپلـې هغـه کـورنۍ خبـرو او تهدیدونـه تـه پـه خولـه ورکـړې، کـوم چـې د فـرد ، فـرد غـړي لـه خـوا یـې سـتا پـه خـاطر رتـل شـوې، تـر خپلـه وسـه، وسـه قصـد ورسـره کـوي؟ پـام هـېڅ کلـه دومـره لویـه بـې عقلـي ونکـړې، هـرو مـرو دې یـو ځـل کـور تـه راشـه، مـور او پـلار دې غبـږ کـې ونیسـه، پـه تاپسـې د فرهـار زړه پټـۍ یـې شـه، همدارنګـه د واده لپـاره دې چـې کومـه تیـاري نیـولې وه، هـر څـه پـه خپـل ځـای دي، حتـا یـو د ګـوګردو قـوطی هـم نـه دی ضـایعه شـوی، واده دې وکـړه یـوه میاشـت تېـره کـړه، بیـا دې تـولې لارې پـه مـخ خلاصـې دي، خـدای ج دې وکـړي چـې آسـمان ته وخېژې.

پـه دې سـره د هلـک غـږ خـورا مایوسـانه، حتـا ژړا تـه نـژدې رنـګ خپـل کـړو، راغبرګه یې کړه:

- تـه ربتـتیا وایـې لونـګ جانـه! مـنم دا یـوه ډېـره ظالمانـه پرېکـړه ده، خـو پـه عـین حـال کـې زمـا لـه خـورا سـخت مظلومیـت او مجبوریـت نـه هـم ډکـه ده، چـون زنـدان کـې لـه ماسـره ډېـر لـوی ظلـم شـوی، بـې لـه شـکه کـه پـه دې حـال کـور تـه درغلـم پـه ځـای ددې چـې مـور، پـلار او دوسـتانوته مـې خوشـحالي ورکـړم، بـرخلاف لا بـه یـې درد زیـات کـړم، همدارنګـه ډېـوې تـه هـم عـلاوه ددې چـې نـوره بـه یـې هـم د خپلـې کـورنۍ سـخو او پېغورنـو تـه پـه خولـه ورکـړم، ښـکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې مستقماً به هم ډېر لوی عصبي شوک پرې وارد کړم، څنګه چې که څه هم کفار په ظاهره د انسانيت او بشردوستۍ ناري وهي، خو واقعت کې دوی د انسانيت، بشريت تر ټولو ستر دښمنان و، فرض کړه، که يو ځنګل کې تر ټولو خطرناک او وحشتناکو ځناورو ته په ګير ورشي ټول ظلم زياتی به يې همدومره وي، چې وبه دې وژني، غوښې به دې وخوري، مګر دې کفارو کاشکې يوازې يو انسان وژلی او غوښې يې خوړلی په همدې يې بسنه کولی، اما دوی چې کله يو انسان د زندان د تورو تنبو شاته له نورو انسانانو راجلا کړي، د خورا سختو وهلو، شکنجو، برقونو ورکولو سربېره، هېڅ نوعه انساني کرامتو ته يې درناوی نه لري، په سپيانو يې داړي، جسي تېري پرې کوي، په خوله کې يې بولې ورته کولې، استغفرالله په قرانکريم يې له پاسه خېژول، محمد ص او الله ج ته يې ښکنځل او سپکې سپورې پرې کولې، حتا د نسل وژنې په پار هغه نوځوانان چې سن به يې له پنځلسو کالو لوړ له دېرشو کم و، خسايان کول يې، يعنې د تل لپاره يې مردي له منځه پرې وړله، هسې يې هم وضعيت ښه نه و، خو دلته سم په ژړا شو، پسې زياته يې کړه: بدبختانه دا ظلم يې له ما سره هم کړی!

په دې سره يې نابېره، په جګ غږ خبرو کې ورولوېدم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففففففـف دا څـه د څنـاور اولاد دی، تـا خـو هـېڅ ګناه نـه لرلـه، اخيـر ولې؟

اصـلاً دا د دوی ظـاهري شـعارونه او زمـوږ د سـاده، خوشـباوره ولـس او خلکـو پـه سترګو کـې خـاورې اچـول دي، کنـه تـر کومـه ځايـه چـې مـا وليـدل، د پـردې تـر شـاه، طالـب، عسـکر، ملکـي، ګنهګـار، بـې ګنـاه هـېڅ تـوپير نـه ورتـه لرلـو، نـه هـم دا پوښـتنه وه، دوی خـاص او خـاص پـه نـام د افغـان او مسـلمان دوښـمن و، څـو يـې چـې وس کېـدلو د هـېڅ نوعـه ظلـم زيـاتي هيلـه يـې نـه پـرې کولـه، پـه ټـول کـې هغـه د کفـر او اسـلام تـرمنځ د تـاريخي دښـمنۍ عقـده يـې پرې سړوله.

خـو پـه هـر راز، تمـاس مـو ټنـګ ټنـګ کـوي، چـې قطعـه نشـي، مقصـد لـه ماسـره يـې چـې کـوم وحشـت کـړی، پوښـتنه مـې وکـړه، ډاکتـران وايـي: ددې سـتونزې عـلاج يـوازې پـه اورپـايي ځينـو هېوادونـو کـې ممکـن دی، لـه دې کبلـه پـرون د يـوه قاچـاقبر سـره هـم وغږېـدم، دسـت خـط مـې ورتـه وکـړو، کـه څـه هـم نسـبت نـورو قاچـاقبرو تـه پيسـې زيـاتې اخلـي، خـو دا پـه دې ښـه دی، چـې دلتـه يـا پـه لارو پيسـې نـه اخلـي، هلتـه هـم خپلـه شـرکت لـري، کلـه چـې مسـافر ورسـوي، همغـه خپـل شـرکت کـې يـې ورسـره پـه کـار کـوي، مياشـتانه يـې لـه معـاش نـه د فيصـدۍ لـه مخـې خپـل قاچـاق ګرځـوي، نـو کـه خـدای ج سـالم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورســولم، انشــاءالله ډېــر زر بــه هــر څــه ســم شــي، هغــه کــه صــحي مشــکیل مــې دي، کــه اقصــادي، لــه هــره اړخــه بــه مــې خپلــې کــورنۍ او دوســتانو تــه خوشــحالي ورکــړم، اګــر چــې تاتــه مــې هــم دا ســر دردي نــه درکولــه، نــه مــې خبرولــې، خــو پــه ښښــنې ســره، نــه وېــل کېــږي انســان دی، ډېــر اوږد او ســخت ســفر دی، کــه ونــه رســېدم، پــه لارو څــه راوشــول، ژونــد مــې لــه لاس ورکــړو، چــې بیــا مــې لالــک او مورجانــه خبــر کــړې، ترڅــو زړونــه یــې صــبر شــي، ټــول عمــر مې د راتلو په انتظار تېر نکړي او..

د همــدې او پــه نقطــه کــې یــې خبــرې بنــدې بنــدې شــوې، نــه پــوهېږم نــور بــه یــې څــه ویــل؟ متاســفانه پــه اورېــدو یــې ونــه توانیــدم، بلاخیــره تمــاس مــو قطــع شــو، پــه کومــه شــماره یــې چــې زنــګ کــړی و، بــار بــار مــې دایــره کــړه، لــه بــده مرغــه زنــګ یــې نــه تېرولــو، تــر ډېــره مــې ســترګې وې، لــه هغــو خوانــه هــم بیــا زنــګ رانغلــو. نیمــه پنــډه ریشــکه مــې ربــدلې وه، نیمــه لا پــاتې وه، د مالــک د خبــرو پــه اورېــدو ســره، عــلاوه ددې چــې ژونــدی و، غــږ مــې یــې واورېــدو خوشــحاله شــوم، امــا د ورســره شــوي ظلــم لــه کبلــه یــې ډېــر ســخت جګرخــون کــړم، لــه لاس او پښــو مــې ســاه وختلــه، ان متېــو کــې مــې ددې توانــایي راپــاتې نشــوه، ترڅــو دا پــاتې نــوره نیمــه پنــډه ریشــکه مــې هــم ربــدلې وی، خــو پــه هــر صــورت، لنــډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه يـې وايـم، شـپه تېـره شـوه سـبا مــازيګر يــې بيـا پــه يـوه ناشـناخته شـماره زنـګ وکړو، له سلام کلام وروسته يې کړل:

- نيمــروز کـــې يـــم، دشـــپې پـــه (۱۱) بجــو د ايـــران پـــه پولـــه وراوړو، مقصـــد دعا کوه!

- ولـــې نـــه، الله ج دې پـــه خپـــل امـــن امـــان کـــې لـــره، افســـوز پـــرون دې تمـــاس قطعــه شــو، لــه دې خــوا مــې هــم ډېــر زنګونــه ووهــل، بدبختانــه رخ نشــو، کنــه: اکــلاً دا خپـل جيـب خـرڅ خـو بـه مـې درکـړی و، پـه لارو کـه وږی شـوی وای، يـو نيم بيسکوټ، يو بوتل اوبه موبه خو به دې پرې اخيستې وې!

- تـــه دې ژونـــدی يـــې لونـــګ جانـــه! مننـــه پيســـې راســـره شـــته، د لارې د ضـــرورتونو لپـــاره شـــل، شـــل ډالـــر جيـــب خرچـــه کابـــل کـــې قاچـــاقبر ټولـــو همســـفر ملګـــرو تـــه مـــې راوو ېشـــله، تـــه يـــوازې دعـــا کـــوه، صـــرف احوالـــل مـــې درکولـــو، ماوېـــل چـــې خبـــر وې، نـــور دې پـــه الله ج ســـپارم، مبايـــل مـــې د يـــو ملګـــري دی چې مصرف يې زيات نه شي.

پــه همــدې ســره مــو خــدای ج پامــاني وکــړه، تــر څنــګ مــې يــې کلــک ټينګــار هــم پــرې وکــړو، ګويــا چــې هــر ځــای دې لاس رســېدو ماتــه زنــګ کــوه، نــور مــو تمـــاس ســـره قطعـــه کـــړو، بلاخيـــره ســـره ددې چـــې درې ورځـــې وروســـته مـــې ســـاعت پـــه ســـاعت تلوســـه پســـې زياتېـــده خـــو لا هـــم (۷) ورځـــې يـــې هـــېڅ زنـــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

منــګ رامعلــوم نشــو، پــه آتمــه ورځ یــې زنــګ وکــړو، زمــا د بلــې! پــه ځــواب کــې یې کړل!

- لونګ جانه! سلام علیکوم جوړ یې؟ پخیر یې....

- وعلیکوم سلام! شکر دی الحمدالله، ته ښه یې، ملګري دې ښه دي؟

- هــو د الله ج فضــل دی، مــوږ هــم ښــه یــو، وبښــه وروره! ســتا بــه ســودا وه، پــه لارو مــې هــېڅ موقــع پیــدانکړه چــې تمــاس مــې درســره نیــولی وی، نــن ســهار پــه اوه بجــو شــیراز تــه راورســېدو، ایلــه مــې اوس وکــولی شــوی چــې زنــګ درتــه وکړم.

- خــدای ج دې وبښــه کــه څــه هــم ســودا خــو مــې ربښــیا هــم زیاتــه وه، خــو څــه شــکر چــې پخیــر تــر شــیرازه ورســېدئ بــاقي مــو هــم د کاینــاتو لــه ســتر مالــک نــه پــه امن امان کې غواړم! مجلس مو څو دقیقې اوږد شو، اخیر کې یې کړل:

- یــوه هفتــه دلتــه شــته یــو، د راتلــونکې پــنج شــنبی پــه شــپه پخیــر حرکــت کــوه، انشــاءالله بیــا زنــګ درتــه کــوم، همداســې و، د پــنج شــنبې پــه ورځ یــې زنــګ وکړو، په سلام پسې پیوست یې کړل:

- لونــګ ګلــه! مــوږ بیکونــه بســته کــړل، بېګــاه تــه پخیــر حرکــت کــو، مقصــد بیــا دې هم له دعاګانو هېر نشم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې، دا ځــل یــې پــوره پنځــه دېــرش ورځــې هــېڅ احوالــ رامعلــوم نشــو، خوشــبختانه پــس لــه پنځــه دېرشــو ورځــو یــې پــه یــوه ډېــره ناآشــنا شــماره چــې ټــول ټالــ شــپږ عــدده وه، زنــګ ووهلــو، تــر ســلام او جــوړ، پخیــر وروســته یــې کړل:

- لــه ترکیــه نــه مــې زنــګ کــړی، ســتا د دعاګــانو برکــت و وروره! ایلــه نــن ســهار پخیــر راورســېدو، کــه څــه هــم ډېــر ســخت تکلیفونــه رابانــدې تیــر شــول، یــو ځــل تقریبــاً ان د ترکیــه پلازمینــه انقــره تــه راورســېدو، د ښــار پــه دروازه کــې یــې ونیولــو، تــر درې ورځــې زنــدان خــورا ســختو شــکنجو وروســته یــې واپــس ایــران تــه ردې مــرز کــړو، دوې ورځــې وروســته بیــا پــرې راروان شــو، دا ځــل بیــا ښــه راغلــو، اګــر چــې یــو ځــای کــې یــې پیرونــه رابانــدې وکــړل، دا یــو لاس مــې لــږ زخمــي هــم شــو، ولــې بیــا هــم ښــه و، الحمــدالله راورســېدو، اوس بهــر تــه نــژدې یــو ښــار کــې یــو، معلومــه نــه ده، چــې لــه دې ځــای نــه بــه څــه وخــت حرکــت وکــړو، کېــدی شــي یــو څــو ورځــې دلتــه هــم پــاتې شــو، خــو کلــه چــې تللــو بیــا انشــاءالله احوال درکوم!

- ښــا ســمده، الحمــدالله چــې پخیــر ترکیــه تــه هــم ورســېدلی، لاس خــو بــه دې ډېر نه وي، خوږ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نــه ډېــر نــه دی خــوړ، پاســمان مــې پــرې شــروع کــړی، انشـــاءالله ښــه کېــږي، پــه همــدې ســره، نــه پــوهېږم څــه ټکــه پــرې ولوېــده، کړنــګ، کړنــګ، بیــا مــو تمــاس قطعــه شــو، خــو ښــه و، هغــه مهــم مطلــب چــې ترکیــه تــه رســېدلی او هلتــه ځــای پــه ځــای شــوی، تــرې ترلاســه کــړو، څــه ناڅــه مــې زړه ډاډه شــو، پــه ترکیــه کــې یــې تقریبـــاً دوې هفتـــې تېـــرې کـــړی، بلـــه ورځ پـــه داســـې حالـــ کـــې چـــې د مـــازیګر او ماښـــام مـــنځ و، زنـــګ یـــې وکـــړو، پـــه ورخطـــایۍ ســـره یـــې د حالـــ احوالـــ پوښـــتنه وکړه، پسې کړل یې:

– د بهـــر پـــه غـــاړه یـــم، نـــور حرکـــت کـــو وروره! کویکـــه (کښـــتۍ) راتـــه راغلـــه، کـــه څـــه هـــم ډېـــره ګـــوچنۍ تقریبـــاً لـــس نفـــري کویکـــه ده او مـــوږ دېـــرش کســـان یـــو، خـــدایزده دا د ظـــالم زوی مـــو څـــه رنګـــه پکـــې ځـــایوي؟ خـــو لـــوی لـــوی د ټیکټېـــر (ترکتـــول) ټوپونـــه یـــې پســـې تړلـــي، ګومـــان کـــړم، ځینـــې نفـــر بـــه پـــه هغـــو کېنـــوي، امـــا خـــدای ج دې وکـــړي، چـــې مـــا ټوپونـــو تـــه نـــه کـــړي، لاس مـــې خـــوربېږي، منـــه کـــه بیخـــي ځـــان پـــرې تکیـــه کـــړی شـــم، خـــو پـــه هـــر حالـــ، مقصـــد نـــن دې ښخـــي ډېـــرې ډېـــرې دعاګـــانې غـــواړم، وبـــل کېـــږي، چـــې دا کـــویکې ډېـــرې تېـــزې، دي، کـــه الله ج خیـــر پـــیښ کـــړي، پـــه نهـــه ســـاعتونو کـــې، یعنـــي ســـهار مخـــه، آمـــان تـــه رســـېږو، انشـــاءالله کوشـــش کـــوم، څـــومره چـــې زر ممکـــن و، بیـــا تمـــاس درســـره نیســـم، احوالـــ درکـــوم! پـــه همـــدې ســـره یـــې ماتـــه د نوبـــت راکولـــو پـــه پـــار ســـاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیولــه، د شــونډو د پرانیســلو ســره مــې زر بیــا پــه خبــره کــې راولوېــدو کــړل یې:

– وبښه وروره! قاچاقبر مو نارې وهي، د خدای ج پامان ولاړم درنه!

نــور مــا هــم ورســره اوږده نکــړه، د مخــې ښــې پــه کولــو ســره مــې تمــاس ورقطقــه کــړو، لــه همغــې ورځــې تــر ننــه، چــې اوه (۷) میاشــتې یــې ووتلــې، بیــا یــې زنګ نه دی کړی، والله علم، څه شو؟

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ افسوز چې ښځه نه وی }

ډېـری وخـت د عاشـقانو او معاشـوقو تـر مـنځ یـو د بـل نـه درک کـول او دهغـو د احساسـاتو خیـال یـې نـه سـاتل، پـه لویـو سـر دردیـو واوړي، روسـتم او زرمینـه هـم یـو د همـدې ډول عاشـقانو لـه جملـې دي، دوی تـر ډېـره خـورا خـوږه مینـان و، یـو د بـل دیـدن پسـې اوبـه اوبـه و، همدارنګـه د یـو بـل د لارو څـارلو او نـورو عاشـقانه حرکتونـو د افـراط لـه کبلـه یـې، ان د سـیمې ماشـومانو بـه هـم ورځ کـې یـوه ګـړۍ ددوئ پـه عاشـقۍ ګـپ کولـو، لنـډه بـه یـې وایـم وخـت راغلـو د دواړو تـر مـنځ څـه مخالفـت راپیـدا شـو، داسـې وېـل کېـدل چـې روسـتم تـه یـې وېلـي و: لـه پـلار سـره مـې د شـنې یـولې پټـې واړوه، اتـې داسـې وګڼـه چـې همغـه شـیبه دې د یـوې ښـې خـوړینې مچـو قیمـت پـرې کـړی، مقصـد پـه روسـتم خـوارکي یـې څلـور پنځـه ورځـې پټـې واړولـو، لاسـونه یـې پـرې سـرې تنـاکې کـړل، اتـې یـې بـېلا بېلـې بهـانې ورتـه کـولې، مچـو یـې نـه ورکولـه، کـه څـه هـم روسـتم زمـا لـه ماشـومتوبه ملګـری او همصـنفی و، نـور ډېـر ښـه هلـک و، خـو لـه همغـو ماشـومتوب نـه یـې، ضـد او عصـبانیت لرلـو، د معـاملې خبـرې پـه وړانـدې بـه ډېـره تیـزه منـډه او لـه حـده زیاتـه لـوچکي تـرې وشـوه، خـو وروسـته بـه یـې بیـا پـه زړه هـېڅ هـم نـه و، مګـر کـار بـه یـې خـراب کـړی و، اتـې بـه یـې پښـېمانۍ چنـدان ځـای نـه نیولـو، همـدا و، چـې زرمینـې تـه یـې هـم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپــل زور ښــودلو او غــچ اخيســتلو پــه پــار مــور او پــلار ورولېــږل د يــوې بلــې نجلــۍ سـره يـې ځـان نـامزاد کـړو، زرمينـه يـې د کـور کلـي ټـوکـو ټکـالو او خبـرو تـه پـه خولـه ورکـړه، د هـر مجلـس ګـپ يـې پـرې جـوړ کـړو، څـه سـر مـو خـوږوم، روسـتم يـې ښـځه رانـاوې کـړه، درې ځلـور کالونـه ووتـل يـو زوی او لـور يـې هـم وشـول، خـو دې وختونـو کـې يـو ځـل بيـا کلـي کـې د روسـتم او زرمينـې د اړيکـو او عاشـقۍ پـاللو ګنګوسـې راژونـدۍ شـوې، مګـر ان تـر دې چـې بلـه ورځ خبـر شـوم، روسـتم يـې ښـځه طلاقـه کـړه، حتـا طلاقنامـه کـې يـې دشـاهدانو پـه حضـور بچيـان هـم د ښـځې پـه نـوم کـړي، اتـي يـې د اولادونـو سـره، د پـلار کـره ورلېږلـې، دا خبـره بېخـي عجيبـه راتـه ښـکاره شـوه، مخکـې مـې يادونـه کـړې روسـتم مـې يـو خـوا همزولـی او د ماشـومتوب ملګـری و، بلخـوا لـه اوم نـه تـر دولسـمه همصـنفيان و، زړه مـې و، چيرتـه يـې پـه کومـه ګوښـه کـې غلـی راګيـر کـړم، پوښـتنه تـرې وکـړم چـې ولـې لېـونی شـوی يـې وسـړيه!؟ پـه دې کـې لـس، پځلـس ورځـې ووتلـې لا هـم پـه ګيـر رانغلـو، بلـه ورځ د سـهار د چـايو پـه محـال مـو دروازه وټکېدلـه، چـې کتـل مـې روسـتم و، د سـترې مشـې سـره سـم مـې ورتـه کـړل: هلکـه! مـا پـه اسـمان غوښـتې خـدای ج پـه ځمکـه راکـړې، بـاور وکـړه دا څـو ورځـې درپسـې ګـرځم، راځـه، راځـه! تـر مخ يې شوم مهمانخانې ته مې ننيستلو، چای مې ورته واچولو کړل يې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کــورنۍ او خپــل، خپلــوان ټــول راســره مــرور دي، د دنيــا پــه ســر مــې خــداى ج ته هيله وشوه، تاته وشوه اتي راروان شوم.

- ولې، ولې خيرت خو دى؟

جيــب تــه يــې لاس کــړو، يــوه لويــه ورقــه ليکلــى کاغــذ يــې راويســتلو اخيــره برخه کې دوې درى امضاء ګانې، يو مُهر پرې لګېدلى و، کړل يې:

- خبــر شــوى بــه وې، ښــځه مــې طلاقــه کــړه، ســره د بچيــانو مــې يــې پــلار تــه ورولېږله، غوښتل يې نور هم څه ووايي، خبره کې يې ور ولوېدم:

- هــو خبــر شــوم ظالمــه! پــه همــدې خــاطر درپســې ګرځېــدم، لمــړى خــو دې لــه ســره ښــه کــار نــه دي کــړى، بيــا کــه بــدې هــم وه، پــه ښــځه کــې بــه دې وه، د ماشومانو يې څه ګناه؟

افسوزانه ساه يې وخيستله کړل يې:

- رښــتيا وايــې خــو اصــلاً طــلاق کــول يــې نــه، بلکــې لــه ســره ددې واده کــول مــې لويــه ســهوه کــړې، پــه داســې حالــل کــې چــې زمــا پــه رګ رګ کــې د زرينــې مينــه جــاري وه، امــا بدبختانــه د يــو ډېــر معــاملي خپګــان چــې تقريبــاً د يــوې ټــوکې او نــاز رنــګ يــې لرلــو، ولــې مــا يــې د ســزا ورکولــو پــه پــار ددې نجلــۍ ســره د ځــان نــامزاد کولــو پــه ســختـه څپــړه ســزا ورکــړه، کــه څــه هــم لــه دې وروســته مــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکــر کولــو ، څنګــه چــې زرینــې زمــا پــه نــوم دبــدنامۍ درونــد پیټــی پــه ســر ګرځولــو ، د چــم واړو او زاړو زمــا دمینــې پــه صــفت پېژنــده، خــو مــا وخیســتله د دوســت او دښــمن خولــو تــه مــې ورکــړه، د هــر چــا خنــدا او رشــخند تــه مــې جــوړه کــړه، نــو طبعــاً تــر هــر چــا ډېــر نفــرت چــې تــرې لــري، هغــه کــس بــه زه وم، ولــې داســې نــه وه، پــس لــه یــو کــال نــه، زمــا د توقــع خــلاف پــه یــوه ناشــناخته شــماره زنــګ راغلــو ، چــې اوکــې مــې کــړو غــږ مــې یــې وپیژنــدلو ، ټــول وجــود مې یو قسم جام شو حیران بریان ودرېدم خبرې مې له خولې وتښتې!

زرینې وخندل کړل یې:

– ولــې هــوش درنــه لاړو؟ وغږېــږه، غــږ مــې دې یادېــدلو نــور مــې صــبر ونشــو ، زنــګ مــې درتــه وکــړو ، زه خــو ســتا غونــدې نــه یــم چــې لغــت دې کــړم، اتــې دې هېــر کــړم، همــدې ســره یــې آواز ژړاغــونی شــو ، بلاخیــره د خبــرو تــوان یــې لــه لاســه ورکــړو صــرف د ســلګیو غــږ یــې راتلــو ، دا چــې یــو خــوا مــې یــې پــه خپلــه ورســره کــړې نــاځوانۍ ډېــر خجالــت کــړم، بلخــوا ســره د دومــره لــوې نــاځوانۍ چــې ورســره کــړې مــې وه، خــو لا هــم ددې مینــه راســره لــرل او غــږ رابانــدې کــول، یعنــې پــه ټــول کــې لــه پــاک زړه او وفــادارۍ نــه یــې ډېــر زیــات متثــره شــوم، یــوازې خپلــې خــولې مــې وچــولې، د وېلــو لپــاره مــې څــه نــه لــرل، نــه مــې دڅــه وېلو توان لرلو ، صرف د بهانې په پار مې دومره ووېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل ځـای یـم، زه بیـا زنـګ درتـه کـوم، نـور مـې تمـاس ورقطـع کـړو، خـو پـه هـر حـال، دا چــې پـس لــه ډېـره وختــه او ډېـرو کیســو لمړنـی تمـاس و، طبعـاً دواړه یـې ډېـر سـخت تـر اثـر لانـدې راغلـو، لـه دې وروسـته مـو کـرار، کـرار تماسـونه زیـات او وضـعیت مـو هـم عـادي شـو، نجلـۍ لـه پخـوا ډېـره کلکـه او خـوږه مینـه راسـره کولـه، چـې کیسـه اوږده نشـي بلاخیـره خبـره تـر دې راورسـېده، دمینـې د پـاللو تـر ځنـګ تقریبـاً دوه کالـه مـو پـه دې چـونې سـره ووهلـې، چـې مـا تـرې غوښـتل ترڅـو ددې ښـځې او بچیـانو پـه شـتون کـې واده راسـره وکـړي، مکـړه دې ډېـر کلـک انکـار کولـو، ان تـر دې چـې وېـل یـې سـتا پـه نـوم د پـلار پـه کـور سـر سـپینه ومـه، ولـې تـر څـو دې دا ښـځه او بچیـان سـتا پـه کـور کـې وي کـوزده او واده نـه درسـره کـوم، کـه رښـتیا مینـه راسـره لـرې او لـه زړه غـواړې، مـا دخپـل ژونـد ملګـرې کـړې، ځنګـه چـې زه سـتا لپـاره هـرې قربـانۍ تـه تیـاره یـم، تـه هـم بایـد زمـا دا یـو شـرط ومنـې، ښـځې تـه دې طـلاق ورکـره اولادونـه یـې هـم دې تـه ورکـړه، یـوازې او یـوازې همغـه وخـت زه پـه تـا د بیـا ځلـي لپـاره بـاور کـولی شـم، چـې رښـتیا هـم تـه ماسـره مینـه لـرې، لکـه ځنګـه چـې وایـې د واده کـول دې واقعـاً یـوه خطـاء یـا اشـتبا وه، بیـا صـرف یـو ماشـوم، حتـا د مسـجد خـادم هـم راولېـږه، زه یـې پـه لاس د خپلـې کـوزدې ګـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلېـږم، څـه مصـارف چـې پـرې راځـي تـر واده پـورې هـم ټـول مـې پـه خپـل پـلار کوم.

کـه څـه هـم ددې ښـځې نـه د جـلا کـور مـې ورتـه ووېـل، ویـې نـه منلـه، بیـا مـې یـوازې د ښـځې د طـلاق هـم ورسـره قبولـه کـړه، ولـې پـه ماشـومانو مـې زړه نـه کېـدو، پـه دې کـې یـو کاـل بـل هـم تېـر شـو، لا یـې هـم پـه همغـه یـوه خبـره ټینګـه وه، بلاخیـره څنګـه چـې خبـر یـې، د خپلـې خطـا د جبـراب دا سـتره قربـاني مـې ورکـړه، ښـځه او بچیـان مـې د تـل لپـاره رخصـت کـړل، سـره ددې چـې ماشـومان خـو هسـې هـم د خـدای ج خـوږ نعمـت دی، ولـې ښـځه مـې هـم خـورا شـریفه نجلـۍ وه، د خپـل انسـانیت او شـرافت لمخـې یـې پـه کـورنۍ او دوسـتانو مـو ډېـره ګرانـه وه، پـه طلاقولـو سـره یـې د کـورنۍ پـه شـمول مـې ټـول دوسـتان او خپلـوان ډېـر کلـک راسـره خفـه دي، لـه دې کبلـه خـدای ج تـه مـې هیلـه وشـوه، تاتـه وشـوه، یـو خـوا مـې د ماشـومتوب ملګـری یـې بلخـوا مـې همصـنفی یـې دا یـوه ځـواني بـه هـرو مـرو راسـره کـوې، د زرینـې سـره مـې نـور ټولـه خبـره خلاصـه کـړې، پـه هـر څـه خبـره ده، خـو بیـا هـم د لا ډډمنتیـا پـه پـار یـې طـلاق نامـه غوښـتې دا هـم درسـره واخلـه، صـرف ورشـه د کـوزدې ګـل یـې تیـار کـور کـې ایښـی فقـط درسـره راوایـې خلـه او تـر دې ځایـه یـې راورسـوه اتـي دې چـې شـیرني کـې هـر څـه غوښـتل، پـه دواړو سـترګو، صـرف امـر وکـړه، کـه څـه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــرې بهــانې مــې ورتــه وکــړې، خــو ســړی شــله وه، بلاخېــر د غرمــې لــه ډوډۍ وروســته ماسپښــن يــې ورشــارت کــړم، البتــه د زرينــې دوی کــور تــه بــه زه لــه دې مخکــې هــم کلــه ناکلــه پــه مــړي او ژونــدي کــې ورتلــم، د مــور ســره مــې يــې پېژنــدل، زمــا د انــا څــه کېدلــه يعنــي يــو نــازک د دوســتۍ تــار مــو ورســره لرلــو، خــو پــه هــر حــال چــې ور ورســېدم، دروازه مــې ټــک کــړه، د زرينــې مــور دروازه خلاصــه کــړه، تــر ســترې مشــې وروســته تــاوخوانې تــه ننوتلــو، شــاوخوا مــې وکتــل ګــل نــه ښــکارېدو، خلاصــه د چــای څښــلو پــه محــال مــې کــرار کــرار وريــاده کــړه چــې ګويــا ريبــار يــم، د زرينــې د کــوزدې پــه ګــل پســې راغلــی يــم، ددې خبــرې پــه اورېــدو ســره د زرينــې کشــره خــور اوچــت جګــه شــوه، لــه اطــاق نــه ووتلــه، د يــوې لحظــې تــر تېرېــدو پــس د زرينــې ســره دواړې جــوړه اطــاق تــه راننــوتلې ســلام يــې واچولــو، کشــره خــور يــې هــاخوا د مــور تــر څنــک، زرينــه دې خــوا کيناســته، زه لا اختــه وم، مــور تــه مــې يــې لــه هــاخوا، دې خــوا پــه اشــارو او کنــايو خپــل مطلــب بشــپړولو، چــې زرينــې مــې پــه جــدي انــداز خبــره کې راودنګل، کړل يې:

– ښا روستم رالېږلی يې ريبار يې!؟

فکر مې وکړو چې له خوشحالۍ احساساتي شوه، په موسکا سره مې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه خــو دا کارونــه نــه کــوم، مګــر دا چــې روســتم مــې ملګــری دی، نــه مــې نشــوی ورتــه ویلــی، بلخــوا ماوېــل د عمــه پوښــتنه بــه هــم وکــړم، دا ډېــر وخــت مـې نـه وه لیـدلې (د زرینـې مـور تـه بـه مـې عمـه وېـل) پـه هـر حـال د خپلـو خبـرو پــه جریــان کــې مــې جیــب تــه لــس کــړو، د روســتم او هغــه بلــې ښــځې طلاقنامــه مـې یـې روایسـتله، پسـې زیاتـه مـې کـړه: تاسـو بـه خبـر یاسـت هغـه بلـه ښـځه یـې طلاقــه کــړه، دا یــې طلاقنامــه ده، بچیــان یــې هــم همغــه ښــځې تــه ورکــړي، طلاقنامــه کــې ددې هــم ذکــر شــوی، چــې روســتم نــور د کــاروان او هنګامــه پــه نوم خپل زوی او لور سره د ابد لابد لپاره هېڅ تالوق نه لري!

کړل یې:

- ته یې له سره ولوله!

طلاق نامه مې ښه په غور ورته ولوستله!

اخیر کې یې کړل:

- ښــا ، ښــا ډېــر ښــه شــوي د همــدې شــيبې لپــاره انتظــار وم، دا چــې د عمــه پوښــتنه دې پســې وتړلــه تاتــه بــه نــور څــه نــه وایــم، خــو پــه پــرده کــې جګېــږي پــه کومــه چــې راغلــی یــې پــه همغــو لار بېرتــه ورشــه، ډېــره ډېــره حیــا دې وي کــه څــه هــم پــه خولــه مــې نــه راځــي، خــو همغــه د زرینــې پــه الفــاظو بــه یــې درتــه ووایــم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېــدې کــوز طــرف تــه پــه اشــاره کولــو ســره یــې کــړل: ورتــه ووایــه نــور دې پــه خولــه کــې دغــه وهــم، واده کــول لا څــه خــدای ج کــه دې د دروازې ســپی کــړم، خپــل وار دې لیــدلی و، زمــا دې نــه و لیــدلی، هغــه ورځ چــې لمړلــی زنــګ مــې درتــه ووهلــو، زه نــامزاد شــوم، فقــط تــر همــدې ورځــې مــې خبــره پټــه کــړې وه، ګرځــه نــور لکــه خوســن ســپی پــه ډېرانــو څــوس وهــه، خبــرو یــې دوام لرلــو پــه تونده پکې ورګډه شوم کړل مې:

– خولــه دې ســمه ښــوروه، بــې حیــا، افســوز چــې تــه څــو ښــځه نــه وای، اتــي مــې تــر څنــګ چــادر کــې منګــول خښــه کــړه راســره راجــګ مــې کــړو، غــټ غــټ قدمونــه مــې راواخیســتل همداســې تــرې راووتــل، لکــه بنــګ مــې چــې وهلــي وي، هــېڅ پــه لار راتلــو نــه پوهېــدم، قــدم مــې پــه ځــای نــه لګېــدو، ړنــګ او بنــګ راروان وم، دغــه دې خولــه کــې وهــم د زرینــې دې جملــې مــې ذهــن کــې انګېــزې کولــو، کلــه بــه خنــدا راغلــه، کلــه بــه ځــان تــه غوســه شــوم، زړه کــې بــه مې وېل: همداسې ښه یې، ستا نه ریباری څه غواړې کور ګډیه؟!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ښځینه ډاکتره شته؟}

لــه خــوارږه خــوب نــه پــرې راویښ شــوم، تقریبــاً د شــپې دوې بجــې وې، د مــوټر لــه غــورار ســره ګــډ، پــه نارینــه ډبــل، جــګ او ورخطــا غــږ د روغتــون پــه انګــړ کــې، ډاکتــر، ډاکتــر نــارې شــوې، خــو لا هــم پــه نــیم خــوبي حالــت کــې وم، هــېڅ مــې ســترګې نــه خلاصــېدې، چــون پــه دې شــپه یــوازې زمــا نوکریــوالي وه، تــر دولــس نیمــو، یــوې بجــې بســتر کــې د ناروغــانو پــه فشــار، تبــه کتلــو او د دوا پــه توصــیه کولــو لګیــا وم، همــدې ســاعت کــې پرېــوتلم، خــو پــه هــر حالــل ځــو مــې ســم ځــان رابیــدارو لــه کړکــۍ مــې ورکتــل، پــه ډېــر شــتاب د اتــاق ور راوټکېــدو، ټــک ټــک پســې پیوســته یــې پــه اجلــه ســره کــړل: ډاکتــر صــاحب، ډاکتر صاحب...

زر مــې کمــیس غــاړې تــه کړلــو، ور مــې ورخــلاص کــړو، مشــعل نــامی د روغتون نرس ولاړ و، کړل یې:

- وبښــه ډاکتــر صــاحب! لــه خوبــه مــې راویښ کــړې، یــو ځــل عاجــل تــه راشــه، شــیخ صــیب یــوه ښــځینه ناروغــه راوړې ډېــره تکلیــف ده، البتــه لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، دا وخــت هغــه لــه نــن نــه شــاوخوا پنځــه ویشــت کالونــه وړانــدې پــه ۱۳۷۲ لمریــز صــحنه کــې د طالبــانو د لــومړۍ واکمنــۍ دوره وه او نمــوړی شــیخ صــیب عــلاوه ددې چــې د ولســوالۍ پــه ســطحه د جامعــه جومــات ملاامــام

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د قـومي مخـورو مشـر و، د طالبـانو د اسـلامي تحريـک پـه نـوم د وخـت د حکومـت ډېـر لـوی نظـامي او قـدرتمن شـخص هـم و، زيـات شـمېر مصـلح کسـان يـې لـرل، لـه قـده ټيـټ چـاغ او پـوخ عمـر يـې لرلـو، دوې شـملې بـه يـې پرېښـودلې، عـين حـال کـې ډېـر تونـد هـم و، ډېری وخـت بـه يـې د دوهمـې خبـرې سـره وار کولـو، خلاصـه معشـل مـې تـر مـخ شـو، ببرېنـي قدمونـه مـې پسـې ورواخيسـتل، شـيخ صـيب د عاجـل بخـش پـه وره کـې ولاړ و، پـه مـا د سـترګو لګېـدو سـره يـې کـړل: ډاکتـر بـه نيـغ پـه خپلـه چـوکۍ ناسـت و، تاسـو د انځيـر ګلان نيم ساعت راپيدا کېږي نه!

د ښښـني پـه غوښـتو سـره مـې رفتـار کـې لاس پـه نامـه سـلام عليـک او درنـای ورتـه وکـړو، نـور تېـز تـرې تېـر شـوم مسـقيماً عاجـل شـبه تـه ننـوتلم، نـاروغ تـه مـې ځـان ورسـولو، شـيخ صـاحب هـم جوخـت راپسـې راننوتلـو، چـې کتـل مـې پيغلـه لـور يـې خـورا سـخته تکليـف وه، ژړا او زګيـروي يـې سـره ګـډ و، پـه يـوه ذربـه يـې غټـه. غټـه سـاه اخيسـتله، خپلـو خولـو کـې لنـدې، خوشـتې جـامې د چپرکـټ لـه پاسـه پرتـه وه، عـين حـال کـې د سـتر سـاتلو پـه پـار، کـه څـه هـم چـادري يـې تـرې لـرې کـړې وه، خـو لا هـم تـور پړونـی يـې لـه سـر او مـخ نـه تـاو و، يـوازې دوې سـترګې يـې ښـکارېدې، مشـره ميـرمن يـې، يعنـي ددې نجلـۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــور یــې هــم ورســره راوســتلې وه، د لــور تــر څنــګ یــې پــه چــوکۍ ناســته وه، لــه دروازې نه د داخلېدو سره سم مې، هغو ته هم کړل:

- مورې سلام علیکوم ستړې مشې!

په ټیټ او جړ غږ یې د سلام جواب راکړو.

بیا مې ورته کړل:

- په دې خورکۍ څه شوي؟

مــور یــې چــوپ پــاتې شــوه، شــیخ صــیب لاس ورتیــر کــړو، د نجلــۍ پــه کېــډه خور پړونی یې لږ هاخوا کړو، کړل یې:

- لــه پــرون ســهار راهســې یــې خــالي ادرار بنــد دي، کــورنۍ دواوې مــو ډېــرې ورکــړې، خــو هــېڅ فایــده یــې ونکــړه، مــازیګر راهســې یــې دا ســپوخت هــم وپړسېدو،

د کمــیس لــه پاســه ښــکارېده دنجلــۍ مثانــه بېخــي پــه چــاود وه، دســتکش مــې پــه لاس کــړل، پــه دې دوو ګوتــو مــې لــږ لــږ تختــه کــړه، د نامــه تــر غــوټۍ ښــکته ساحه یې لکه کاڼی داسې کلکه وه، شیخ صیب ته مې سترګې ورواړولې:

- پــه خــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، زیاتــه تکلیــف ده، کــه ستاســو اجــازه وي، زر تــر زره بایــد د تناســولي آلــې لــه لارې پیــپ ورتــه تیــر شــي، خلتــه ورتــه واچــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـي، ترڅـو یـو ځـل یـې مثانـه راخـالي شـي، لـه خطـره ووځـي، بیـا بـه یـې معاینـات وکـړو، څـو معلـوم شـي، چـې پروسـتات یـې سـتونزه پیـداکړې؟ مثـانې یـې چـرک کـړی؟ کـه بـل څـه مشـکیل دي؟ کلـه یـې چـې تشـخیص وشـو، دواه درته لیکم، انشاءالله دومره جدي خبره نه ده، ښه کېږي.

شیخ صیب رانیغ شو کړل یې:

- زنانه ډاکتره شته؟

- نه شیخ صاحب! بدبختانه زنانه ډاکتره نه لرو!

- څـه خـدای ج وهلـی یـې، کـه ډاکتـران یـئ، ملایکـې خـو نـه یـئ، د یـوې نـامحرمې ښـځې برېنـډول، د بـدن هغـه برخـو تـه یـې کتـل او لاس وروړل، چـې مـور او پـلار تـه یـې نـه دي روا، تاسـو پـه کـوم شـرعي حکـم، پـه کـوم مـذهب ځان ته حق ورکوئ او روا یې ګڼئ؟

زړه کـې مـې وېـل: دنجینـو مکتبونـه خپلـه تـا بنـد کـړي، چـې نجینـې مکتـب ونـه وایي، ښځینه ډاکترانې خو له اسمانه نه رالوېږي!

کـه څـه هـم پـه ټـول کـې دا د وخـت د طالبـانو د اسـلامي تحریـک واکمـن حکومـت پالسـي وه، چـې د نجینـو پـه مـخ د مکتبونـو دروازې پـه مطلـق ډول پکـې تـړل شـوې وې، خـو زمـوږ پـه منطقـه یـا د ولسـوالۍ پـه سـطحه نمـوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـیخ صـاحب د نجینـو د ښـونځیو د بندېـدو سـربېره نـور ټـول حکـومتي احکـام کـه د خلکـو بـه خوښـه وه، کنـه. پـرې پلـي کـول یـئ، حتـا تـر اشـد ضـرورت، هغـه هـم لـه چـادرۍ او یـو نارینـه محـرم پرتـه هـېڅ ښـځې تـه لـه کـوره د راوتلـو اجـازه هـم نـه وه، لـه دې کبلـه کـه څـه هـم ممکـن د سـردار داود او ډاکتـر نجیـب د دورې یـوه نیمـه ډاکتـره بـه پیداشـوې وه، ولـې پـه دومـره سـختو شـرایطو او قیـداتو کـې یـې نشـوی کـولی، چـې روغتـون تـه راغلـې وی، دنـده یـې اجـرا کړې وی.

خـو پـه هـر حـال، شـیخ صـاحب تـه مـې چېرتـه دا خبـره کـولی شـوی، مخکـې مـې یادونـه وکـړه، ډېـر کلـه شـخه انسـان و، چـې معمـولي بـه یـې خبـره لـه دمـاغ نـه هسـې او داسـې وه، خـورا سـخت یـې سـړی بـې آبـه کولـو، ان وار یـې کولـو، دده په ځواب کې مې په آجزانه انداز کړل:

- ربښـتیا هـم شـیخ صـیب! اصـلاً مـوږ هـم دمجبـورۍ لـه مخـې ورتـه تـړل شـوي یـو، کنـه واقعـاً پـه یـو روغتـون کـې د ښـځینه ناروغـانو لپـاره پـه هـر بخـش کـې د ښـځینه ډاکترنـو شـتون خـورا اړیـن دی، خصوصـاً د داسـې او دې تـه ورتـه ځینـې نـورو ښـځینه نـاروغیو د درملنـې لپـاره، خـو ببخـي اشـد ضـرورت دی، ولـې دا چـې مسـولیت حکومـت او د صـحت عـامې وزارت تـه ورګرځـي، مـوږ څـه نشـو کـولی، خـو څنګـه چـې دا سـتا د لـورکۍ، یـا د ادرار بندېـدو نـاروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارينـه او ښـځينو يـوه مشـترکه او عامـه نـاروغي ده، هـره مياشـت د نـارينو پـه شـمول يـو شـمېر نـورې ښـځينه هـم د نمـوړې نـاروغۍ لـه کبلـه راوړل کېـږي، پـس کـه زر تـر زره يـې تـداوي ونشـي انسـان لـه منځـه وړي، نـو سـره د نـاروا والـي يـې، يـو ډاکتـر نشـي کـولی چـې نـاروغ يـې تـر سـترګو لانـدې لـه درده او فشـار نـه چيغـه وهـي مـري، دی لاس تـر زنـې ورتـه ودرېـږي، د انسـاني تـرحم لـه مخې اړ کېږي چې ژوند يې وژغوري، درملنه يې وکړي.

- د کابل په روغتونونو کې ښځينه ډاکتراني نشته؟

- نـه، شـيخ صـاحب! تـر کومـه چـې زه معالومـات لـرم نشـته، خـو بيـا هـم پوښـتنه وکـړه، ممکـن کـوم روغتـون کـې وي، ولـې اکثريـت هغـه کـورنۍ چـې غـواړي هـرو مـرو بايـد خپلـې ښـځينه ناروغـانې، د ښـځينه ډاکترانـو پـه وسـيله تـداوي کـړي، پاکسـتان تـه يـې بيـايي، امـا لـه بـده مرغـه ستاسـو پـه لـورکۍ وخـت ډېـر وتلـی، تکليـف يـې اوج تـه رسـېدلی، کنـه همغـه پـرون چـې پـرې پـوه شـوي ياسـت، روانـه کـړې مـو وی، رسـولی مـو شـوی، فعـلاً هـېڅ ځـای تـه د وړلـو نـه ده، بېړنۍ تداوۍ ته اړتيا لري.

- د پيچکارۍ د ستنې په وسيله نه راخالي کېږي؟

- نـه شـيخ صـيب محتـرم! بايـد اساسـي درملنـه يـې وشـي، د سـتنې پـه وسـيله کـه يـوه انـدازه راخـالي هـم شـي، نـيم سـاعت وروسـته واپـس ډکېـږي، بيـا هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيـــپ تېرولـــو تـــه اړتيـــا ده او د بيـــا ، بيـــا ځـــل لپـــاره خـــو د ســـتنې پـــه واســـيله نـــه کېـــږي، چـــون د مثـــانې عضـــلات ډېـــر اســـاس دي، دومـــره زخـــم پـــذير نـــه دي، داخل کې خون رزي کوي، چې هغه بيا لا لوی مشکيل رامنځ ته کوي.

- لاحولـــه ولا قـــوت.... څـــومره دليـــل دې زده دی، تـــه پيـــپ راواخلـــه زه يـــې خپلـــه ورته تېروم!

ددې خبـــرې پـــه کولـــو ســـره يـــې حيـــران بريـــان پـــاتې شـــوم، چـــې دې تـــه اوس څـــه وايـــې؟ پـــه تنـــدي کـــې ترخـــو ګونځـــو او غوســـه تـــه پـــه کتـــو يـــې. څـــه ورتـــه وېـــل کېـــدل هـــم نـــه، فکـــر مـــې وکـــړو ممکـــن چېرتـــه يـــې کـــار کـــړی وي، پـــرې پـــوهېږي بـــه، ورتېـــر شـــوم المـــاری مـــې راخلاصـــه کـــړه، يـــو پيـــپ چـــې دوه زره ســـي ســـي خلتـــه پســـې وصـــل و، دوه جـــوړه طبـــي دســـتکش، يـــو قـــوطی د الســـلابن پـــه نـــوم ښـــويه او چســـپناکه مـــايع مـــې راواخيســـتله، شـــيخ صـــاحب تـــه مـــې ونيـــول، کـــړل يې:

- لږ طريقه يې راته وښايه دا څنګه بسته کېږي، ډېر خو به مشکيل نه وي؟

پـــه دې خبـــره ســـره مـــې يـــې بيـــا د ســـر وينبـــتـــه جـــګ شـــول، چـــې ګويـــا دې ســـړي خـــو ببخـــي ليـــدلی نـــه دی، نـــه پـــرې پـــوهېږي، څـــه پـــه بـــلا وواوښـــتم، منـــه نجلـــۍ وژنـــي، بيـــا بـــه يـــې غـــم او مســـوليت هـــم ســـتا پـــه غـــاړه دراچـــوي، خـــو دا مـــې هـــم نشـــوی ورتـــه وېلـــی: چـــې وســـړيه! کـــه دې کـــار کـــړی نـــه وي، تجروبـــه نـــه پکـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـرې، بیـا یـې نشـې کـولی، د هـر چـا کـار نـه دی، ماتـه اجـازه راکـړه، چـې زر یـې ورتــه بســته کــړم، نجلــۍ تکلیــف ده، اباــل لــري، دا چــې نــن دې قــدرت پــه لاس کــې دی، خــدای ج درکــړی، کنــه نــور نــه تــر دې دومــره افغانــانو غیرتــي یــې، نــه ننګیــالی یــې، چــې د نــورو خلکــو خوینــدو، لونــو، ښــځو تــه یــې بســته کــو، تــه څه له اسمانه راښکته یې؟

چــون شــیخ صــاحب، پــه بــې آبــه کولــو، وهلــو ټکولــو کــې مشــهور و، وېرېــدم هســې نــه فکــر وکــړي، چــې زمــا د لــور بربنــډولو تــه یــې تلوســه ده، نــو ځــان تــه بــه سم کار وګورم.

له دې کبله دده په ځواب کې مې په نرمۍ او احتیات سره کړل:

- نــه شــیخ صــیب! ســخت نــه دی، خــو بیــا هــم څــه احتیــات غــواړي، چــا چــې نــه وي کار کړی، لرې ورته ستونزمن دی.

سړی په خپله خبر ودرېدو، کړل یې:

- ته یې طریقه راته وښایه!

مجبــور شــوم لمــړی مــې د ښــویه او چســپناکې مــایع پــه بوتــل ګوتــه ورتــه کېښوده کړل مې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اول بــه دا ښــویه مــایع ټــول بوتــل، یــوه انــدازه وړانــدې پــه شــرمګاه کــې ورتــه واچــوې، بیــا مــې د پیــپ او خلتــې پلاســتیک وشــکولو، ورتــه کــړل مــې: دوهــم قــدم کــې بــه دا پیــپ پــه دغــه شــان، دوو ګوتــو کــې کلــک ونیســه، هــوا درنــه تېــره نکــړي، ترڅــو د پیــپ ســر کــې زخــه راټولــه وي، پــه آســانۍ ســره مثــانې تــه ځــان ورســوي، کلــه چــې مثــانې تــه ورســېدو، اوبــه پکــې راځــي، د اوبــو لــه راتلــو ســره دې ګــوتې تــرې لــرې کــړه، څــو د پیــپ ســر کــې زخــه ځــان پرانیــزي، واپــس لــه مثــانې راونــه وځــي، نــور صــحیح دی، اوبــه خپلــه خلتــې تــه راځــي، مثانــه راخالي کېږي، البته پیپ ډېر لاس کې مه لوغوه ترڅو مکروبي نشي.

ســړي د موفقیــت پــه پــار ســر وخوځولــو، نــور یــې غــږ ونکــړو، دنجلــۍ ځنــګ تــه ورغلــو، تــر چپرکــټ چــاپېره پــرده یــې کــش کــړه، زه هــم تــرې راشــاته شــوم دوې، دری پــردې دېخــوا د بــل چپرکــټ پــه څنــډه ورتــه منتظــر شــوم، شــیخ صــاحب یــې د ښــځې پــه مرســته، دپیــپ پــه داخلولــو پیــل وکــړو، څــو شــیبې وروســته یــې د نجلــۍ چیغــې او فریــاد پــرې لــوړ کــړو، کــه څــه هــم داســې نــور ناروغــان بــه یــې چــې کلــه روغتــون تــه راوړل، پــه ټــول روغتــون کــې بــه یــې د چیغــو انګــازه لګېــده، خــو نمــوړې نجلــۍ ډېــره غیرتــي وه، پــه ټــول تــوان ســره یــې کوشــش کولــو چــې خپــل غــږ خــاموش کــړي، دلتــه یــې چــې غــږ راجــګ شــو، فکــر مــې وکــړو، مثــانې تــه دپیــپ تېــرول خــو پــه نــاروغ دومــره فشــار نــه راوړي، ممکــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه ښــويه مــايع تــرې هېــره وي، وچ پيــپ بــه داخلــوي؟ همــدا و، چــې پــه نجلــۍ مې زړه وسو، ومې نشوی زغلی، غږ مې پرې وکړو:

- شيخ صاحب! هغه مايع دې استعمال کړه؟

ځواب يې رانکړو، بيا مې ورنارې کړې، په دوهم ځل يې کړل:

- هو، هو اول مې همغه ټول بوتل کې خالي کړو!

نــور خــاموش پــاتې شــوم، نجلــۍ لا هــم ســخت فريــاد کولــو، عــين حــال کــې بــه شــيخ صــاحب هــم يــوه نيمــه پټکــه پــرې وکــړه، چــې ګويــا ډېــره مــه چغېــږه، مــور بېچــاره يــې بيــا ســم ورســره ژړل، هــم يــې دا دلاســا کولــه، ډاډ يــې ورکولــو، چــې ګــوا کي لــږ صــبر وکــړه، نــور بســته شــو، اوس بــه جــوړه روغــه شــې .... خــو پــه هــر حــال، همــدې، همــدې کــې لــس، پــنځلس دقيقــې تېــرې شــوې، لا هــم پــرې اختــه و، پيــپ نــه و بســته شــوی، درحــال کــې چــې ټــول ټــال يــوه دقيقــه وخــت نــه نســي، بلاخيــره تــر څــو لحظــې نــور وخــت تېرېــدو وروســته، د نجلــۍ غــږ ټــپ او ټــوپ خــاموش شــو، د مــور ژړا او چيغــې يــې جګــې شــوې، زړه کــې راتېــره شــوه: لکــه چــې ختمــه يــې کــړه، څــو مــې ورنــارې کــولې چــې څــه وشــول؟ د شــيخ صــاحب ورخطــا آوازونــه مــې تــر غــوږو تېــر شــول، ډاکتــره! ډاکتــره! ورمنــډه مــې کــړل، چــې کتــل مــې د نجلــۍ پــه مــخ او غــاړه ليکــه، ليکــه رنــې خــولې بهېــدلې، ضــعف يــې کــړی و، بلخــوا زنګانونــه يــې، پيــپ، د شــيخ صــاحب لاســونه ټــول پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینــو ســره پــره و، لمــړی مــې زر بــالون راکــش کــړو، اوکســجن مــې ورتــه بســته کــړل، بیــا مــې یــو دوې لتــې پــه یخــو اوبــو رالنــدې کــړې، مــور تــه مــې یــې ورکــړې، ترخــو پــه لاس او پښــو یــې ورتــه کېــږدي، دوی تــه مــې ډاډ ورکــړو، چــې خیــر ضــعف یــې کــړی، ښــه کېــږي، زه راتــاو شــوم، پیــپ تــه، شــیخ صــاحب ته مې کړل:

- دا وینــې څــه کــوي؟ غــږ یــې ونکــړو، لــه څــه وېلــو پرتــه نــرم هــاخوا شــو، هرڅــه یــې راپرېښــودل، چــې ومــې کتلــو پیــپ یــې داخــل کــړی و، خــو وینــه زیاتــه و، ښــکارېد نــه چــې صــحیح یــې داخــل کــړی کنــه؟ یــوازې لــه تکــو تــورو وینــو ډک و، اوبــه نــه پکــې راتللــې، لاس مــې ور اوږد کــړو، د یــو وار مصــرف کاغــذي لــولې نــه مــې ښــه ډېــر کاغــذ رابیــل کــړو، بهــر او تــر کومــه ځایــه چــې امکــان و، د تناســولي آلــې داخــل کــې وینــې مینــې مــې پــرې راوچــې کــړې، بیــا جــګ شــوم، لــه المــاری نــه مــې د وینــې د بهېــدو ضــد ســپرې راواخیســتله، دا مــې هــم پــرې اســتعمال کــړه، چــې کتــل مــې ظــالم د مثــانې پــه ځــای، پیــپ رحــم تــه تېــر کــړی و، پــه دې ســره یــې د بکــارت پــرده هــم شــکولې وه، وینــه د همــدې پــردې د پــرې کېــدو لــه وجــې رابهېــدلې وه، کــه څــه هــم ببخــي زیاتــه وه، داســې ګومــان کېــدو چــې څــه انــدازه بــه لــه رحــم نــه هــم رابهېــدلې وي، چــون پیــپ کــې چــې اوبــه نــه راتللــې، ده فکــر کــړی چــې ممکــن ځــای تــه بــه نــه وي رســېدلی، لــه دې کبلــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتېــر کــړی و، ورتېــر کــړی و، خلتــه پســې شــاوخوا دوه متــره پيــپ پــروت وي، صــرف نــيم متــر پــاتې و، نــور يــې ټــول ورداخــل کــړی و، نــو طبعــاً رحــم بــه يــې هــم پرې زخمي کړی وي، وينه به ترې رابهېدلې وي.

خــو پــه هــر صــورت، زر زر مــې پيــپ واپــس راويســتلو، د خلتــې ســره مــې کثافــت دانــۍ تــه واچولــو، لــه المــارۍ نــه مــې بــل پيــپ او خلتــه، ســره د مخصوصــې مــايع راوخيســتل، پــه بېــړه مــې ورتــه تېــر کــړو، د پيــپ د تېرولــو ســره ســم، پــه مثانــه کــې بنــدې اوبــه پــه ډېــر شــتاب د خلتــې پــه لــور راروانــې شــوې، څــو لحظــې وروســته د نجلــۍ ســاه وچلېــده، کــرار کــرار يــې رنــګ راســپين شــو، څلــور، پنځــه دقيقــې لا نــه وې وتلــې چــې پــه هــوش هــم راغلــه، غټــې غټــې خــام رنګــې شــنې ســترګې يــې رارنــې کــړې، فکــر کــړم وشــرمېده زمــا پــه ليــدو يــې واپــس پټــې کــړې، چــې واقعــات شــي، پــه ټــول کــې يــې ډېــره ښــه څــواني لرلــه، زړه کــې مــې وېــل: کاشــکې ددې ســر تنبــه ســړي لــور خــو نــه وی، د يــوې عــادي نــاروغۍ لــه کبلــه يــې ســل مرګونــه دربانــدې تېــر کــړل، خــو پــه هــر حــال، خپلــه شــيخ صــاحب هــم پــه خولــه څــه نــه وېــل، ولــې لــه تنــدي يــې ښــکارېده، چــې د لــور پــه واپــس ژونــد تــه راګرځولــو يــې رانــه خوشــحاله و، لنــډ بــه يــې وايــم، نــور زه تــرې راووتلــم، دوی مــې بســتر تــه ولېــږل، ســهار مــو معاينــات ورتــه تکميــل کــړل، څنګــه مــې چــې شــک کولــو همغــه شــان و، مثانــه يــې چــرک

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوې وه، تـــر دوې ورځـــې بســـتر وروســـته مـــې دواه ورتـــه ولیکلـــه، مـــور تـــه مـــې يې سترګې ورواړولې کړل مې:

- مـــورې! خـــورکۍ خـــو نـــور انشـــاءالله ښـــه ده، هـــېڅ مشـــکېل نـــه لـــري، تاســـو کـــولی شـــئ، چـــې کـــور تـــه لاړشـــئ، د څـــه وخـــت لپـــاره، غوښـــه، لوبيـــا ، مســـتې، وغيـــره تونـــد او تـــروش خـــواړه مـــه ورکـــوئ، او دوا يـــې پـــه خپـــل وخـــت منظمـــه ورکـــړئ، مثـــانې يـــې چـــرک پيـــداکړی و، ترڅـــو ښېخـــي لـــه منځـــه ولاړ شـــي، اينـــده کې بيا دا تکليف ورته پيدا نشي.

مـــور يـــې دعاګـــانې شـــروع کـــړې، زه تـــرې راروان شـــوم، د تللـــو وخـــت کـــې شـــيخ صاحب معاينه خانې ته راپسې راغلو، کړل يې:

- زه د عصـــابو نـــه خوشـــک يـــم، حوصـــيله نـــه لـــرم، ښښـــنه غـــواړم پـــه هغـــه شـــپه مـــې لږ توندې درته وکړې.

- خـــدای ج دې وبښـــه، شـــيخ صـــاحب! نـــه هـــېڅ خبـــره نـــه ده، مشـــران چـــې هـــر څـــه ووايي پروانکړي.

بيا يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– دې روغتـــون تـــه یـــوه، دوې ډاکترانـــې هـــم ډېـــرې ضـــرور دي، کـــه چیرتـــه درمعلـــومې وي، تـــه یـــې راپیـــداکړه، نـــور یـــې د مقررولـــو، معـــاش، تلـــو او راتلو، کارونه زه ورته جوړوم.

– ســمه ده شــیخ صــاحب! زه بــه هڅــه وکــړم، یــوه راتــه معلومــه ده، خــو هغــو د ظــاهر شــاه بابــا پــه وخــت کــې تحصــیل کــړی، اوس ډېــره زړه ده، ممکــن کــار ونشــي کــړی او ځــوانې ډاکترانــې فکــر نکــړم پیداشــي، خــو اصــلاً ددې ســتونزې دحــل لپــاره اساســي کــار تــه اړتیــا ده، زه فکــر کــړم چــې هغــه یــوازې او یـــوازې د نجینـــو پـــه مـــخ د مکتبونـــو او پوهنتونـــو د دروازو پرانســـتل دي، ترڅــو د وخــت پــه عصــري او پرمختللــي طبابــت برلاســې ډاکترانــې مــو جامعــه کـــې وروزل شـــي، صـــرف همغـــه وخـــت مـــوږ او تاســـو دې ســـتونزې تـــه ځـــواب ویلی شو.

– بــاور وکــړه ډاکتــره! کــه دوې شــپې لــه مخــه دې دا خبــره کــړې وی، نــو داســې وګڼــه چــې پــه ډېــره ســنګینه ســزا بــه مــې رســولی وې او چــا چــې دا خبــره کــړې رســولي مــې دي، ولــې بخــت دې دلتــه بیــدار دی، چــې پرتــه ســتا لــه یــادولو، پــه دې اړه، دا دوې شــپې زمــا فکــر خپلــه د ځمکــې او اســمان پــه انــدازه فــرق کــړی، ځنګــه چــې تاتــه معلومــه ده، تــر پرونــه زه خپلــه ښــونځیو تــه دنجینــو د تلــو کلــک مخــالف وم، حتــا د حکومــت لخــوا دا مســولیت ماتــه ســپارل شــوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــه دنجینــو مکتبونــه زمــا پــه حکــم بنــد دي، خــو هــدف مــو دا و، ترڅــو پــه ټولنــه کــې د فحشــا، بــداخلاقۍ او فســاد مخــه نیــول شــوې وي، ولــې نــن مــې چــې د نجینــو د ښــونځیو دبنــدیو د نقصــان او ښــځینه ډاکترانــو د نشــتون لــه کبلــه دلتــه څــه ولیــدل، زه پــه دې یقینــي شــوم، چــې نجینــې کــه ټــول عمــر ســرتورې ښــونځیو او پوهنتونونــو تــه لاړې او راشــي بیــا بــه هــم دومــره د فحشــاء او فســاد لامــل نشــي، لکــه څــومره فحشــاء، بــداخلاقي، بــې شــرمي، بــې غیرتــي، بــې دینــي چــې یــوازې پــه یــوه روغتــون کــې د ښــځینه ډاکترانــو د نشــتون لــه وجــه صــورت نســي، نــو انشــاءالله تــر نــن وروســته بــه زمــا مبــارزه بــرعکس وي، پــه خپــل ټــول تــوان بــه هڅــه کــوم، ترڅــو زر تــر زره د نجینــو پــه مــخ د ښونځیو دروازې پرانستل شي.

زمــا د خبــرې ســره د موافقیــت پــه پــار مــې څــو مننــه تــرې کولــه، مبایــل تــه یــې زنــګ راغلــو، کــړل یــې پــه دروازه کــې څــوک راتــه منتظــر دي. پــه همــدې ســره مــو د مخــه ښــې لاســونه ســره ورکــړل، روخصــت مــې کــړو، کــه څــه هــم پــه لــور مــې یــې زړه بــد و، ډېــره باحیــا، شــریفه نجلــۍ وه، څنګــه مــې چــې مخکــې ووېــل، ښــه ځــواني هــم خــدای ج ورکــړې وه، زښــته زیــات تکلیــف پــرې تېــر شــو، بلخــوا د بکــارت د پــردې پــه لــه منځــه تلــو ســره یــې، پیغلتــوب هــم زیــان مــن شــو، زړه کــې رالوېــده، چــې ګویــا پــه دې ســره بــه یــې راتلــونکې کــې خاونــد هــم د ټــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمــر لپــاره پــرې بــد ګومانــه وي، ددې شــرافت او ښایســت تــه پــه کتــو ، ځنګــه چې ښایي هسې مینه به ورسره ونه لري.

امــا شــیخ صــاحب تــه ددې پېښــې پــه کېــدو خوشــاله وم، زړه کــې مــې وېــل: ځــه ښــه وې چــې خپلــه پــرې واوښــتې، د ولــس مشــکیلات دې درک کــړل، د نــورو مســلمانانو لــه درده خبــر شــوې، دلتــه لــه کــالونو راپــه دېخــوا ، هــره هفتــه دوې، درې خــاص همــدا ســتا د لــور پــه شــان نــاروغې میرمنــې راوړل کېــږي، ددوی، خاونــدان، ورونــه، زامــن، هــر یــو یــې تــر تــا ډېــر غیرتــي دی، ولــې د مجبــورۍ لــه وجــې نارینــه ډاکترانــو تــه اجــازه ورکــوي، چــې درملنــه یــې وکــړي او هــره مســلمانه، افغانــه، خصوصــاً پښــتنه میــرمن چــې د یــو نارینــه ډاکتــر لــه خــوا بربنــډېږي، ســل ځانکدنــه پــرې تېرېــږي، دا ټــول ستاســو یــو شــمیر افراطــي او سخت دریځه اشخاصو له لاسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ دا دریم مړی دی }

خـــدای ج دې وبښــــي، د روژې مبارکـــه میاشـــت وه، د کابـــل ښـــار دده افغانـــانو، ســیمه کــې د ســړک پــه څنــډه روان وم، کــه تللــي یاســت، یــا مــو پــام کــړی وي؟ نمــوړې ســیمه کــې دایــم ډېــره ګڼــه ګوڼــه وي. خــو پــه هــر حــال، چــې کیســه اورېده نشــي، لنــډ بــه یــې وایــم، زېرزمینیــو تــه نارســیده تــر پنجــره هــاخوا پیــاده رو کې، ناري شوې:

- هااا مسلمانا کافر است، روزه راخود!

- آاا مردوم روزه راخورد...

چې ورومې کتل یو سرې کونډۍ ګیرې واله سړې هاخوا د دواخانې د دروازې په زینه کې ناست یو زیړ رنګي ځوان ته د لاس په اشاره سره، پرله پسې همدا ناري وهي، د نموړي ځوان په لاس کې د مدني اوبو بوتل و سر یې پرې وربسته کولو، که څه هم ما د اوبو په څښلو ونه لیدلو، خو داسې ښکارېده چې اوبه یې څښلې اوس د بوتل سر بسته کوي، همدې وخت کې یو ډبل ځوان چې دسمال یې تر سر تاو و، لاس یې ورواچولو د ابو بوتل یې په څپړ ترې ووهلو، بوتل هاخوا والوتلو، له دېخوا یو بل ځوان وار پرې وکړو، په دې یوه ډډې کې یې په لغت ووهلو له زینې نه یې راخطا کړو، په دې سره له شاوخوا وارونه پرې زیات شول، بلاخیره ټول ښار پرې راټول شو، دوکاندار، کراچۍ واله و، ډرېور هر سړي منډې راوهلې برخه یې پکې اخیسته، په هلک یې سمه د عرسات ورځ جوړه کړه، له تاسو یې څه پټه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه یې هم راوپاروله، زړه کې راتېره شوه: سړیه! په دې مبارکه روژه کې چې د هرې نیکۍ ثواب یو په لسه حسابېږي او ستا تر سترګو لاندې څه سپېڅلی او بې خطره جهاد روان دی، چې نن ګناهونه نه تکوهې، برخه نه پکې اخلې، نو داسې وګڼه چې حورې او غلامان دې په ځان نه لورېږي، همدا و، چې پیچکش مې له جیب نه راویستلو، ورټوپ مې کړل، لنډه دا چې، اته، نهه دقیقې مو په هلک کې ښه سم کار وکړو، خنګه چې مخکې مې ووېل ګڼه ګونه بېخي زیاته وه، هر چا زور وروهلو ترڅو یو سوک یا لغته یې وروړسېږي غازي شي، له دې کبله ځینې ضعیفه او سپین ګیري هم تر پښو لاندې شول، اګر چې ضعیفه څه زه خپله د خلکو زور راباندې راغلو پښه مې بنده شوه، ولوېدم، شهادت کې مې هېڅ نه و پاتې هسې یو قسم مې ځان ترې راویستلو، خو په هر حال بلاخیره پولس راورسېدل، برقي ډنډې ورسره وې، په وهلو او ټېلوهلو یې خلک هاخوا دېخوا کړل، چې کتل مو دهلک نه داسې څه شی جوړ شوي و، فکر به دې هم نه و کړی چې دا به انسان و، لاس په یوه، پښې په بله، په وینو سرې ریتې ویتې جامې یې، په ټوټې ټوټې او وینو سرو اندامونو کې تاو راتاو وې، د خلکو ترې لرې کېدو سره سم یو چاغ تکړه سپینږیرې ځان پرې ورخطا کړو، له درد او ژړا نه شنه تبۍ وه، فقط په ستوني او سینه کې یو قسم پخېدلو، نور یې له خولې غږ نه راوتلو، پولسو واپس ترې راپوته کړو، سړې لویه ساه واخیسته، په همدې ډک ستوني ژړا او فریاد کې یې کړل: زوی مې دی، د ګردو تکلیف یې لرلو، د ډاکترانو د هدایت سره سم هر نیم ساعت کې دوه، درې غوړپه اوبه یې باید هرو مرو څښلې وې، پرې جبري کړې یې وې. اوس مې دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینه کې کېنولو زه دواخانې ته ننوتلم دوا مې راخیسته چې تر شاه مې راوکتل سلګونه وحشیان پرې راټول و ، د محشر ورځ یې پرې جوړه کړې وه. په دې سره پولیسو د مجریمو کسانو په نیولو لاس پورې کړو ، ټول یې چېرې نیولی شوی، بسته ښار و ، صرف څلور پنځه کسان یې ونیول، نور نیم هسې وتښول، نیم داسې، ما هم ځان د پولې باغ عمومې په طرف راشیوه کړو ، الله ج دې مغفرت وکړي، دا ښه و ، چې ډېر لاس مې ورونه رسېدو ، کنه ما خو کوشش کولو چې د پیچکش نوکه یې دې سترګو کې ورواچوم، اما د بیرو بار له وجه مې وس ونشو ، یوازې یو ، دوه ډېر کلک ، کلک پیچکشه مې په دې سینه کې ووهلو د پیچکش نوکه تر ببخه ببخه پکې ننوتله. که څه هم دا دریم مړی دی چې داسې په سهوې سره یې قتل کې برخه رانه اخیستل کېږي، خو په دې هلک مې ډېر فکر خراب شو ، اصلاً ده ته هم نه، بلکې پلار ته مې یې ډېر زړه وسو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ زړګی دې ښکته پورته نکړې }

جیــب کــې مــې د مبایــل کړنګــار شــو، زنــګ د وږمــې و، مخکــې تــر دې چــې بلــې وو ایــم، ښــه پــه کــړس کــړس د خنــدا غــږ یــې راغلــو، شــیبه ورتــه غــوږ شــوم، وروسته مې غږ پرې وکړو:

- لکه چې لیونۍ شوې پخیر!

د یوې بلې نرمې خندا په کولو سره یې کړل:

- نه، ولې به لیونۍ کېږم، دومره خوشې دې؟!

- بیــا دې نــو حتمــاً (ګــل لالا) درتــه ویلــي چــې عمــران تــه زنــګ وکــړه، پــرې پــاتې پیسې نه ترې اخلم واده به مو وکړم، ځکه داسې خوشحاله یې!

نجلــۍ یــو ځــل بیــا یــوه خولــه ښــه پــه کــړس وخنــدل همــدې خنــدا کــې یــې راغبرګــه کړه:

- ګــوره کــوره یــادوه، خولــه بــه دې خــوږه وي، څــه اوبــو راوړې یــم، چــې خوشــې بــه مــې درکــړې؟ ۲۲ کالــه یــې خــوري راســره ایســتلې، ډوډۍ یــې راتــه راوړې، جامې یې راته کړې، ډاکتر ته یې بولې یم!

- نه وبل کېږي، ماوبل که مسلمان شوی وي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مې ښه ورونه لګېده، په تونده يې کړل:

- ښا، زما ګل لالا کافر دی امممم!؟

- ورکه شه ټوکه مې درسره وکړه!

- دا د تـــا ټوکـــه ده امـمـــم؟! کاشـــکې عقـــل خرڅېـــدلی یـــو مـــن مـــې درتـــه اخیستلو، چې نور دې د ټوکې او بې عقلۍ فرق کولی شوی!

- یــو مــن بــه دې ځــان تــه هــم اخیســتی و، اتــي دې چــې چاتــه تلفــون کــولی، لمـړی بـه دې سـلام اچولـو، د صـحت پوښـتنه بـه یـې دې کولـه، لکـه غلمینـه انـا مخکې له مخکې به نه ورششنيدلې!

په دې سره مې نجلۍ بيا لږ راموسکۍ کړه، وېل يې:

- غلمینه انا څوک ده!؟

- ورکــه شــه، غلمینــه انــا پرېــږده، دلتــه ډېــر ښــه انــار دي، کــه زړه دې ورتــه کېږي؟ چې یو کارتن درولېږم!؟

-انااار، چېرته یې!؟

- کندهار کې!

- افففف ربنتیا ووایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل وخـت مـې دروغ درتــه ویلـي؟ تــه صـبر خـو چـې راویــې ګټـو، اتــې خـو مـو د نــامزادۍ هــم کلمـــې ور شـــنې کـــړې، دا دی، دوې میاشـــتې وروســـته اوه کالـــه پوره کېږي!

- ددې کنـــدهار نیکمـــرغ نـــه خـــو هابلـــه ورځ راغلـــې یـــوه دې پکـــې دوې نشـــوه، وېـــل دې کارونـــه نـــه و، اوس بیـــا ولـــې ولاړې، لکـــه چـــې کرایـــې دربانـــدې ډېـــرې دي!؟

- نـــه، کنـــدهار کـــې نـــه پـــاتې کېـــږم، هـــرات کـــې مـــې کـــار پیـــداکړی، ببګـــا تـــه حرکت کوم پخیر، دعا کوه!

- هـــرات هـــم د همـــدې بدبختـــه وطـــن یـــوه برخـــه ده، نـــه بـــه کـــار وي، نـــه هـــېڅ هســـې به دې کرایې مصرف شي، که زما منې مه ځه!

- بیا نو لکه چې راتبنتي له خیره!

پـــه دې ســـره نجلـــۍ یـــو ځـــل بیـــا دلمـــرې ځـــل پـــه شـــان ښـــه دزړه دخلاصـــه وخنـــدل، د خندا په وروستیو کې یې کړل:

- بـــوووووو دا خوبونـــه دې ابـــو تـــه وایـــه، پـــوه شـــوې؟ ځـــه خـــدای ج دې تـــر نکـــه تیر کړه!

- ښه درته وایم، چې ته هم نه راتبنتې، کار هم ونکړم بیا نو څه وکړم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– د څه شي کار دې پيدا کړی؟

– يـوه فابريکـه ده، زړې اوسـپنې وېلـې کـوي، د اطـاقونو د چـت لپـاره اوسـنيز ګاډر ترې جوړوي!

– اووووو هغـه تـه ورنشـې ډېـر خطرنـاک کـار يـې دی، زمـوږ يـو همسـايه د بخملـې خالـه زوی، کابـل کـې همداسـې يـوې کارخانـه تـه ورغلـو، يـوه مياشـت يـې پکـې ونـه وتلـه، د لاس کـوتې يـې ماشـين نيـولې وې، تـر غـوڅې کـړې يـې دي، بيچـاره اوس هـم پـه يـوه لاس معيـوب دی، مـور تـه يـې کيسـه کـړې وه، چـې هـره ورځ د دوو، دريـو نفـرو لاس يـا پښـې پکـې قطعـه کېـدل، ډېـر کاريګر په کې وسوځيدل، ان هډوکي يې ايرې شول!

– نـه انشـاءالله زه احتيـات کـوم، معاشـونه يـې ښـه دي صـرف چـې شـپږ اوه مياشـتې کـار پکـې وکـړم، کـه د الله ج رضـاء وه، بيـا دومـره کېـږي، چـې د ګـل لالا پـاتې حسـاب دې پـرې خـلاص شـي او هـم د دواړو د واده يـو متوسـط محفل پرې برابر شي!

– زه خـو وايـم مـه ځـه، هسـې بـه سـرګردانه شـې، تـه راشـه توکـل پـه خـدای ج يـو ځـل بيـا مـې ګـل لالا تـه ووايـه، چـې دا پـاتې روپـۍ قـرض درتـه پرېـږدي، کلـه چـې د وطـن حالـت لـږ ښـه شـو، کارونـه پيـدا شـول، بيـا بـه يـې درکـړم، دا ځـل بـه زه هـم ورتـه ووايـم، کنـه پـه خـدای ج داسـې شـرمېږم، د خپـل واده پـه اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معمــولي خبــره هــم نشــم کــولی، دا خــو پرېــږده چــې ګــل لالا تــه مــې مخــامخ وواېــم، چــې دا پــاتې پیســې یــو څــه وخــت عمــران تــه پرېــږده، ترڅــو واده یــې وکــړي، بیــا بــه یــې کــرار کــرار درخلاصــه وي، موســکا کــې یــې پســې زیاتــه کــړه: خو خیر نن به ستا لپاره دا نوم هم وکړم!

د نــوم کولــو لفــظ یــې څــه جالبــه غونــدې راتــه ښــکاره شــوه، زه یــې هــم لــږ موسکی کړم، خو په هر حال ځواب کې مې یې ورغبرګه کړه:

– نــه مــړې! هــا مخکنــی ځــواب مــې یــې چــې پــه یــاد وي، ولاکــه بیــا ورتــه وواېــم، چــې اوه کالــه نــور هــم ووځــي، پســې اوږده مــې کــړه: دومــره بــې غیرتــه هــم نــه یــم، هــو رښــتیا تــه صــبر پــه دې اړه دې یــوه ټوکــه رایــاد کــړه وایــي: کــومې نجلــۍ د موســی خــان پــه نــوم یــوه کلیوالــې هلــک ســره کــوزده کــړې و، نمــوړی هلــک چرســي و، بیــا بــه یــې نــو کــه یــوه پیداکولــه کــه دوې پــه خپلــو چرســو بــه یــې ورکــولې، لکــه زمــا او ســتا د کــوزدې یــې شــپږ، اوه کالــه وتلــي و، د واده لپــاره یــې یــوه روپــۍ نــه لرلــه، بــل ورځ پــه کــوم واده کــې د دریــا ســره پــه ټپیــو کــې، دکلــي نــورو نجینــو د موســی خــان د چرســو او مفلســۍ پیغــور ورکــړی و، نجلــۍ پــه زړا شــوې وه، پــه دې مجلــس کــې دموســی خــان خــور هــم ناســت ده، د موســی خــان خــور چــې دکلیوالــو نجینــو پیغــور او د وریــنــدارې ژړا لیــدلې، دتسلې په پار یې له دې خوا ټپۍ وراچولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی دې ښکته پورته نکړې

موسی به کونه ورکوي تابه ساتينه!☺

ټپـــی تـــه دواړو يـــوه شـــيبه وخنـــدل، پســـې زياتـــه مـــې کـــړه، مقصـــد د موســـی خـــان دخـــور خبـــره زړګـــی دې ښـــکته پورتـــه نـــه کـــړې، ځنګـــه مـــې چـــې مخکـــې درتـــه ووېـــل، دومـــره بـــې غيرتـــه هـــم نـــه يـــم، زه غـــواړم چـــې واده مـــې پـــه حلالـــو پيســـو وکـــړم، ځکـــه دا دټـــول عمـــر ســـودا ده، هســـې نـــه بيـــا مـــو راتلـــونکی خـــراب شـــي، کنـــه منـــه داســـې غلـــه ملګـــري لـــرم، چـــې يـــوه شـــپه ورســـره ووتلـــم، ولا د پنځـــو وادونو پيسې خو درته راپيداکړم!

- امممممم! ته د غلو سره هم ملګری کوي؟

- نـــه، غلـــه نـــه دي، قســـم ده، هـــر يـــوه يـــې تـــر مـــا ډېـــر تعلـــيم کـــړی، خـــو کـــار نشـــته، تر مورې لويې لويې ستونزې لري، حالاتو مجبور کړي!

- ښـــا ، نـــه غـــلا دې ورکـــه شـــي، خـــو ماوېـــل کارونـــه نشـــته، پـــه اوه کـــالونو کـــې دې، ايلـــــه دری لکـــــه روپـــــۍ ورخلاصـــــې کـــــړې، دا دوه لکـــــه نـــــورې ترڅـــــو ورخلاصـــوې پنځـــه کالـــه خـــو نـــور هـــم اخلـــي، خبـــرو کـــې يـــې د نرمـــې خنـــدا پـــه يـــو ځـــای کولـــو ســـره زياتـــه کـــړه: پـــه خـــدای ج زه اوس داســـې شـــوې يـــم، لکـــه د اتيـــا کالو بوډۍ هيڅ د ځوانۍ او پيغلتوب مستي نه ده راکې پاتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خندا کې مې ورغبرګه کړه:

- د مســتۍ غــم مــه کــوه، زمــا یــې چلونــه زده دي، داســې بــه دې مســته کــړم، کــه ژوند و لکه هوسۍ همداسې ټوپونه به وهې:

ویې خندل:

- څنګه چلونه!؟

- درته وښایم؟

- هــو، خــو ګــوره، کــه بــې حیــا خبــره دې وکــړه، داســې بــه دې د خــولې خونــد درجوړ کړم!

- ښا، څه نو بیا دې وي!

- اممممــم زه پــوه شــم چــې تــه غــواړې څــه ووایــې، خــو ښــه و چــې ودې نــه ویــل کنه!!! خبره یې همدا د ګواښ په نقطه پرېښوده، نور یې څه ونه ویل.

خندا سره مې ورغبرکه کړه:

- لمــونځ قضــاء کیــږي، څــه فعــلاً دې پــه خــدای ج ســپارم، ماښــام تــه انشــاءالله که ژوند و، بیا زنګ درته وهم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خـــدای پامـــانۍ پـــه کولـــو ســـره مـــې تمـــاس همدالتـــه ورقطعـــه کـــړو، تـــر ســـرک هـــاخوا جومـــات کـــې لـــه لمانځـــه کولـــو وروســـته، کـــرار کـــرار د هـــرات د ســـه صـــد چهـــار (۳۰۴) مـــوټرو اډې تـــه ورغلـــم، لمـــړی مـــوټر ډک و، يـــوازې شـــاته ســـيټ کـــې د دوو نفـــرو ځـــای پکـــې پـــاتې و، لـــه دې تيـــر شـــوم، د دوهـــم مـــوټر د ډرېـــور تـــر شـــا د شيشـــې طـــرف تـــه د يـــوې چـــوکۍ ټکـــټ مـــې وکـــړو، واپـــس راښـــکته شـــوم تـــر څـــو مـــوټر ډکيـــدو تـــر څنـــګ يـــې يـــوه هوټـــل کـــې ورتـــه منتظـــر شـــوم، د شـــپې آتـــه بجې وې، کلينر را ناري کړې:

- بيا بخير حرکت است!

مـــوټر کـــې کيناســـتو، د ډرېـــور د حکـــم ســـره ســـم مـــو، د دعـــا لپـــاره لاســـونه پورتـــه کـــړل، خلاصـــه ټولـــه شـــپه مـــو پـــه ســـفر تيـــره شـــوه، د ســـهار آذانونـــو تـــه کـــم وخـــت پـــاتې و، هـــرات تـــه ورســـېدو لـــه مـــوټر نـــه د راښـــکته کېـــدو پـــه محالـــل مـــې مبايـــل راويســـتلو، ترڅـــو ســـاعت څـــو دی؟ چـــې کتـــل مـــې وړمـــې لـــس، پـــنځلس زنګونـــه وهلـــي و، نيـــت مـــې وکـــړو، چـــې زنـــګ ورتـــه ووهـــم، بيـــا مـــې ويـــل اوس بـــه ډېـــره کلکـــه ويـــده وي، لـــه خـــوب نـــه بـــه يـــې وباســـم، مبايـــل مـــې واپـــس جيـــب تـــه کړلـــو، جيـــب کـــې يـــې لا تکـــرور نـــه و نيـــولی؛ چـــې زنـــګ ورتـــه راغلـــو، واپـــس مـــې راويستلو وړمه وه، د اوکې سره سم يې په تونده ويل:

- زنګ ولې نه پورته کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مــوټر کــې وم نــه يــم پــرې خبــر شــوی، اوس مــې زنــګ درتــه وهلــو خــو ماوېــل ويده به يې، زه راورسيدم همدا اوس له موټر نه راښکته شوم!

– په دې شپه کې اوس چيرته ځې؟

– دلتــه هوټــل شــته، تنهــا زه نــه يــم، ډېــر مســافر دي، ځــه ارامــه ويــده شــه، ســهار بيا زنګ درته کوم، اتي مې همدلته پسې ورقطعه کړو، نجلۍ غوسه وه.

ســهار لــه لمانځــه وروســته مــې د فــابريکې پوښــتنه وکــړه، لــه ښــاره لــرې يــوه دښــته کــې وه، د چــای خوړلــو پــه محــال مــې ورمــې تــه زنــګ وکــړو، تــر ســلام او حال احوال اخيستلو وروسته مې ورياده کړه:

– فابريکــه لــه ښــاره لــرې پــه کومــه دښــته کــې ده، وېــل کېــږي هلتــه موبايــل هــم کــار نــه کــوي، مقصــده چورتــه مــه وهــه، د جمعــې جمعــې پــه ورځ انشــاءالله ښــار تــه راښــکته کېــږم، احوالــ دې اخلــم، پــه همــدې ســره مــو د شــبکې د ســتونزې لــه کبلــه تمــاس قطعــه شــو، خبــرې مــو خلاصــې وې، اتــي زه هــم پســې ونــه ګرځېــدم بيــا مــې زنــګ ونــه وهلــو، تــر چــای څښــلو وروســته مــې د فــابريکې پــه لــور حرکــت وکــړو، ډېــره لار وه، ســرک هــم خــراب و، ډرېــور د مــوټر ســره احتيــات کولــو، لنــډه دا چــې شــاوخوا پــه يولســو بجــو فــاريکې تــه ورســيدم، د کــوم کــس ســره مــې چــې رابطــه کــړې وه، هغــه مــې پيــداکړو، نمــوړی د فــابريکې د بــرق رســونې مســول و، شــپه مــې ورســره وکــړه، ســبا يــې دکارمنــدانو مشــر تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفــي کــړم، ســم د لاســه یــې د فــابریکې دکــارکوونکو خــاص یــونیفرم راکــړو، ســلګونه کــارګر او مــوټر پــه کــار مصــروف و، بــېلا بېلــې دنــدې یــې مــخ تــه ورلــې، کــارونو تــه پــه کتــو د کارمنــدانو معاشــونو هــم فــرق لرلــو، تــر ټولــو ښــه معاشــونه د هغــو کســانو و، چــې ویلــې شــوې اوســپنه بــه یــې د اور لــه بټیــو نــه راایســتله، د ګــاډرو قالبونــه بــه یــې تــرې ډکــول، پــه دوهــم قــدم کــې د هغــو کارمنــدانو معاشــونه ښــه و، چــې د ارې لــه خــولې نــه بــه یــې اوســپنې راجګــولې د اور بټیــو تــه بــه یــې وراچــوې، دریــم ګــام کــې د اره کشــانو معــاش ښــه و، همداســې پایــه پــه پایــه معاشــونه ټیټېــدل، خلاصــه مــا هــم د **۲۵** زره افغــانۍ میاشــتني معــاش پــه مقابــل کــې د هغــو کارمنــدانو ســره شــروع وکــړه، چــې د ارې لــه خــولې نــه یــې اره شــوې اوســپنې راوړلــې، د اور بټیــو تــه یــې ورغورځــولې، کــه څــه هــم لمړیــو کــې ورســره نابلــده وم، داســې درانــه کارونــه مــې نــه ؤ کــړي، لــږ راتــه مشــکیله وه، خــو کــرار کــرار ورســره بلــد شــوم، ان تــر دې چــې یــوه میاشــت وروســته مــې د رســمي کــار ســربیره دوه، درې ســاعته اضــافه کــاري هــم کولــه، چــې پــه دې ســره میاشــتانه تــر **۳۵/۳۰** زره افغــانۍ راتــه جــوړې دې، خوشــحاله وم، کــه څــه هــم زور بــاره و، امــا بیــا هــم ښــه پــه طبعیــت مــې کــار کولــو، د جمعــې، جمعــې پــه ورځ بــه ښــار تــه ښــکته کېــدم، ورېمــې تــه مــې زنــګ وهلــو، ددې د حــال احوالــل اخیســتلو عــلاوه، د خپــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

صــحت او کــار پــه اړه بــه مــې هــم ډاډ ورکولــو، حتــا تــر هغــو پیســو چــې ماتــه بــه جــوړې دي، څــه زیــاتې بــه مــې ورتــه ښــودلې، ترڅــو خوشــحاله اوســي، بلاخیــره لــه پنځــه میاشــتې کــار کولــو وروســته، د شــپږمې میاشــتې پــه لمړیــو کــې غالبــاً پــه دریمــه نیټــه یــو ځــل بیــا د جمعــې ورځ وه، د تــل پــه څیــر ښــار تــه ښــکته شــوم، حمــام مــې وکــړو، اتــي کــرار کــرار راغلــم د لیلــې پــارک د شــنه چمــن پــه مــنځ کــې مــې د اوږې دســمال رالانــدې کــړو، لــه پاســه پــرې کیناســتم، ســم دلاســه مــې وږمــې تــه زنــګ وکــړو، تــر اولیــه ســلام کــلام وروســته مــې بیــا هــم هیلــه ورکــړه، چــې ګویــا صــرف دوې میاشــتې نــور کــار وکــړم، د ګــل لالا دپیســو دخلاصــېدو عــلاوه دې، د دواړو یــو ســپک د واده محفــل هــم پــرې جــوړېږي، اتــي پــه ډېــرو لیوني خوشحاله دي!

نجلۍ په موسکي انداز کړل:

– ښــا خــدای ج دې دا دوې میاشــتې نــور هــم خیــر درپــیښ کــړي، بیــا یــې فابریکــه کــې د شــپې د ځــای او خــواړو پوښــتنه وکــړه، ترڅــو مــې ځــواب ورکولو، کړل یې:

– ولې ارګمي کوې خوب درځي؟

د لمړۍ پوښتنې ځواب یې پاتې شو، د دوهمې په ځواب کې مې یې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نــه، خــوب نــه راځــي د کــار ســره بلــد شــوی یــم، کومــه ورځ چــې بېکــاره شــم ټــول وجود مې مړ، مړ درد کوي، شخ پخ وم!

– اووو کاشـــکې رالنـــډوی، پـــه خـــدای ج داســـې چـــاپي مـــې زده ده، ددې شپږو میاشتو شخي مې دې په نیم ساعت کې درنه ایستله!

– کاشـــکې درلنـــډ وی، چـــاپي کـــړی بـــه دې هـــم وم او حیـــا دې وي.............

مقصد دلته مې یوه وړکۍ ټوکه بله هم ورسره ملګرې کړه!

د ټوکې سره مې نجلۍ حساسیت وکړو سمه دمه په جنګ شوه:

– خـدای ج دې حـال تـر دې بتـره کـړه، بـې شـرفه، بـې حیـا ، بـس کـړه چـې هـا بلـه ورځ مې څه درته ونه ویل، ته بله ورځ.....

خبره کې یې ورولویدم:

– ورکه شه، ډېره مه ټرېږه، خوله مې غلطه شوه!

خندا او غوسه یې سره ګډ شول کړل یې:

– ښا بیچاره! چې مور ته دې کومه ورځ خوله ورغلطه نشي!

نظـر هغـه ټـوکې تـه دا خبـره یـې واقعـاً جالبـه وه، هـر څـو مـې ځـان کـابو کولـو، خـو نشـوه لـړ رانـه وخنـدل شـول، زمـا د خنـدا پـه اورېـدو نجلـۍ سـم کـړس وهـل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتــي لــه مــا نــه هــم آتــڼ شــوه، يــوه لحظــه مــو ښــه ســره وخنــدل، وروســته مــې ورغبرګه کړه:

- باور وکړه، که دعقل نوم وي درکې، فقط د ښکرو کمی دې دی!

- امممـــم! حقيقــت تــريخ وي، چــې داســې بــې واکــه خولــه دې ده، رښــتيا وايــم کومه ورځ دې مور ته ورغلطه نشي، ورته ونه وايې چې...

بيا مو هم لږ سره وخندل زر مې ځان کابو کړو:

- ورکــه شــه، مبايــل کــې مــې چــارج کــم دی، چــې قطــع نــه شــي، پــارک تــه مخــامخ دوکـــانو کـــې ډېـــر ښـــه د چرمـــو افغـــاني کـــالي ښـــکاري، کـــه خوښـــېږي دې، چـــې درتللم يو جوړ درته واخلم؟!

- هـــو! خوښـــېږي مـــې، خـــو دلتـــه هـــم پيـــداکېږي، تـــه دې اوس پيســـې مـــه ښـــوروه، خيره بيا به يې واخلو!

- اووووو ليـــونۍ! پـــه دې نـــه کمېـــږي، چـــې شـــپږ اوه مياشـــتې کـــار کـــوم، لـــس ورځـــې نـــور يـــې هـــم نـــه صـــحيح، هغـــه د چـــا خبـــره، ســـل پـــه لالـــي ولاړې دا دوې يـــې د بنګړوi

نجلۍ وخندل کړل يې:

- داسې نه وايي چې په لالي ولاړې، وايي په لالي پورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففــف! تــه هــم پــه خبــر کــې خبــره جــوړه وې، دواړه يــوه معنــا لــري، پســې زياتــه مــې کــړه، هــر جــوړ کــالي دې چــې ښــه دربانــدې جــوړ وي، انــدازه يــې واخله بيا يې ماته ووايه، چې په همغو اندازه يې واخلم!

- وايم درته چې، مه يې اخله بيا يې دلته اخلو!

- نــه دا ډېــر ښــکلي دي، منــه چــې يــو جــوړ مــې نــه وي درتــه اخيســتي، يــو ځــای کــې مــې ډېــر ښايســته زنانــه يــې ســاعتونه وليــدل يــو لــه هغــو نــه هــم درتــه اخلــم، پــه اخيــره ورځ د هــرات ښــار کــې ګــرځم، کيدشــي دې مــارکيټونو کــې نــور هــم ښــه، ښــه شــيان وي، کــه مــې کــوم بــل څــه خــوښ شــول هــم دروړم يــې، خــو خــو خو...

- خو خو څه؟

- خــو، خــو يعنــي تــه بــه هــم نــور لــږ راهوښــيارېږې، اوســنۍ ټــولې نجينــې خپلــو نــامزادانو تــه، مينــه آغــا، نــور چشــم، جيګــر او دې تــه ورتــه نــورو ښــکلو نــامونو غــږ کــوي، مقصــد لــه دې وروســته، تــه هــم بايــد يــو څــه اخــلاق خوشــې کــړه، زمــا خــو شــيرآغا نــوم خوښــېږي، بيــا هــم کــه ســتا حافظــه کــې کــوم بــل ښــه نــوم وي هــم صحيح دی!

نجلۍ لمړی يوه خوله ښه وخندل، د ځان له کنترولو سره سم يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بــووووووو! بيخـــي دې اشـــتيا نشـــته، بـــې غمـــه اوســـه، پـــه خـــدای ج چـــې ټـــول هـــرات راتـــه راوړې، کـــه خـــو مـــې پـــه دې شـــان هوښـــياره کـــړې، زه بـــه ځنګـــه ښـــه ښکارم شيرآغاااا!

نـــور خبـــره تـــرې ولاړه يـــو ځـــل بيـــا خنـــدا واک تـــرې واخيســـت، ســـاه مـــې نيـــولې وه، د خندا په وروستيو څپو کې مې يې ورغبرګه کړه:

- ولـــې خانـــدې؟ د نګينـــې بـــابو خبـــره مـــرګ دې بوځـــه، خـــو ښـــه درتـــه وايـــم، ولا دومـــره ښـــه بـــه ښـــکارې! قســـم ده، ان پـــه ګـــل لالا او مورجانـــه بـــه دې خلـــک آفرينونه وايي!

د خندا په ساتلو سره يې کړل:

- هـــېڅ يـــې دې نـــه وايـــي، ګـــل لالا او مـــور جانـــه مـــې د چـــا افرينونـــو تـــه اړتيـــا نـــه لري!

- د فارســـي زبـــانو خبـــره: ازمـــن فقـــط ګفـــتن اســـت، نـــور دې خوښـــه، مقصـــد خپلـــه بـــه ښـــه ښـــکارې، شـــيراغا ســـتړی مشـــې، شـــيراغا لـــږ رانـــژدې شـــه؟ شـــيراغا هســـې مې کړه، شيراغا داسې مې کړه!

نجلۍ يو ناڅاپه تونده شوه کړل يې:

- له دې هسې او داسې نه دې مطلب څه دی امممم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس مــې مبايــل کــې چــارج کــم دي، دا بــه بيــا کــه ژونــد و، د واده پــه اولــه شپه درته تشريح کړم، هغه هم پس له دريو بجو!

نجلۍ مې بيا لږ را موسکۍ کړه، کړل يې:

- چــې د واده اولــه شــپه پســې مــړ نشــې بيچارګيــه! بيــا داســې خوشــې دي، زه بــه تــر دريــو بجــو تاتــه ويښــه يــم، چــې تــه صــبر د خــان زوی هســې او داســې راتــه تشريح کړي، پس له دريو څنګه، ولې وختي؟

- لمــړی ډېــرې نــورې مهمــې کيســې دي، د هســې او داســې تشــريح تــه ايلــه درې بجې نوبت ورسېږي!

- ښــا ، تــا لکــه چــې ښــې د ادم خــان او دورخــانۍ نقلونــه راتــه ســاتلي، د څــه شــي مهمې کيسې؟

- نــه ورکــه شــه، ادم خــان غريــب پــه هغــو شــپه چــا تــه وريــاد شــوی؟ هغــه د ســمو کيسو شپه ده!

- اممــم! زه پــوهېږم چــې تــه غــواړې څــه ووايــې، خــو کــه لــه څړيــو دې پښــې ويستلې، چې بيا ونه وايې، زه نه وم خبر!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــه مــړې، اصــلاً تــه خپلــه غــواړې لــه څړیــو مــې پښــې وباســې، خاصــې کیســې رانــه واورې، خونــد تــرې واخلــې، خــو بنــده یــې بولــه، دا ارمــان بــه دې ګــور تــه یوسې، زه دومره بې ادبه نه یم!

په دې سره مې یو ځل بیا ښه مزداره وخندوله، پسې کړل یې!

- ویییی قربــان شــومه ښــه ســړی یــې مــا خــو اوس وپیژنــدلې چــې تــه دومــره بــا ادبه یې!

موســکی شــوم، مخکنــۍ ځینــې شــوخې خبــرې یــې یــاد تــه راوســتلې، ولــې بیــا مې هم له خپلې خبرې نه د دفا په پار ورغبرګه کړه:

- هلکــان ټــول باادبــه دي، خــو نجینــې یــې نــه پرېــږدي، غــږوي یــې، پســې غــږوي یې، ترڅو هغه څه ترې واوري چې ددوئ مطلب وي او خوند ترې اخلې!

- هــو! د واده پــه اولــه شــپه د مهمــو کیســو یادونــه هــم مــا وکــړه کنــه، زه بــې ادبــه یم؟

- مهمــو کیســو کــې خــو شــک نشــته او نــه هــم دا د بــې ادبــۍ پــه معنــا ده، صــرف ســتا فکــر منفــي دی، هــر څــه کــې بــې ادبــي درتــه ښــکاري او یــا هــم هغــه متــل دی چــې وایــي: د وږې نظــر پــه دســترخوان وي، قصــداً یــې د بــه ادبــۍ خواتــه کاږې، خوښېږي دې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا سره ګډ يې کړل:

- امممـمـم! هـرات کـې سـم چالاکـه شـوی یـې چـې تاتـه څـه شـی درکـوي؟ پـه رڼـو سـترګو کـې دې د خپلـو بـامو واورې، زمـا پـه بـامو راواچـولې، تـه مهربـاني وکـړه، چـې بـې ادبـي نـه ده، بيـا نـو دا د واده پـه اولـه شـپه د مهمـو کيسـو يادونه څه معنا لري؟

- مـا خـو درتـه ووېـل چـې تـه پـه هـر څـه کـې د بـې ادبـۍ پـه لټـه يـې، همغـه مخکنـۍ خبـره ده، چـې د ورېي نظـر پـه دسـترخوان وي، کنـي د دواده د اولـې شـپې د مهمـو کيسـو لـه جملـې، مـثلاً زه پـوهېږم چـې سـتا لمـونځ او اودس نـه دي زده، لمـړی بايـد لمـونځ، اودس دروښـايم، بيـا د يـوې بلـې ډېـرې مهمـې کيسې نوبت رارسېږي، همداسې به پسې ورځو!

نجلۍ د مخکې په شان يوې خولې خندا وروسته کړل:

- بـوووووو داسـې ووايـه، چـې زه يـې درنـه زده کـوم، مـا شـکر پـه درى کلنـۍ کې اودس او لمونځ زده کړي، له همغو وخت نه پرې ولاړه يم!

- د چا نه دې زده کړی!؟

- د ګل لالا نه مې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ماوېـــل چـــې نـــه دې دي زده! پخـــوا مکتبونـــه نـــه و، ســـپینږیري ټـــول بـــې ســـواد دي، نـــه یـــې شـــوي کـــولی ترڅـــو لـــه کتابونـــه یـــې مســـتقیماً صـــحیح لمـــونځ زده کـــړی وای، همغـــه د پـــلار او نیکونـــو نـــه یـــې سلســـله پـــه سلســـله رانقـــل کـــړی، تـــر دوی پـــورې پـــه داســـې حـــال را رســـېدلی چـــې د هـــر ســـپینږیري لمـــونځ **۸۵** فیصده مشکیل لري، ښا له هغوئ نه به نو تا څه شی زده کړي وي؟

خبرې مې خوند ورنه کړو، په شخه یې کړل:

- الاااا جـــارررر کاشـــکې دا دوه ټکیـــه مکتـــب دې لـــر مخکـــې وېلـــی وای، تـــه راځـــه همـــدا اوس بـــه یـــې زه هـــم درتـــه تیـــر کـــړم، تـــه یـــې هـــم تیـــر کـــړه چـــې د چـــا صحیح دی؟

- نه اوس خوند نکړي!

پـــه دې ســـره نجلـــۍ بیـــا هـــم ښـــه پـــه کـــړس وخنـــدل، چـــې ګویـــا خپلـــه دې نـــه دی زده پـــه دې بهانـــه ځـــان رانـــه خلاصـــوې، لا یـــې خولـــه لـــه خنـــدا نـــه وه راټولـــه بدبختانـــه مبایـــل مـــې چـــارچ خـــلاص کـــړو، د لـــړزې پـــه کولـــو ســـره همدلتـــه پســـې ورقطـــع شـــو، زړه مـــې بـــد شـــو، ولـــې چـــې ســـاعت تـــه مـــې وکتـــل یـــولس بجـــې وې، تقریبـــاً یـــونیم ســـاعت ســـره غږېـــدلي و، خـــو وخـــت بیخـــي تېـــز تېـــر شـــوی و، مـــا داســـې انګیرلـــه لکـــه لـــس، پـــنځلس دقیقـــې چـــې غږېـــدلي و، همـــدې ســـره مـــې زړه کـــې راتیـــره شـــوه: دا نجینـــې هـــم الله ج عجیبـــه مینـــه نـــاکې او خـــوږې پیـــدا کړې، هـــېڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســړی نــه تــرې خســته کېږي، څــومره یــې چــې غــږوې، خونــد کــړي، څــومره یــې چــې خنــدوې خونــد کــړي، حتــا غوســه، ژړا، ګوتخنډنــه یــې بېــل کیــف لــري، همــدې وخــت کــې یــو فامیــل راغلــو دېــګ بخــار او د چــایو ترمــوز د یــوې نجلــۍ لاس کــې و، نــورې ښــځې، ماشــومان لــه اخیــره پســې و، زه تــر یــوه ونــه لانــدې ناســت وم، ډېــره ښــه ســیره یــې لرلــه، خــو نــور مــې دکیناســتو وخــت نــه لرلــو، راجــګ شــوم، ځــای مــې دوی تــه ورخوشــې کــړو، کــرار کــرار د مــوټرو تــم ځــای تــه راغلــم، د یــوې کــرولا یــو نفــر ســواري کمــه و، همــداې کــې کیناســم، شــاوخوا یـــوه بجـــه وه، فـــابریکې تـــه ورســـېدم، طعـــام خـــورۍ تـــه ننـــوتلم ډوډۍ مـــې وخــوړه، لنــډه دا چــې ورځ تیــره شــوه، ســبا ســهار مــې لبــاس کــار واغوســتلو، دېخــوا پــه شــان خپــل کــار تــه حاضــر شــوم، درې ځلــور ورځــې مــې پرتــه لــه کــوم مشـــکیل نـــه کـــار وکـــړو، پنځمـــه ورځ چـــې د همـــدې اونـــۍ دچارشـــنبې ورځ وه، د نــورو ورځــو پــه څېــر خپــل کــار تــه حاضــر شــوم، د اره کشــۍ لــه خــولې نــه مــې ټوټـــه شـــوې اوســـپنې راپورتـــه کـــولې، د فـــابریکې لخـــوا پـــه راکـــړل شـــو، مخصوصـــو کراچیـــو کـــې مـــې بـــارولې هـــاخوا د اور بټیـــو تـــه مـــې ورغورځـــولې، پـــه دې ورځ یـــې هغـــه د روســـانو نـــه دپـــاتې شـــویو ټانګونونـــه، یـــو لـــوی شـــین ټانـــګ اره کـــړی و، کـــه څـــه هـــم حجـــم بـــه یـــې د نـــورو مـــوټرو د اوســـپنو لـــه ټوټـــو ســـره یـــو شـــی و، خـــو وزن یـــې نســـبت نـــورو اوســـپنو تـــه درې چنـــده زیـــات و، ډېـــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســخت یــې ســتړی کــړم، څــو ځــل مــې اره کشــانو تــه هــم ووېــل، ترڅــو لــږ یــې ورېږي، ورېږي تــوتې کــړي، خــو دا کــار ددوي پــه اختیــار کــې نــه و، اره لــه ســرکار نــه پــه همــدې انــدازه ورتــه برابــره شــوې وه، خلاصــه تــر یــولس نیمــو بجــو مــې کــار وکــړو، څــه هــوا ګرمــه وه، څــه کــار درونــد و، خولــو کــې لونــد خوشــت وم، پــه همــدې وخــت کــې چــې اتــي د غرمــې د ډوډۍ او زمــوږ د یــونیم ســاعته دمــې وخــت رانــژدې و، وروســتۍ شــیبې وې، یــوه پنــډه اوســپنه وه، لاس مــې تــر لانــدې کــړل، وس مــې ونشــو درنــه وه، دوهــم ځــل مــې څــه زیــات لاس تــرې ورلانــدې کــړل، پــوره زور مــې ورســره وکــړو، دا ځــل هــم مــزې لــږ وښــورېده، خــو دا چــې د ارې لــه دې یــوې منځنــۍ خــولې نــه د اوســپنو جګــول، پــه هــر صــورت یــوازې زمــا مکلفیــت و، هــرو مــرو مــې بایــد پورتــه کــړې وای، چــون د همــدې دنــدې د ادا کولــو ټټــر مــې وهلــی و، معــاش مــې یــې اخیســتلو، د دریــم ځــل لپــاره مــې ســمه پښــه ورتــه وخرلــه، چــې زور مــې ورســره وکــړو تــر یــوې انــدازې مــې راپورتــه کــړه، خــو دپورتــه کېــدو ســره ســم مــې د نامــه تــر غــوټۍ لانــدې د ســپاخه پــه ســاحه کــې داســې یــوه دردناکــه څړیکــه شــوه، لکــه چــا چــې خنجــر را اچــولی وي، پــورې ورې رانــه وتلــی وي، اوســپنه واپــس رانــه ولوېــده، زه هــم پســې ور ړنــګ شــوم، څــو لحظــې مــې تــر ســترګو ســره او شــنه ســپرغي، تاویــدل راتاوېــدل، بلاخیــره اســمان مــې هــم پــه ورانــدې رنــګ بــدل کــړو، لکــه د اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســکروټه تــک ســور ښــکارېدو، اتــي پــه ځــان نــه یــم خبــر شــوی، مګــر ماخوســتن و، چــې ســترګې مــې رارڼــې کــړې، د هــرات ښــار پــه مرکــزي روغتــون کــې د بســتر پــه چپرکــټ پــروت وم، د فــابریکې یــو کارمنــد (عصــمت) مــې تــر څنــګ پــه چــوکۍ ناســت و، فکــر مــې وکــړو، پــوه شــوم هــر مشــکیل چــې دي، د همغــې اوســپنې لــه پورتــه کولــو راجــوړ شــوي، ومــې غوښــتل لــه عصــمت نــه پوښــتنه وکــړم، چــې څــه راشــوي؟ دده پــه لــور د ورکړېــدو پــه پــار مــې معــاملي ټکــان وخوړلــو، د ســپاخه پــه ســاحې کــې مــې بیــا داســې یــوه خطرناکــه څړیکــه تیــره شــوه، ورســره چیغــه مــې کــړل پــه ســترګو مــې تــوره شــپه شــوه، نــژدې و، چــې بیــا بــې حالــه شــم، عصــمت مــې زر پــه ســینه لاس کېښــودل، څــو دقیقــې همداســې ارام پــروت وم، درد کــرار کــرار ارام شــو، خولــه مــې وچــه وه، لــه عصــمت نــه مــې اوبــه وغوښــتې، خپلــه مــو ترمــوز، ګــیلاس، مــیلاس څــه شــی نــه لــرل، هــاخوا د یــو بــل نــاروغ لــه ترمــوز نــه یــې نــیم ګــلاس چــای راتــه راوړو، تــر یخېــدو وروســـته مـــې همداســـې پـــه پروتـــو یـــو، دوه غوړپـــه تـــرې وڅښـــلو، بیـــا مـــې پوښتنه ترې وکړه، ډاکتران څه وايي، څه راشوي!؟

– د معایناتو نتیجه دې تر اوسه نه ده راوتلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې ســبا مــازدیگر یــوې نرســې د المــارۍ لــه پاســه معاینــات راتــه کېښــودل، د دوهمــې شــپې تــر تېرېــدو وروســته ســهار پــه نهــه بجــو ډاکتــران راغلل زما د معایناتو تر کتلو پس یې عصمت ته کړل:

- نــاروغ دې بایــد زر تــر زره پاکســتان تــه ورســوې دلتــه یــې اعــلاج نــه کېــږي، ډېــر ســخت خفــه شــوم، خــو لــه پیښــې تنبــته نشــته، عصــمت مــې ورولېږلــو، لــه فــابریکې نــه یــې زمــا حســاب راواخیســتلو، د فــابریکې اداري صــرف دومــره مرســته وکــړه، چــې عصــمت یــې د پــایواز پــه صــفت راســره ولېږلــو، معــاش یــې حوالــه و، څــه ســر مــو خــوړوم، پــه دریــم ســهار مــې د ډیورنــډ تــر فرضــي کښــې یــو کــرولا مــوټر دربــس کــړو، چــوکۍ مــو پکــې چپــه کــړې وې، اوږد پکــې پــروت وم، کــه څــه هــم پــه دې وخــت کــې لــږ راکیناســتی هــم شــوم، خــو پــه هــر حــال د ډیورنــډ تــر کرښــې هــاخوا مــو یــو بــل د پاکســتان مــوټر دربــس کــړو، بلاخیــره ماسښــین پــاو بانــدې دری بجــې یــې د کــوټې ښــار پــه ســطحه د یــو مجهــز خصوصــي روغتــون مخکــې ښــکته کــړو، چــې خبــره اوږه نکــړم پــس لــه درې ورځې بستر او معایناتو تر تکمیلېدو وروسته ډاکتر کړل:

- نــن هــم دلتــه پــاتې شــه، دواړه درتــه لــیکم، دا درد او پړســوب بــه دې ښــه شــي، امــا پــه تاســف ســره اساســي عــلاج دې نــه کېــږي زور بــاري دې کــړې، خپلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنســـي قـــوه او يـــا هـــم مـــردي دې د تـــل لپـــاره لـــه لاســـه ورکـــړې، د عصـــر طبابـــت يې له درملنې عاجز دی، ولوکه هر چېره ولاړ شې.

ففففــف دا خبـــره نـــه وه، د عزرايـــل ع ګـــورز و، پـــرې ووهلـــم، يـــوه خـــدای ج مـــې وضـــعيت ليـــدو، خـــو رښـــتيا يـــې ويلـــي چـــې انســـان تـــر تيـــږه کلـــک دی، لا هـــم ناســـت وم ســـاه مـــې اخيســـته، حيـــران حيـــران مـــې د اطـــاق چـــت او دېوالـــو تـــه کتـــل، زړه کـــې مـــې ويـــل کاشـــکې د اور پـــه هغـــو ســـرو بټيـــو کـــې ورلوېـــدلی وای، مګـــر دا کيســـه نـــه وای راشـــوې، لکـــه نشـــه مـــې چـــې کـــړې وي، تـــر ډېـــره مـــې داســـې حساســـه ولـــو لکـــه چيرکـــټ مـــې چـــې روان وي، پـــه عينـــي حالـــ کـــې مـــې د راتلـــونکي لپـــاره د خپلـــو هـــدفونو، هيلـــو او اميـــدونو يـــوه، يـــوه جنـــازه تـــر ســـترګو تېرېـــده، لنـــډه دا چـــې، ورځ د خفګـــان پـــه انتهـــا کـــې تيـــره شـــوه، مابښـــام ورېمـــې زنـــګ ووهلـــو، البتـــه لـــه يـــادولو دې پـــاتې نـــه وي، کلـــه چـــې د ډيورنـــډ تـــر کرښـــه راواوښـــتلو، لمـــړی مـــو يـــو پاکســـتانی ســـيمکارت واخيســـتلو د فـــابريکې ســـره مـــو تمـــاس پـــرې نيولـــو، د ملګـــرو غوښـــتنه وه، همغـــه ورځ مـــا پـــه لنـــډو کـــې د ورېمـــې ســـره هـــم ځـــو خبـــرې پـــرې کـــړې وې، خـــو د خپلـــې نـــاروغۍ او پاکســـتان تـــه د راتلـــو مـــې نـــه و ورتـــه ويلـــي، شـــماره لـــه همغـــو ورځـــې نـــه ورســـره پـــاتې و، کلـــه مـــې چـــې پخـــوانۍ شـــمارې ډېـــرې شـــپې کـــار نـــه و، کـــړی دې نمبـــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه يــې زنــګ ووهلــم، د اوکــې ســره پيوســت مــې غــږ پــرې وکــړو بلــې! نجلــۍ غــوږ نيولی و، غږ يې ونه کړو، بيا مې کړل: بلې وږمې آورې؟!

ويــې پيژنــدم، تــر لمــړي ســلام کــلام وروســته يــې د ورخطــايۍ پــه انــداز ســره کړل:

- چيرته يې؟

- فابريکه کې!

- تــا خــو ويــل چــې پــه فابريکــه کــې يــوه شــبکه هــم کــار نــه کــوي، اوس يــې څنګــه وکړو او دا غږ دې ولې بدل دی؟ رښتيا ووايه څه کيسه ده؟

- هيڅ خبره نشته، ځه زه بيا زنګ درته وهم، اوس کار کې يم!

- نــه، څــه خبــره خــو حتمــاَ شــته، د تيــرې جمعــې پــه ورځ دې هــم زنــګ ونکــړو، تــه او خــدای (ج) تــه او رســول (ص) کــه بــه هــيڅ رانــه پټــوې، رښــتيا، رښــتيا راته ووايه، څه شوي؟!

- د خــدای ج او رســول ص تــر نامــه قربــان شــم، چــې رښــتيا رابانــدې وايــې، بيــا نــو د الله ج رضــاء شــوې، اتــې مــې ټکــي پــه ټکــي د خپلــې نــاروغۍ، پاکســتان تــه د راتلــو او ډاکتــر د وروســتي ځــواب ورتــه وويــل، پســې زياتــه مــې کــړه: زمــا لخــوا نــور کيســه درخلاصــه شــوه، زه چــې پــه هــر لــوري ولاړم، ولاړم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانســتان پــه نــوم بــدبختې خــاورې او د ظــالم کــور تــه بیــا پــه ژونــد نــه درځــم، ممکــن ستاســره مــې هــم همــدا وروســتۍ خبــرې شــي، کومــه کــم او زیاتــه کــه رانــه شــوې وي، ډېــره ډېــره بښــنه غــوارم، د هــر چاســره دې چــې دې چــې د راتلــونکې ژونــد جــوړول زړه غــواړي، پــه خــدای ج مــې ســپارلې یــې، زمــا دعــا دې درپســې وي، له الله ج نه د خوښیو او حسرتونو ډک ژوند درته غواړم!

نجلۍ د چیغو له ژړا سره په جړ غږ کړل:

- دعاګانې دې پربېږده فقط لنډ وایه، چې نن په زهرو ځان نه مړوې نو کله؟

دا چــې زمــا هــم پــه خپــل مظلومیــت د افســوز زوروړو چیغــو ســتونی ډف کــړی و، د نور څه ویلو تاب مې نه لرلو، فقط تماس مې پسې ورقطع کړو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ پوهېږم چې خر دی }

ناڅاهانـــه غـــرز شـــو؛ د دکړکیـــو شیشـــې پـــه شـــتاب وشـــرنګېدې نـــژدې وې رامـــاتې شـــي، ور فـــوراً لـــه شـــاته دېوالـــل ســـره ولږېـــدو، چـــت کـــې غچـــا شـــوه، خـــږ ګـــرد پـــه غـــولي راپرېوتـــو، د بســـم الله ســـره ســـم مـــې راتـــرف کـــړل، لـــه کـــوټې راووتلـــم، لا پـــوه نـــه وم چـــې څـــه دي؟ حـــویلۍ کـــې مـــې پـــه خـــورا حیرانـــۍ هـــاخوا دېخـــوا ورخطـــا، ورخطـــا ســـترګې واړولـــې، چـــې کتـــل مـــې مـــوږ لـــه کورنـــه، څـــو کورنـــه هـــاخوا تـــور دودونـــه او دوړې هـــوا تـــه پورتـــه شـــوې پـــه عینـــي حـــال کـــې دښـــځو او ماشـــومانو د چیغـــو غـــږ هـــم ورســـره جـــګ شـــو، زر واپـــس دهلېـــزه تـــه ننـــوتلم څپلـــۍ مـــې راپښـــو کـــړې، ورمنـــډه مـــې کـــړل، چـــې ومـــې لیـــدل، د الـــف کاکـــا پـــه دروازه کـــې یـــې نوځـــوان زوی پـــه وینـــو ســـور پـــور پـــه داســـې حـــال کـــې چـــې نیمـــه تنـــه یـــې نـــه وه، تـــر موټرســـیکل لانـــدې پـــروت و، ددې ســـربېره هـــاخوا مـــال ځـــای کـــې خـــر هـــم اګـــر چـــې لا ژونـــدی و؛ خـــو ســـترګې یـــې ســـپینې تښـــې وې، لغتې یې وهلې مرګ حال و.

راټولـــو کلیوالـــو لمـــړی موټرســـیکل پورتـــه کـــړو، وروســـته یـــې تـــرې لانـــدې دشـــاپور نیمـــه جســـد تـــر دروازه دننـــه پـــه ســـپاچه د کمپلـــې لـــه پاســـه کېښـــودو، لـــه جســـد کېښـــودو وروســـته جنـــت ګـــل ددک مـــخ راوړولـــو کـــړل یـــې: هلکـــانو! وګـــورئ شـــا او خـــوا چـــې غوښـــې بـــاد دي کمپلـــې تـــه یـــې راټـــولې یـــې کـــړئ، د امـــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطــابق پـــه غوښــو ټولــو مــو پیــل وکــړو، لا مــو ټــولې نــه وې ټــولې کــړې چــې، الــف کاکــا د حنیــف دغــو د کــلا لــه کــونج ســره راواوښــتو کــه څــه هــم لــرې و، لمـړی سـم نـه پېژنـدل کېـدو، خـو چـې رالنـډ شـو الـف کاکـا و. پـه بـاغ کـې يـې د غــرز غــړ آورېــدلی و، او همدســې لــه کــور نــه يــې پورتــه شــوي، وهمنــاک تــور دودونـــه او دوړې لیـــدلې وې، لکـــه دســـتړې مرغـــۍ وازه خولـــه يـــې نیـــولې وه، لویــه لویــه ســاه يــې اخیســته، دپګــړۍ نــیم ولونــه يــې پــه ســر، نــیم يــې غــاړه کــې پراتــه و، يــو لاس يــې پــه تشــي نیــولی، بــل يــې پــه زنګانــه تکیــه کــوو، کوفــه کــوف راوختلــو ، لــه ډېــرې ســتړیا، وېــرې او ورخطــايۍ يــې د څــه وېلــو وس نــه و، صــرف زمــوږ مــنځ کــې دتېرېــدو پــه حــال يــې لاس خوځولــو، ګــواکي چــې څــه شــوي؟ څــوک مــړه دي؟ د الــف کاکــا ددې حــال پــه لېــدو ســره پــه ولاړو کســانو کــې داســې څــوک پیدانشــول څــو خپــل خفګــان کنتــرول او تســلې ورکــړي. کاکــا يــې د زوی بــاد بــاد غوښــو او وینــو تــه حیــران حیــران وکتــل، وړنــدې تېــر شــو، تــر دروازه ننوتلــو پــه ســپاچه يــې د شــاپور پــه نیمــه جســد ســترګې ولګېــدې، دجســد ســره ولاړ معلــم صــیب متــین پــرې راوړنــدې شــو الــف کاکــا يــې تــر مــټ ونیــوه، زر زر يــې ورتــه ووېــل: نــور دکــور غــړي دې جــوړ او روغ دي، پېښــه لــه دروازې بهـر رامـنځ تـه شـوې، لـه بدمرغـه يـوازې شـاپور بېچـاره چـې پـه همـدې وخــت کــې راســېدلی و، لا لــه موټرســیکل نــه، نــه و، ښــکته چــې پېښــه رامــنځ تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوه پکـې شـهيد شـوی. نـور هـاخوا مـال ځـای کـې غـوا او خوسـی دې هـم جـوړ دي يوازې خره ته پارچې ورغلې مړ دی!

الــف کاکــا دمعلــم صــيب دخبــرو پــه اورېــدو ســره يــو ځــل بيــا پــه ولاړه ســاه نمنــاکې خــړې چــوغۍ چــوغۍ ســترګې دشــاپور پــه وينــو ســره ټــوټې ټــوټې نيمــه جســد تــه ور واړولــې؛ جســد تــه تــر کتلــو وروســته واپــس راتــاو شــو لــه دروازې راووتلــو د مــال ځــای پــه لــور ورکــوړ شــو، د اوږده غزېــدلي مــړه خــره تــر څنــګ کېناســتو جــوړه لاســونه يــې د خــره پــه اننګــي کېښــودل، غټــې غټــې ســلګۍ يــې کولې څاڅکی څاڅکی اوښکې يې د پوزې له سره پرې ور څڅېدلې.

ډاکتــر ســلطان غــږ وکــړو: ســړی راونيســئ عصــبي تــوازن يــې لــه لاســه ورکــړی، نــه پــوهېږي، چــې خــر کــوم شــو، زوی مــې کــوم شــو؟ ســليم؛ مســعود او څــو نــورو ځوانــانو ور منــډه کــړل الــف کاکــا يــې تــر مټــو ونيــو راپورتــه يــې کــړو، د راپورتــه کېــدو ســره ســم الــف کاکــا ځــان وځنــډلو پــه قهــرجن شــان يــې دخلکــو لاســونه لــه ځانــه ټېلــه کــړل، بيــا يــې پــه غريــو نيــولي، زنــدۍ آواز د بنــدو بنــدو خبــرو پــه کولــو ســره ووېــل: پــرې مېــږدئ پــوهېږم چــې خــر دی، پــه همــدې خــره مــې زړه درد کــوي، زه نــه ژاړم لــه ماســره همکــاري، وفــا ، خواخــوږي مــې يــې ژړوي، همــدا خــر و، چــې زنــدګي مــې پــرې راټولــه وه، لاس مــې پــرې ســپک و، دمــه مــې پــرې جــوړه وه، نــن بــه مــې دا ډېــره غټــه نمــک حرامــي او جفــا وي چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغــه چــا پــه ځــای چــې پــرې خــوار شــوای یــم، د درانــدو بــارونو ســربېره مــې، زه بــه یــې هــم پــه خپلــه شــاه لــه یــو ځــای نــه بــل ځــای تــه رســولم، رارســولم ایــا تاســو مناســب ګڼــئ؟ چــې اوس ددې نــه لاړ شــم، پــه هغــه چــا وژاړم چــې یــوه ورځ مــې دیـــوې روپـــۍ خیـــر تـــرې ونـــه لیـــدو، لا مـــې د اوږو بـــار و، د تنهـــاکو لاســـو مزدوري به مې یې دښو په غوږو تلله؟

لــه دې خبــرې وروســته ډلــه خلکــو تــه پــه کتــو یــوه لحظــه دځــواب پــه امیــد چــپ ولاړ و.

دخلکــو لــه خــوا هېڅــا ځــواب ورمعلــوم نشــو، الــف کاکــا واپــس مــخ واړو، پــه یــو بــل قــدم وړانــدې تلــو ســره پــه خــره د شــاه لخــوا راتــاو شــو دمــلا دتیــر ســره یــې دپښـــو پـــه ســـر کېناســـتو، لمـــړی یـــې دواړه لاس بیـــا یـــې د دواړو لاســـو تـــرمنځ خپــل تنــدی دخــره پــه ګېــډه کېښــوه، پــه دې وخــت کــې زمــا مبایــل تــه دمشــعل زنــګ راغلــو مشــعل تــه د الــف کاکــا پــه دروازه کــې دلګېــدلي هــوان پــه کیســه، کیســه کولــو کــې لــه صــحنې راووتلــم، خــدایزده اخېــر بــه خلکــو څــه ورســره کــړي وي؟.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ته تکړه یې ماشاءالله }

ثنګکـه چـې وایــي: لعـل پــه ایـرو کـې نــه پټېـږي، ربښــتیا هــم همداسـې ده، چـا بـه لیـدلې وه، چانـه، خـو د شـغلي د ښـکلا انګېـزه تـر لـرې او نـژدې د هـر چـا تـر غـوږو رسـېدلې وه، همـدا و، چـې ډېـرې ځوانـانو د خپلـو ریبـارانو پـه ورلېږلـو سـره، خپلـه بخـت ازموینـه پـرې کـړې وه، مګـر نـاهیلي خـالي کچکـول تـرې راسـتانه شـوي و، خـو هغـه چـې وایـي هوښـیاره مرغـۍ پـه دوه لومـو کـې نښـلي، پـه دې هـم همداسـې کیسـه وشـوه، د مـارګیر میربـاب زوی جـان بـاب، البتـه لـه یـادولو دې پـاتې نـه وي، خپلـه مـارګیر میربـاب ډېـر ښـه سـړی و، خـو ښـځه یـې چنګـړزادې ډېـره سـپکه او لوچکـه ښـځه وه، زوی یـې جـان بـاب هـم خپلـې مورتـه شـوی و، فارسـي ژبـان یـو متـل کـوي چـې: "صـد پـدر خطـا، یـک مـادر خطـا" وقعـاً همداسـې ده نمـوړی مادرخطـا و، هـر کـار یـې پـه چـل ول، دوکـه او خیانـت ولاړ و، د شـغلي پـه وړانـدې یـې هـم همداسـې لـه لویـه دوکـې کـار واخیسـتلو، د ایـران لـه شـنو مزدوریـو یـې ځـان راواچولـو پـه دولـس زره افغـانۍ یـې کابـل کـې د یـوه خصوصـي پوهنتـون د طـب د پـوهنځۍ دلمـړي سمسـتر فـیس تحویـل کـړو، نـور نرغونـدې د معـالجوي طـب د پـوهنځۍ د محصـیل پـه صـفت لمـړي صـنف کـې کېناسـتو، زده کـړې یـې پیـل کـړې، د څـه شـپو ورځـو تـر تېرېـدو وروسـته، یـې ګلالـي د حـاجي طـاوس کاکـا لـور شـغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه ریبــاران ولېــږل، کــوم چــې نمــوړې پــه خپــل حســن دبــاور او غــرور لــه زوره مــور، پــلار او کــورنۍ تــه توصــیه کــړې وه: هرکلــه مــې چــې ریشــتې تــه ثــوک راتلــل پــه دروازه کــې پوښــتنه تــرې کــوئ، لــه ډاکتــر پرتــه بــل کــه د هــر مســلک او هــرې روتبــې هلــک ریبــاران و، لــه همغــه ځــای نــه یــې شــړئ، مــا قســم کــړی چــې روغتیــا پــال ډاکتــر نــه وي بــل ســړی بــه راتــه ونــه وایــي چــې: یــو ګــلاس اوبــه راکړه!

خلاصــه ځنګــه مــې چــې وړانــدې یادونــه کــړې، شــغلې تــه بــه هســې هــم د تلوونکــو، او راتلوونکــو خواســتګارانو ګڼــه ګوڼــه وه، خــو لــه تاســو یــې ځــه پټــه، زمــا پــه شــملو د ډېــرې کاکــه کاکــه ځوانــانو خواســګاران چــې اکثریــت بــه د هلــک مــور او پــلار و، پــه ډېــره بــې ابرویــۍ ســره یــې لــه دروزې شــړل، پــه همــدې لــړ کــې د پورتــه یــاد شــوي دوهفتیــي ډاکتــر جــان بــاب ریبــارانو هــم دروازه ور وټکولــه، نجلــۍ د خبــر تــر لاســه کولــو ســره، نجلــۍ هــاخوا دېخــوا د پوښــتنو پلټنــو پــه کولــو، ځــان اطمنــاني کــړو، چــې رښــتیا هــم هلــک د طــب د پــوهنځۍ محصــل دی، پــه غالــب ګومــان یــې ببلــه شــکه ســبا بلــه ورځ بــه پــه ډاکتــرۍ ووځــي، ســپینه چپنــه بــه یــې پــه تــن وي، یــو ځــای بــه پــه دولتــي روغتــون او بــل ځــای بــه پــه شخصــي معاینــه خانــه کــې ناروغــان تــداوي کــوي، بنــډل بنــډل پیســې بــه اخلــي ددې نازونــه بــه پــرې وړي، یعنــې ټــاکلی شــرط او هیلــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــوره و، نــور يــې لــه چــون او چــرا پرتــه د ډاکتــر ريبــارانو تــه لبيــک ووېــل، لنــډه دا چــې دخپلــې نــامزادۍ ګــل يــې پــه لاس ورکــړو، ډاکتــر صــاحب چــې دخپلــو ريبــارانو لاس کــې د نمــوړې ښــاپيرزادې او پــه خپــل حســن مغــرورې نجلــۍ لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ ورتــه رااســتول شــوی ګــل ولېــدو، ســم دســتي يــې د الله اکبــر پــه نــارې ســره، لانــدې تــه ســاتلی پســه د ريبــارانو مــخ تــه راچپــه کــړو، چــاړه يــې پــرې کــش کــړه. څــه ســر مــو خــوږوم، يــاران دوســتان يــې راټــول کــړل، يــوه هفتــه يــې مســت آتڼونــه، نڅاګــانې وکــړې، لــه کــور نــه يــې د ســاز او ســرود يــو درز ختلــو، هفتــه وروســته کيســه کــرار کــرار ســړه شــوه يــاران دوســتان پــه خپلــو کورونــو شــول، ډاکتــر صــاحب هــم دخپــل مطلــب تــر لاســه کولــو وروســته د پــلان مطــابق واپــس د ايــران پنــډوکی وتــړو، کــړل يــې: د دوه مياشــتو لپــاره مــې رخصــت راخيســتی و، يــوه څــاه مــې نيمــايي کــې پرېښــې، نــور نــو روان شــو، پوهنتــون مهنتــون ولاړو، کلــه چــې د حــاجي طــاوس خــان کاکــا نــازولې او ډاکتــر پســې اوبــه اوبــه لــورکۍ، دخپــل نــوي نــامزاد ډاکتــر صــاحب لــه ســفر نــه خبره شوه؛ ای هی نن په سر خاورې نه بادوې نو کله؟

لــه تاســو دې بيــا هــم پټــه نــه وي، د نومــوړې ډاکتــر ســره تــر نــامزادۍ لــه مخــه بــار بــار مــا د مســينجر لــه طريقــه زمــا ســره د ژونــد د ملګرتيــا جوړولــو هيلــه تــرې کــړې وه، پــه بــدل کــې مــې يــې د ډېــرو نــازونو او شــرطونو د منلــو ټټــر ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهلــی و، مګــر ویــې نــه منلــه، دوهــم قــدم کــې مــې یــې مــور لــه دروازې ډېــره بــې خونــد راڅــواب کــړې وه، نــو طبعــاً زړه مــې ســم ډک و، لــه همــدې طلایــي موقــع نــه پــه اســتفاده، مــې یــې ســم دلاســه یــو ځــل بیــا مســېنجر پــاڼې تــه ورودنګــل، پکې ور وه مې لیکل:

- آغلــې شــغله جانــه دوه، درې میاشــتې وروســته مــې یــو وار بیــا ســلامونه او احترامــات قبــول کــړه! پــس لــه ســلامه، خبــر شــوم چــې ډاکتــر صــاحب دې ګوریخــت کــړی هاهاهــا صــبر جمیــل درتــه غــواړم، خــو پــه غــم دې ځــان شــریک نه ګڼم هاهاها....دوهم مسیج کې مې ورولیکل:

- نــه مــې درتــه وېــل؟ چــې ګــوره پــه نــوم پســې مــه ځــه ولاکــه دې ســل ډاکتــران نــازولې رانــه وســاتی شــي! خــو ځــه ښــه شــو چــې د ډاکتــر ارمــان دې پــوره شــو هاهاها...

دریم کې مې ورولیکل:

- ماشــاءالله تــه تکــړه یــې قســم ده، کــه زه ســتا پــه ځــای وی، منــه وختــي بــه مــې د مورګو دوا نشجان کړې وه، هاهاها.... پای

لیکوال: محمدنعیم وردګ!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library